

Divan-ı Hallac

الديوان الحلاج

İhrâmîyâde

İsmail Hakkı Altıntaş

2021

ISBN:

Dizgi : İsmail Hakkı Altuntaş

Kapak :

Baskı- Cilt : 2021

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İçindekiler

HALLÂC-ı MANSÛR/حلاج منصور	11
Ebü'l-Mugîs el-Hüseyn b. Mansûr el-Beyzâvî (ö. 309/922).....	11
Şiirleri Hakkında	31
Kitabın Hazırlanışı	31
1 Beni hastalıkla baş başa bırakacak mısın	35
2 Kim gûnahtan özgürdür?.....	37
3 Aşkdan, Aşkın Yerine Geçen Dilekler Hariç	41
4 Körlükleri Yüzünden Görmüyorlar	45
5 Aşkından Acı Çekme	47
6 Suya at ve Sakın Islanma de	51
7 Ey Sırrım, Emrindeyim, buyur demez miyim	53
8 Sen Sevdğinde, Ben Seviyorum.....	61
9 Yiyen Ve İçen Suretinde	63
10 Kadere Cevabım Cevabsız	65
11 Karanlık Her Yerde Hüküm Sürerken, Güneşleri Yükseldi	67
12 Benim Güneşim Gecede Doğar.....	73
13 Çılgınca Seni İstiyorum	75
14 Her Neredeysem, Sendim, Sendin Ve Sen... ..	77
15 Hayatım ölümde Ve ölümüm hayatımda	81
16 Onu Nerde Arıyoruz	89
17 O Sende Gizliden Gizli	93
18 Aşıkları Halk Öldürür	97
19 Kafır Olmam Vacib.....	99
20 Senden Başkası Değil ki Secde Ettiğim	101

6 Divanı Hallac

21 Bana Verdiği Bir Sözü var	103
22 Sen "Ben" Demek Olmaz Mı	105
23 Seninle Yalnızım.....	107
24 Bu Bir Ay Hikâyesi.....	109
25 Nur İçinde Nur	111
26 Ah Canan	113
27 Bu Evde Senden Başka Kimse Var mı.....	115
28 Utanmayan Kimse Ne Yapmalı?.....	117
29 Hakikat'ül Hakk.....	119
30 Hz. Musa ile Konuşan Bendim	121
31 Bütün Varlık Ve Hepsini Sensin	123
32 Aşıkların Duası Küfürdür.....	127
33 Sırrını Sakla	129
34 Ene'l Hakk Zikrim	131
35 Tehlikeli Aşk.....	133
36 Gündüz Hakk, Gece Arkadaşımsın	135
37 Dört Harf.....	137
38 Kim Tehlikeli Bir Yolda Hayatta Kalmak İster	139
39 Cezama Razı Oldum	141
40 Telvinden Fark ve Cem'e.....	143
41 Her Âzamda Enel Hakk Zikri	149
42 Hakk Haktır Kul Kuldur	151
43 İblis Kim?!	155
44 Kurtar Beni	157
45 Benim Dinim Bana İnsanların Dini De İnsanlara	159
46 Sır İnsanları.....	163

47 Sevmek Zamanı	167
48 Kalbim Avuç İçinde Kainat	169
49 Bu Aramızdaki Bir Antlaşmaydı.....	171
50 İkimizde Biriz	175
51 İçimdesin.....	177
52 Feryadım Acele Ettiğim İçin.....	179
53 Saf Bilgi	181
54 Bende Bir Şey Bırakmadıktan Sonra...Beni Tanıdı.....	183
55 Şarap Meclisi	185
56 Onun Varlığı Benimle, Benimki De Onunla.....	187
57 Her İş Ona Döner	189
58 Biz Ayrılamayız	191
59 Sırrıma Şahit Oldu	193
60 Ruhum Onun Aşkı Tarafından Ele Geçirildi.....	195
61 Hakikat Hakk için Doğrudur.....	199
62 Ene’l Hakk Kul Olanında Gerçeği	201
63 Sen İstedğin İçin İnsan Oldum.....	203
64 İkiside Bir Aslında	205
65 Benan...Kan Yurdu	207
66 Bir Kalbim Var Gözleri De Senden	209
67 Tutkuyla Birleşmiş İki Ruhuz.....	211
68 Her Halde Ben Senim	213
69 Dünya Tadı Korkunun Adı	215
70 Bunlar Gerçekten O	217
71 Bazıları Kızsa da O Beni Tümünden Sever	219
72 Benimle Meşgulsün	221

8 Divan-ı Hallac

73 Beden Yıpranırken	223
74 Bütün Dinler Bir Dal.....	225
75 Üç Harf Gizemi.....	227
76 Ezel Kalemi Dahi Bilmez Aşkımızı	229
77 Adımı Unutturdu.....	231
78 Benim Evimi Tavaf Edin	235
79 İnsan Onun Hitamı	237
80 Aşkın Şartlarından Biri	239
81 Ben Neredeyim?.....	241
82 Aynı Bedende Bir Can Gibiyiz	243
83 Aşıklar Haçta Ölmeli	247
84 Sana Sığınan En Küçük.....	249
85 Hakk'ı Hakkı Olan Konuşur	251
86 Her Hayalim Sen.....	253
87 Sevgili İle Aramızda Söylenecek Söz Kalmadı	257
88 Ölümüne Sevda.....	261
89 Ey Hilal Ne Çok Şekilde Göründün.....	263
90 Hz. Musa ile Konuşan Bendim	265
91 Benim Günahım Onun İsyanı	267
92 Aklım Almıyor.....	269
93 Yokluğu Seviyorsun.....	271
94 Benliği Aramızdan Kaldırsan.....	273
95 Aşkımı Anlatayım.....	277
96 Beni Kendine Seçtin	281
97 Nihai Gayemsin	283
98 Aklı Rehber Eden.....	287

99 Ben dahi O iken	289
100 Manalardan Bir Mana	291
101 Ben Kimden Özür Diliyorum ki?	293
102 Sana Giden Yolda	295
103 Ateş Kalbimdeki Kardan Daha Soğuk	297
104 Senin Azabın Bana Zevk Verir	301
105 İzleri Kalmadı	303
106 Kalbimden Başka Kaybolacak Yer yok	307
107 Yakın Ama Ulaşmak İmkansız	309
108 Üzülme Bana.....	311
109 Ruh ve Nefs.....	313
110 Ey Dolunay	315
111 Kutsalım.....	317
112 Benim Değil misin	319
113 Dünya Tadı Beni Aldadı	321
114 Şaşkınlık İçinde.....	323
115 Umut Veren Yüzün	327
116 Eğer Can Vereceksen	329
117 Onun Varlığı Çıkınca	331
118 Biz Ona Bağlıyız.....	333
119 Ben Biliyorum.....	335
120 Bana Kendini Verdi	337
121 Bazılarını Mutlu Etmek için.....	339

HALLÂC-ı MANSÛR/حلاج منصور

Ebü'l-Mugîs el-Hüseyn b. Mansûr el-Beyzâvî (ö. 309/922)

244'te (858) İran'ın Fars eyaletinde bulunan Beyzâ'nın kuzeydoğusundaki Tûr'da doğdu. Dedesi Mahamma Mecûsî idi. Sonraları anne tarafından Ebû Eyyûb el-Ensârî'nin neslinden geldiği söylenerek kendisine Ensârî nisbesi verilmiştir. İbnü'n-Nedîm onun, halkının çoğunluğunu Araplar'ın meydana getirdiği Beyzâ'dan olduğunu ifade ettikten sonra babasının mesleğinden dolayı "Hallâc" diye tanındığını söyler. Oğlu Hamd'in anlattığına göre ise insanların gönüllerindeki sırları pamuk gibi atıp altüst ettiğinden **"Hallâc-ı Esrâr"** unvanını almıştır. Başka bir rivayete göre bir hallâcın dükkânında iken sahibini bir yere göndermiş, dükkânına dönen bu kişi bütün pamukların atıldığını görerek bunu onun kerameti olarak kabul etmiş ve daha sonra Hallâc diye anılmıştır (Aḥbârü'l-Hallâc, s. 49). Asıl adı Hüseyin olduğu halde İran'da ve Osmanlılar'da daha çok Mansûr ve Hallâc-ı Mansûr şeklinde babasının adıyla anılmış, kendisine "Mansûr" adı verilirken davasının zafere ulaşmış olduğuna işaret edilmiştir. Allah'ın yardımına mazhar olduğunu anlatmak için ona **"Nâsır'ın (Allah'ın) Mansûr'u"** diyenler de olmuştur. Melâmet ehli arasında "sultânü'l-melâmetiyyîn" diye anılır.

Hatîb el-Bağdâdî'nin, oğlu Hamd'e dayanarak verdiği bilgiye göre Hallâc, doğum yeri olan Tûr'dan halkı Hanbelîler'den oluşan ve hâfızlarıyla

tanınan Vâsıt'a gitti. Burada on iki yaşında hıfzını tamamladı. Ardından Tüster'e geçerek iki yıl Sehl et-Tüsterî'nin öğrencisi oldu. Yirmi yaşında Basra'ya geldi. Buradan Bağdat'a giderek Cüneyd-i Bağdâdî, Amr b. Osman el-Mekkî, Ebü'l-Hüseyin en-Nûrî gibi Bağdat'ın tanınmış sûfilerinin sohbetlerine katıldı. Amr b. Osman el-Mekkî'den hırka giydi. Basra'da Ebû Ya'kûb Akta' adlı bir sûfinin kızı ile evlendi. Burada Abbâsî hilâfetini tehdit eden Zenc isyanına şahit oldu ve muhtemelen bu ayaklanmaya sıcak baktı. Bu arada az çok Şîî mezhebini de tanıdı. Basra'da zâhidâne bir hayat yaşarken kayınpederiyle şeyhi arasında şiddetli bir geçimsizlik çıktı. Hallâc bu durumu Cüneyd'e arz ederek ne yapması gerektiğini sorunca Cüneyd ona sabır tavsiye etti. Bir süre sonra 282'de (896) ilk haccını yapmak üzere Hicaz'a gitti. Burada vaktini ibadet ve riyâzetle geçiren Hallâc, daha sonra bir grup sûfî ile birlikte Bağdat'a dönerek Cüneyd'in sohbetlerine devam etti. Bu sırada ona sorduğu bazı sorulara cevap alamadı. Hallâc'ın maksatlı sorular sorduğuna ve bu konuda samimi olmadığına kanaat getiren Cüneyd onun sohbetlerine katılmasından rahatsız oldu ve meclisinden uzaklaştırdı (Cüneyd ile aralarında geçen tartışma için bk. Aḥbârü'l-Ḥallâc, s. 25). Bunun üzerine Hallâc Tüster'e döndü. Aralarında bir yıl kaldığı Tüster halkı kendisini hiçbir mezhebe bağlı bilmeyen, ancak her mezhebin en zor hükümlerini uygulamayı esas alan Hallâc'a büyük ilgi gösterdi. Hallâc beş yıl sürecek bir yolculuğa çıkmak üzere Tüster'den ayrıldı. Horasan, Mâverâünnehir, Sicistan ve Kirman bölgelerini dolaştı. Fars'ta halka vaazlar verdi, onlar için eserler yazdı. Ardından Ahvaz'a geçti ve ailesini de buraya getirtti. Şeyhi Amr b. Osman el-Mekkî'nin Ahvaz yöresine kendisini kötüleyen mektuplar

yazması üzerine ondan giydiği hırkayı çıkarıp attı. Ahvaz'da meclis kurup vaazlar vermeye başlayan Hallac halkın ve aydınların büyük teveccühüne mazhar oldu ve burada Hallac-ı Esrar diye tanındı. Daha sonra ailesini Ahvaz'da bırakarak 400 müridiyle birlikte ikinci defa hac yapmak üzere Basra üzerinden Mekke'ye gitti. Kendisini kıskanan sûfi Ebû Ya'kûb en-Nehrecûrî onun aleyhinde bulunmaya başladı. Hac dönüşü Basra'da bir ay kaldıktan sonra Ahvaz'a gelen Hallac, ailesini ve buranın ileri gelenlerinden bir grubu yanına alarak Bağdat'a geçti. Burada bir sene kaldı; ardından küfür ve şirk beldelerini Allah'ın dinine davet etmek için mânevî bir işaret aldığıni söyleyerek ailesini müridlerinden birine emanet edip deniz yoluyla Hindistan'a gitti (Hatîb, VIII, 120). Horasan, Tâlekân, Mâverâünnehir, Türkistan, Maçin, Turfan ve Keşmir'i dolaştı. Buralarda ateşli vaazlar verdi, Allah sevgisinden söz etti. Gezdiđi yerlerdeki halk için eserler yazarak İslâm'a girmelerinde etkili oldu. Onun tesiriyle müslüman olanlara Mansûrî deniliyordu. Bu durum kendisini büyük bir üne kavuşturdu. Ziyaret ettiği yerlerin halkı mektuplarında kendisine “mugîs, mukît, mümeyyiz, zâhid, mustalem, muhayyer” gibi unvanlarla hitap ediyorlardı. Bu seyahatten dönünce aleyhindeki faaliyetler de tekrar başladı. 290'da (903) üçüncü defa hacca gitti ve burada iki yıl kaldı. Bazan ibadet ediyor, bazan da halk arasına karışıp hacda kesilen kurbanlar gibi Allah yolunda kendini feda etmeye hazır olduğunu haykırıyordu. Bir ara Arafat'ta kendisine hakaret ve işkence edilmesini istedi. Bağdat'a dönen ve bir ev satın alan Hallac'da bir değişikliğin meydana geldiği farkedilmişti. Hakkında anlatılan bir menkıbeye göre Bağdat'ta açıkça Hak yolunda canını feda etmek istediğini, kanının dökülmesinin halk için helâl olduğunu

ilân etti (Aḥbârü'l-Hallâc, s. 42). Karmatîler'in Abbâsî Devleti'ni tehdit ettiği, 256 (870) yılında başlayıp 270'e (883) kadar devam eden Zenc isyanının izlerinin henüz silinmediği, istikrarsızlığın devam ettiği bir dönemde Hallâc'ın sözleri ve davranışları halk ve ulemâ arasında yeni bir huzursuzluk meydana getirdi. İbn Dâvûd ez-Zâhirî öncülüğünde bir grup âlim Hallâc'ın aleyhinde bir faaliyet başlattı; bazıları onun sihirbaz, şarlatan veya deli olduğunu ileri sürerken bazıları da keramet sahibi bir velî olduğunu söylüyordu. Aleyhindeki faaliyetler artıp bir kısım müridleri tutuklanınca kendisini de aynı âkıbetin beklediğini anladı ve Ahvaz'a kaçtı. Sûs'ta bir dostunun yardımıyla Dânyâl peygamberin türbesi civarında bir yıl saklandı. 301'de (913) yakalanarak Bağdat'a getirildi ve idam talebiyle mahkeme önüne çıkarıldı. Şâfiî kadısı İbn Süreyc'in, ilhama dayanan tasavvufî mahiyetteki sözlerin fikhî açıdan değerlendirilmesinin yanlış olacağını ileri sürüp idama karşı çıkması ve dostu başmâbeyinci Nasr el-Kuşûrî ile Halife Muktedir-Billâh'ın Türk asıllı annesi Şağab'ın araya girmesi üzerine Vezir Ali b. İsmâ el-Kunnâi onu üç defa siyaset meydanında teşhir ettikten sonra hapsedilmesini yeterli gördü. Sekiz yıl süren hapis hayatı, genellikle dostu Nasr el-Kuşûrî'nin evindeki bir odada göz hapsi şeklinde geçti. Bütün ihtiyaçları karşılandı; ziyaretçi kabul etmesine izin verildi. Hapiste bulunan Hallâc'ın Bağdat ve çevresindeki etkisi giderek arttı. Burada iken Kitâbü't-Ṭavâsîn'in "Ṭâsînü's-sirâc" ve "Ṭâsînü'l-ezel" bölümlerini yazdı. Fakat aleyhindeki faaliyetler bütün şiddetiyle devam ediyordu. Sonradan maliye tahsildarı olan eski sûfî Ebû Ali el-Evâricî bile onu, ünlü kıraat âlimi İbn Mücâhid'e sahte kerametler gösteren bir hokkabaz şeklinde tanıtmıştı. Cezalandırılması yönündeki taleplerin

artması üzerine Vezir Hâmid b. Abbas tarafından idam isteğiyle tekrar hâkimler heyetinin önüne çıkarıldı. Delillerin yetersiz olduğunu söyleyen hâkimler idamı için hüküm vermekten kaçındıklarından mahkeme uzun sürdü. Fakat Vezir Hâmid'in ısrarlı takibi karşısında bir oldu bittiyle karşı karşıya kalan Mâlikî kadısı Ebû Ömer Muhammed b. Yûsuf el-Ezdî idamına hükmetti. Hanefî kadısı İbnü'l-Bühlûl'un muhalefetine rağmen bu hüküm diğer kadılara ve şahitlere imzalatıldıktan sonra Halife Muktedir-Billâh tarafından tasdik edilince Hallâc, 24 Zilkade 309 (26 Mart 922) tarihinde Bağdat'ın Bâbüttâk denilen semtinde önce kırbaçlandı; burnu, kolları ve ayakları kesildikten sonra idam edildi. Baş kesilerek Dicle üzerindeki köprüye dikildi; gövdesi yakılıp külleri nehrin sularına savruldu (Hatîb, VIII, 127). Kesik başı iki gün köprüde dikili bırakıldıktan sonra Horasan'a gönderilerek bölgede dolaştırıldı (a.g.e., VIII, 141).

Hallâc'ın asıldığı yer zamanla önem kazanmaya, Hak şehidi bir velînin türbesi olarak ziyaret edilmeye başlanmıştır. Vezirliğe yeni tayin edilen Ali b. Mesleme'nin, görevine başlamadan önce Hallâc'ın kabri olarak bilinen yeri ziyaret ederek mânevî huzurunda dua edip niyazda bulunması, Abbâsî Devleti'nin ondan özür dilemesi ve itibarını iade etmesi anlamına gelmiştir. Hallâc adına burada inşa edilen ve zaman zaman onarılan türbeden başka çeşitli İslâm beldelerinde onun adına pek çok makam yapılmış ve bu makamlar birçok mutasavvıf, âlim ve devlet adamı tarafından ziyaret edilmiştir.

Hallâc-ı Mansûr'un öldürülme sebebi hakkında, Abbâsîler'e karşı ayaklanmış olan Karmatîler'le gizlice mektuplaştığı, "enelhak" sözüyle

ulûhiyyet iddiasında bulunduğu, haccın farziyetini inkâr edip yeni bir hac anlayışı ortaya koyduğu şeklinde çeşitli iddialar ileri sürülmüştür. Ancak idamın esas sebebinin bu tür iddialar olmadığı anlaşılmaktadır. Nitekim III. (IX.) yüzyılda yaşamış olan ve Hallâc'inkine benzer şathiye türü sözleriyle tanınan Bâyezîd-i Bistâmî gibi sûfilere dokunulmamış olması bunu gösterir. Şâfiî kadısı İbn Süreyc, cezbe halinde söylenen ilham ürünü sözlerin fıkıh açısından değerlendirilip bir hükme varılamayacağını belirtip idama karşı çıkarken o dönemde genellikle hukukçuların bu tür olaylar karşısında takındıkları tavrın bir örneğini vermiştir. Çok katı ve mutaassıp olanların dışındaki fakihler şathiyyât sahibi sûfilere kınamakla birlikte yaşama haklarını ellerinden almaya taraftar olmamışlardır. Hallâc'ın idam fetvası dinî olmaktan çok siyasî bir karar olup ancak siyasî baskılar ve entrikalar sonucunda çıkarılabilmektedir. Onun büyük bir üne sahip olması, çevresinde çok sayıda mürid toplaması, sarayda ve yüksek rütbeli devlet adamları ve kumandanlar arasında bile taraftar bulması, zenci kölelerin isyanına sıcak bakması, mehdî olduğu ve Abbâsîler'e karşı Karmatîler'le gizlice iş birliği yaptığı yolunda söylentiler çıkması devlet adamlarını endişelendirmiş, bu yüzden baskı altında çalıştığı ileri sürülen bir hâkimler kurulundan fetva alıp idamı gerçekleştirmişlerdir. Ancak az da olsa Hallâc'ı hulûlcü ve ittihadcı bir zındık ve mülhid sayıp idamını şer'an gerekli gören kadılar da vardır. Takıyyüddin İbn Teymiyye başta olmak üzere her çağda bazı zâhir âlimleri onun idamını tasvip etmişlerdir. Başlangıçta Amr b. Osman el-Mekkî, Cüneyd-i Bağdâdî gibi çağdaşı bazı sûfiler Hallâc'ı tenkit etmişler; İbn Atâ, Şiblî, İbn Hafîf ve Nasrâbâdî gibi

diğer bazı sûfiler ise velî olarak kabul etmişler, daha sonra da hemen hemen bütün mutasavvıflar onu evliyadan saymışlardır.

Tasavvufî Görüşleri. Tasavvuf tarihi bakımından birinci derecede önemli büyük mutasavvıflardan olan Hallâc'ın sözleri ve menkıbeleri çağlar boyunca müslümanlar arasında yankılanmış ve İslâm toplumu üzerinde derin izler bırakmıştır. Tasavvuf Hallâc'ın şahsında yeni bir merhaleye ulaşmış, onun bu harekete bastığı damga günümüze kadar tesirini sürdürmüştür. Değişik ifadeler ve izah şekillerine bürünerek geniş halk tabakaları arasında yaşama imkânı bulan Hallâc'ın temel görüşlerinden biri nûr-ı Muhammedî (hakikat-i Muhammediyye) fikridir. Hallâc'a göre Hz. Muhammed'in biri ezelî bir nur oluşu, diğeri bir insan ve peygamber olarak dünya hayatındaki altmış üç yıllık varlığıyla ilgili şahsiyeti olmak üzere iki hüviyeti vardır. Allah'ın ilk yarattığı şey onun nurudur (Aclûnî, I, 265). Âdem henüz toprakla su arasında iken, yani henüz yaratılmamış iken o peygamberdi (a.g.e., II, 130). Bütün nebîler, resuller ve velîler ilim ve irfanlarını ondan almışlardır. Hatta bütün varlıkların var oluş sebebi odur. Hz. Âdem bedenlerin, Hz. Muhammed ise ruhların babasıdır. Hz. Muhammed'i değişik bir şekilde yorumlayan, onunla Allah arasındaki münasebeti farklı bir biçimde açıklayan bu teori daha sonraki mutasavvıflar tarafından geliştirilmiş ve tasavvufun önemli esaslarından biri haline getirilmiştir. Hallâc, yaratma ve dinlerle ilgili düşüncelerini de nûr-ı Muhammedî çerçevesinde açıklamıştır. Ona göre bu nur ilk taayyündür, zâtın zâta tecelli etmesidir, bütün yaratıklar ondan zuhûr ettiğinden o aynı zamanda varlığın kaynağıdır. Eğer o olmasaydı hiçbir şey olmazdı (bk. HAKİKAT-i MUHAMMEDİYYE).

Hallâc’a göre bütün dinler esas itibariyle birdir. Aynı hakikate değişik açılardan bakmaları dinlerdeki farklılığın kaynağını oluşturmıştır. Dinlerin birliği esastır; bütün din mensuplarının hedefi ve istedikleri şey aynıdır. Bu yönden hepsi hak üzeredir. Farklılık isimlendirmede ve şekildedir. Hallâc, Hz. Mûsâ’nın sözünü de Firavun’un sözünü de “hak söz” diye niteliyor ve bu ifadeyi cebir ve kader konusundaki görüşleriyle açıklayarak, “Bu sözler, ezelde takdir edilen ve değişmeyen bir alın yazısının sonucu olarak söylenmiştir” diyordu (Aḥbârü’l-Ḥallâc, s. 48). Bütün dinlerin ilâhî olduğunu söyleyen Hallâc’a göre insan kendi tercih ettiği din üzere değil, Allah tarafından kendisi için tercih edilen din üzere bulunur; sadece bu ümmetin Mecûsîler’i olan Kaderiyye ve Mu‘tezile mezhebi mensupları bunun aksini iddia etmişlerdir. Bu konudaki görüşlerini açıklamak için irade ile emir arasında ayırım yapan Hallâc, emredilen şeylerden bazılarının irade edildiği halde bazılarının irade edilmediğini ve sadece irade edilenin gerçekleştiğini savunur.

İblîs’in Âdem’e secde etmemesini Hallâc bir de tevhid, aşk ve fütüvvet açısından yorumlamıştır. Ona göre İblîs Allah’tan başkasına secde edilmemesi gerektiğini, ilâhî takdirin böyle olduğunu biliyor, secde emrini bir imtihan ve zâhirî bir husus olarak görüyordu. İblîs Allah’a derin bir aşkla bağlı olduğundan O’ndan başkasının önünde eğilmemiş, secde şerefini yalnız O’na tahsis etmiştir. Allah’ın, “Eğer secde etmezsen sana ebedî olarak azap edeceğim” uyarısına karşı, “Bu azap içinde iken beni göreceksin” şeklinde bir soru sormuş, “evet” cevabını alınca, “Beni görmek bu azaba katlanmama değer” demiştir.

Hallâc, aşkı bir zevk ve haz olarak değil elem ve azap olarak görüyor ve âşığın sevgilisi uğruna en acı ıstırapı tereddüt etmeden göze alması gerektiğini düşünüyordu. İdam edileceği gün vücudundan akan kanla abdest aldığı ve, “Aşk namazı için abdest ancak kanla alınır” dediği rivayet edilir (Attâr, s. 593).

Hallâc-ı Mansûr, İblîs ile Firavun’un durumunu fütüvvet bakımından değerlendirirken fetâ ve fütüvvet ehli denilen yiğit ve fedakâr insanların inandıkları davaya sonuna kadar bağlı kalmaları ve bu uğurda seve seve canlarını feda etmeyi göze almaları gerektiği hususunu dikkate almıştır. Hallâc’a göre İblîs, **“Eğer Âdem’e secde edersem fütüvvet ehli olma niteliğini kaybederim”** demiş ve bu sebeple davasına bağlı kalmıştı. Firavun da, “O’nun resulüne inanırsam davamı kaybetmiş olacağımdan fütüvvet makamından azledilmiş olurum” diyerek denizde boğulma pahasına iddiasında ısrar etmişti. Bu bakımdan bu ikisini kendine örnek alan Hallâc, “enelhak” davasında sonuna kadar ısrar etmekle fütüvvetin bir örneğini vermiştir (Kitâbü’t-Tavâsîn, s. 207). Diğer taraftan Hallâc fütüvvetin en güzel örneği olarak Hz. Muhammed ile İblîs’i görmüş, hiç kimsenin bu ikisi kadar davalarında samimi olmadıklarını ve fedakârlık göstermediklerini, ancak birincisinin diğerinden daha mükemmel bir örnek teşkil ettiğini ileri sürmüştür (a.g.e., s. 204).

Ona nisbet edilen bir risâlede, **“Hac yapmak isteyen, fakat buna imkân bulamayan bir kimse evinde temiz bir odayı hac için ayırır. Hac mevsimi gelince içine kimsenin girmedığı bu odada Kâbe’de olduğu gibi tavaf yapar. Haccın diğer menâsikini de yerine getirdikten sonra**

otuz yetimi toplayarak yemek yedirir, onlara elbise giydirebilir, sonra da her birine 7’şer dirhem para verir. Bunlar hac yerine geçer” şeklinde bir ifade yer almaktadır (bk. İbnü’l-Cevzî, el-Muntaẓam, VI, 163). Ancak bu sözler bu şekliyle onun düşmanları tarafından ileri sürülen bir iddiadır. Daha önce Râbia el-Adeviyye ve Bâyezîd-i Bistâmî de Kâbe konusunda buna benzer sözler söylemişlerdi. Hallâc’ın da aynı konuda bazı şeyler söylemiş olması mümkündür. Nitekim mahkeme Hallâc’ı idam etmeye karar verirken onun haccın farz oluşunu inkâr ettiğini hükme gerekçe olarak göstermiş, o sırada Abbâsîler’e isyan etmiş olan Karmatîler’in Kâbe’yi tahrip edip Hacerülesved’i memleketlerine götürmeleriyle Hallâc’ın haccı inkâr etmesi arasında bir ilişki kurulmak istenmişti. Hallâc’ın üç defa Mekke’ye gidip Kâbe’yi ziyaret etmesi, ayrıca Hanefî kadısı İbnü’l-Bühlûl’ün idam kararına karşı çıkması hacla ilgili iddiaların bir tertipten ibaret olduğunu göstermektedir.

Hallâc hakkında ileri sürülen iddiaların en yaygını, en etkili ve en sürekli olanı, onun tevhid ve fenâ görüşünü ifade eden “enelhak” sözü ile hulûl ve ittihadı çağrıştıran ifadeleridir. Hallâc’ın kâfir ve zındık olduğunu iddia edenler enelhak sözü ile tanrılık iddiasında bulunduğunu ileri sürmüşler, onu büyük bir velî olarak tanıyanlar ise bu sözü diğer sûfilerin şâhiyeleri gibi görüp çeşitli şekillerde yorumlamışlardır. Hallâc’ın enelhak dediği doğrudur. Ancak bu sözle tanrılık iddiasında bulunduğu yolundaki hükümler kesinlikle yanlıştır. Onun konuyla ilgili tam ifadesi şöyledir: **“Eğer Allah’ı tanımyorsanız eserini tanıyınız, işte o eser benim, ben Hakkım, çünkü ebediyen Hak ile Hakkım”** (Kitâbü’t-Ṭavâsîn, s. 208).

Bir şiirinde hulûlle ilgili olarak, **“Ben sevgilimin kendisiyim, o da bendir; biz bir bedene hulûl etmiş iki ruhuz”** (Dîvân, s. 279) diyen Hallâc’ın bu sözleri daima onun fenâ, sekr ve tevhid hali göz önünde tutularak açıklanmaya çalışılmıştır. Bu açıklamalara göre “Ben Hakkım” sözü “Ben Hak’tanım” veya “Ben bir gerçeğim ve bâtil değilim” demektir. Bazılarına göre Hallâc bu sözü Allah’tan hikâye yoluyla söylemiş ve, “Allah ben Hakkım diyor” demek istemiştir.

Gazzalî, enelhak sözünün söylendiği makamın ve halin önemine işaret ettikten sonra konuyu tecellî ve fenâ kavramı ile açıklar ve şu örneği verir: Bir bardağa meşrubat konulunca bardakla meşrubatın rengi birbirine karışır, artık bardaktan değil sadece meşrubatın varlığından söz edilir. Kalbinde Allah’ın tecelli ettiğini gören bir velî bazan tecellî mahalli olan kalbi göremez, sadece burada tecelli eden Hakk’ı görür ve o zaman enelhak der. Bundan maksat, velînin kendi varlığını yok sayarak Hakk’ın varlığını dile getirmesidir (İhyâ’, II, 288; IV, 241, 299; Mişkâtü’l-envâr, s. 140). Fahreddin er-Râzî de Hallâc’ı savunur ve onun bu sözünü çeşitli şekillerde yorumlar (Levâmi’u’l-beyyinât, s. 290). Hallâc’ın yaşadığı dönemde ve öncesinde tasavvufî düşünceleri sebebiyle kimsenin idam edilmemiş olması enelhak sözünün o devirde idam sebebi sayılmadığını gösterir. Ayrıca Hallâc’dan sonra da tasavvuf edebiyatında bu ifade benimsenerek sık sık kullanılmış, tasavvuf şairleri derin bir coşku içinde bu sözü tekrarlamaktan büyük bir ruhî haz duymuşlar, en muhafazakâr çevreler bile bu ifadeyi kullanan mutasavvıfları kâfir saymamışlardır.

22 *Divan-ı Hallac*

Hallâc Hristiyanlığa ve bu dinden alınan bazı terimlere de ilgi duymuştur. Süryânî hristiyanların kullandıkları “nâsût” ve “lâhût” tabirlerini tasavvuf terminolojisine ilk defa Hallâc sokmuş, Allah’ın nâsûtunun lâhûtî sırrını ortaya koyduğunu ifade etmiş ve haç dini üzere öleceğini söylemiştir. Ebü’l-Abbas el-Mürsî, Hallâc’ın bu sözü ile kendisinin çarmıha gerilerek katledileceğini önceden haber verdiğini, fıkıh âlimlerinin bundan dolayı onu kâfir saymalarında isabet bulunmadığını belirtir (Tâhâ Abdülbâkî Sürûr, s. 255).

Hallâc-ı Mansûr’un vahdet-i vücûd inancıyla ilgisi konusunda değişik görüşler vardır. Genellikle vahdet-i vücûd inancına bağlı olanlar onu bu görüşün temsilcilerinden sayarlar. O dönemde vahdet-i vücûd fikrinin bulunmadığını söyleyenler ise haklı olarak onun görüşlerini vahdet-i şühûd olarak adlandırırlar. Bunlara göre Hallâc Allah sevgisiyle coşmuş, kendinden geçmiş, her şeyi Hak olarak görmüş, sonra kendine gelince yaratana yaratılanların ayrı ayrı varlıklar olduğunu söylemiştir (M. Celâl Şeref, s. 332-346).

İslâm âlimleri Hallâc hakkında dört gruba ayrılmıştır. Bunlardan bir kısmı Hallâc’ı haklı bulmuş, savunmuş, görüşlerini paylaşmış; bir kısmı onu kâfir ve zındık sayarak şiddetle reddetmiş; başka bir grup mâzur görmüş, kendisine acımış; dördüncü grup da bir hüküm vermekten kaçınarak sükût etmeyi tercih etmiştir. Genel olarak zâhir ulemâsı Hallâc’ı bir zındık olarak görmüş, idamından sonra asırlar geçtiği halde verdiği fetvalarla idamının haklılığını ve gerekliliğini savunmuş ve hiçbir zaman onu affetmemiştir.

Bunlardan bazısına göre Hallâc bir hokkabaz, gözbağcı, sihirbaz, hilekâr ve şarlatandır. Hindistan'a yaptığı seyahatte yogilerden ve sihirbazlardan öğrendiklerine dayanarak birtakım olağan üstü haller göstermeye başlamış, bu halleri keramet şeklinde sunup halkı kandırmış ve kendisinin büyük bir velî olduğuna bazı kişileri inandırmıştır. Bir kısmına göre Hallâc haram-helâl bilmeyen, her şeyi câiz gören bir ibâhiyeci ve mülhiddir. Dinî hükümlerin tasavvufta henüz bir seviyeye gelmeyenler için gerekli olduğunu, bu seviyeye gelenlerin canlarının istediği her şeyi yapabileceklerini savunmuştur. Bazılarına göre ise tanrılık iddia eden bir sapıktır. Diğer bazılarına göre aşırı bir Şîî, bir Karmatî olup o sırada Abbâsî hilâfetine karşı baş kaldırmış bulunan ve Kâbe'yi tahrip eden Karmatîler'in bir dâîsidir. Çevresinde toplananlara kendisinin mehdî olduğunu söylediği ve bu durum Abbâsî saltanatı açısından bir tehlike oluşturduğu için önce etkisiz hale getirilmeye çalışılmış, bu mümkün olmayınca da ortadan kaldırılmıştır. İbn Hazm, Bâkılânî, İmâmü'l-Haremeyn el-Cüveynî, İbn Hacer, Ebü'l-Ferec İbnü'l-Cevzî, İbn Teymiyye, İbn Kayyim el-Cevziyye, İbn Haldûn, İbn Kesîr, Kâdî İyâz ve Zehebî başta olmak üzere birçok hadis, fıkıh ve kelâm âlimi yukarıdaki görüşlerden birine katılır. Diğer taraftan İbn Bâbeveyh (Şeyh Sadûk), Şeyh Müfid ve Ebû Ca'fer et-Tûsî gibi birçok Şîî âlimi Hallâc'ı mülhid olarak görmüştür.

Ancak Hallâc'ı reddedenler zamanla azalmış veya bunların tenkitleri etkisini kaybetmiş, dostları ve taraftarları ise gittikçe çoğalmıştır. Hayatta iken Şibli, İbn Hafîf, İbn Atâ ve Fâris gibi savunucuları bulunan Hallâc'ı daha sonraki çağlarda sûfîler arasında reddeden hemen hemen hiç

kalmamıştır. Nasrâbâdî, Sülemî, Ebû Nasr es-Serrâc, Kelâbâzî, Kuşeyrî, Hâce Abdullah-ı Herevî, Hücvîrî, Ebû Saîd-i Ebû'l-Hayr, Gazzâlî, Abdülkâdir-i Geylânî gibi büyük mutasavvıflar onun bir velî olduğuna inanmışlar, kendisiyle ilgili suçlamalara katılmamışlardır. Aynülkudât el-Hemedânî, Ahmed el-Gazzâlî, Rûzbihân-ı Baklî, Senâî, Attâr, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Ahmed Yesevî, Muhyiddin İbnü'l-Arabî gibi tasavvufun en tanınmış şahsiyetleri ise Hallâc'ı ve düşüncelerini benimseyerek onun ateşli taraftarları olmuşlar, Hallâc'ın idealini yaşatarak Hallâcî bir tasavvuf hareketi meydana getirmişlerdir. Bunların çalışmaları sayesinde Hallâcî düşünce ve eylem tarzı bütün İslâm dünyasının en ücra yerlerine kadar yayılmış, özellikle İran ve Türk edebiyatı ondan derin bir şekilde etkilenmiş, sûfî şairlerin özünü onun görüşleri oluşturmuştur. Tarikat şeyhleri ve mensupları arasında da Hallâc ve görüşleri önemli bir yer tutar. Yeseviyye, Mevleviyye ve Kâdiriyye gibi tarikatların mensupları ve melâmet ehli sürekli olarak Hallâcî düşünce tarzını canlı tutmuş, Hallâc'ın görüşleri tasavvufun en önemli dinamiklerinden biri olmuştur. Onun fikirlerini en fazla tenkit eden Ahmed er-Rifâî bile enelhak sözünü sadece hata olarak görmektedir.

Mutasavvıflardan başka Sünnîler'den Fahreddin er-Râzî, Şîîler'den Nasîrüddîn-i Tûsî gibi bazı kelâmcılar, Şehâbeddîn es-Sühreverdî, İbn Tufeyl ve Molla Sadrâ gibi filozoflar da Hallâc'ı savunmuşlardır. Osmanlı ulemâsından Kemalpaşazâde Hallâc'ı savunurken Ebüssuûd Efendi idam hükmünü yerinde ve haklı bulmuştur. Hanbelîler'den Ebü'l-Vefâ İbn Akîl, Hanefîler'den İbnü'l-Bühlûl, Şâfîîler'den İbn Süreyc, İbn Hacer ve Süyûtî

ise Hallâc'ın lehinde ve aleyhinde bir hüküm vermekten kaçınarak onun durumunu Allah'a havale etmişlerdir.

Abdülkâdir Mahmûd, Mahmûd Kâsım, İrfan Abdülhamîd gibi bazı çağdaş yazarlar Hallâc'ın aşırı bir Şîî, Bâtînî ve Karmatî olduğu hususunda ısrar etmektedirler. Hallâc Sünnî bir çevrede yetişmiş, Sünnî bir şehir olan Vâsıt'ta hıfzını tamamlamış, Sünnî âlimlerden ders almış, Sünnî sûfilerin sohbetinde bulunmuş; Şibli, İbn Hafif ve İbn Atâ gibi takipçileri de Sünnîler arasından çıkmıştır. Hayatını Hallâc araştırmalarına adanmış olan Louis Massignon'a göre Hallâc Sünnî bir mutasavvıf olup Türkler'in İslâmiyet'e girmesini başlatan dinî ve içtimaî hareketin öncüsüdür. İnsanları Allah sevgisine davet etmiş, aşkın bir ıstırap olduğunu fiilen göstermiş, nasların zâhirî mânâ üzerine anlaşıp harfiyen uygulanmasından doğan zorluklardan insanları kurtarmak için uğraşmıştır. Nicholson ise vahdet-i vücûdun Hallâc'dan çok sonra ortaya çıktığını hatırlatarak onun ilâhî mahiyet üzerinde durup sonlu ile sonsuz arasındaki ilişkiyi göstermeye çalıştığını ifade etmiştir (diğer bazı müsteşriklerin görüşleri için bk. EI2 [İng.], III, 104).

Kuzey Afrika'dan Bengal ve Malaya takımadalarına kadar yayılan ve hemen hemen bütün müslüman kavimlerin folklorunda az çok yer alan Hallâc'ın tesiri XX. yüzyılda da devam etmiştir. Mısırlı yazar Salâh Abdüssabûr, Me'sâtü'l-Hallâc (Beyrut 1964) adlı eserinde onu haksızlığa baş kaldırmanın ve devrimci düşüncenin gözüpek fedakâr bir temsilcisi olarak göstermiştir. Bu yönüyle Senûsî hareketinde de Hallâc'a önemli bir yer verilmiştir. Abdurrahman Bedevî'ye göre Hallâc Kierkegaard'a

26 Divan-ı Hallac

benzeyen var oluşçu bir sûfidir. Muhammed İkbal ise felsefi-tasavvufi mahiyetteki Câvidnâme adlı eserinde, Jüpiter semasında seyahat ederken Hallâc'ın kendisine yol gösterdiğini söyleyerek ondaki güçlü ferdi dindarlığa, sıradan insanların üstünde Allah sevgisini yaşayan nâdir şahsiyetlerden biri olduğuna, dinamik inanç ve aşk anlayışıyla bir müslüman için iyi örnek olacağına dikkat çekmiştir (s. 287). Hallâc, Nesîmî'den Necip Fazıl Kısakürek'e kadar Türk edip ve şairleri üzerinde de etkili olmuştur. Sâlih Zeki Aktay'ın Hallac-ı Mansur (İstanbul 1942) adlı trajedisi bu konuda kayda değer bir eserdir.

Eserleri. 1. Kitâbü't-Ṭavâsîn. Hallâc'ın hapiste iken kaleme aldığı, düşünce dünyasını ortaya koyması açısından çok önemli olan bu eseri dostlarından İbn Atâ hapisten gizlice dışarı çıkarıp saklayarak günümüze ulaşmasını sağlamıştır. Hallâc Şuarâ, Neml ve Kasas sûrelerinin başlangıcındaki “tâ” ve “sîn” harflerinin okunuşuyla elde ettiği “tâsîn” (çoğulu “tavâsîn”) kelimesine sırrî-tasavvufî mânalar yüklemiştir. Eser, her biri birkaç sayfalık sirâc, fehm, safâ, dâire, nokta, ezel ve iltibas, meşîet, tevhid, esrar, tenzih ve mârifet tâsîni adını verdiği on bir tâsînden meydana geldiğinden Kitâbü't-Ṭavâsîn adıyla anılmıştır. Rûzbihân-ı Baklî tarafından şerhedilen eseri (Şerh-i Şaṭhiyyât, s. 335-345) ilk olarak L. Massignon neşretmiş (Paris 1913) ve daha sonra Fransızca'ya da tercüme etmiştir (La passion d'al-Hallâj, III, 300-344). Kitâbü't-Ṭavâsîn'in nüsha farklarına dayanan yeni bir neşri Paul Nwyia tarafından gerçekleştirilmiştir (bk. bibl.). Eser Âişe Abdurrahman tarafından İngilizce'ye (Berkeley 1974), Yaşar Nuri Öztürk tarafından Türkçe'ye (İstanbul 1976) çevrilmiştir.

2. Dîvân. Hallâc'ın çeşitli kaynaklarda bulunan şiirleri L. Massignon tarafından derlenerek divan haline getirilmiş ve ilk olarak Journal Asiatique'te ([1931], CCXVIII) yayımlanmıştır. Daha sonraki yıllarda müstakil baskıları yapılan eser (2. bs., Paris 1955; 4. bs., Paris 1981) Kâmil Mustafa eş-Şeybî tarafından neşredilmiştir (Bağdat 1974).

3. Aḥbârü'l-Hallâc. Hallâc'ın söylediği rivayet edilen sözlerin derlenmesiyle meydana gelen eser, L. Massignon'un Quatre textes inédits, relatifs à la biographie d'al-Hallâj (Paris 1914) adlı eserinin genişletilmiş yeni basımıdır (P. Kraus ile birlikte, Paris 1936, 1957, 3. bs.).

İbnü'n-Nedîm'in adlarını vererek Hallâc'a nisbet ettiği kırk altı eser (el-Fihrist, s. 241-243) günümüze ulaşmamıştır.

BİBLİYOGRAFYA

Hallâc-ı Mansûr, Dîvân (nşr. L. Massignon), Paris 1955, s. 279.

a.mlf., Kitâbü't-Ṭavâsîn (nşr. P. Nwyia, MUSJ, XLVII [1972] içinde), s. 185-237.

Makdisî, el-Bed' ve't-târîḥ, V, 129.

Serrâc, el-Lüma', s. 151, 304, 368, 378.

Kelâbâzî, Taarruf: Doğuş Devrinde Tasavvuf (trc. Süleyman Uludağ), İstanbul 1979, s. 208-210.

İbnü'n-Nedîm, el-Fihrist, s. 241-243.

Sülemî, Ṭabaḳât, s. 307-311.

İbn Miskeveyh, Tecâribü'l-ümem, Kahire 1332, I, 76-82.

Ebü'l-Hasan ed-Deylemî, Sîretü Ebî 'Abdillâh İbni'l-Hafîf eş-Şîrâzî (trc. Rükneddin Yahyâ b. Cüneyd eş-Şîrâzî, nşr. A. Schimmel), Ankara 1955, s. 93-103, 234-240.

Bağdâdî, el-Farḳ (Abdülhamîd), s. 261-264.

İbn Hazm, el-Faṣl, II, 114; IV, 187.

Hatîb, Târîḥu Bağdâd, VIII, 112-141.

Kuşeyrî, er-Risâle, Kahire 1966, s. 779.

- Hücvîrî, Keşfü'l-mahcûb (Uludağ), s. 253-257.
Herevî, Tabakât, Tahran 1351 hş., s. 380-386.
Gazzâlî, İhyâ', II, 288; IV, 241, 299.
a.mlf., Mişkâtü'l-envâr, Beyrut 1986, s. 140.
Sem'ânî, el-Ensâb, VI, 315.
Attâr, Tezkiretü'l-evliyâ', s. 582-595.
İbnü'l-Cevzî, el-Muntaẓam, VI, 160-164.
a.mlf., Telbîsü İblîs, Kahire 1928, s. 165-167.
Baklî, Şerh-i Şaṭhiyyât, s. 335-545.
Fahreddin er-Râzî, Levâmî'u'l-beyyinât (Sa'd), s. 289-292.
İbnü'l-Esîr, el-Kâmil, Beyrut 1966, VIII, 126-129.
İbn Hallikân, Vefeyât, II, 140-147.
Mevlânâ, Mesnevî, I, 177, 390.
İbn Teymiyye, Mecmû'u fetâvâ, II, 480-487; XXXV, 108.
Ebü'l-Fidâ, el-Muḥtaşar, II, 70.
Zehebi, A'lâmü'n-nübelâ', XIV, 313-354.
İbn Kesîr, el-Bidâye, XI, 132-144.
İbn Hacer, Lisânü'l-Mizân, Beyrut 1971, II, 314.
Câmî, Nefeḥât, s. 150.
Şa'rânî, et-Tabakât, s. 107-109.
İbnü'l-İmâd, Şezerât, II, 233, 253.
Aclûnî, Keşfü'l-ḥafâ', I, 265; II, 130.
Niyâzî, Mansûrnâme (haz. Mustafa Tatçı), Ankara 1994.
Hidâyet, Riyâzü'l-'ârifin, s. 108.
L. Massignon, La passion d'al-Ḥallâj, I-II, Paris 1922; a.e., I-IV, Paris 1975.
a.mlf., Essai sur les origines du lexique technique de la mystique musulmane, Paris 1968, s. 37-44.
a.mlf., Opera Minora, II, Paris 1969 (eserin I. bölümü [s. 1-342] yazarın Hallâc'la ilgili on sekiz önemli makalesinden oluşmaktadır).
a.mlf., "Hallâc", İA, V/1, s. 167-170.
a.mlf. – [L. Gardet], "al-Ḥallâdj", EI2 (İng.), III, 99-104.
Abdülkâdir Mahmûd, el-Felsefetü's-şûfiyye fi'l-İslâm, Kahire 1946, s. 326-385.
Zekî Mübârek, et-Taşavvufü'l-İslâmî, Kahire 1954, I, 209-218.
Aḥbârü'l-Hallâc (ed. L. Massignon – P. Kraus), Paris 1957.
Tâhâ Abdülbakî Sürûr, el-Ḥallâc, Kahire 1961.
Ebü'l-Alâ Afîfî, et-Taşavvuf: eṣ-Şevretü'r-rûhiyye fi'l-İslâm, Kahire 1963, s. 232-235.
Salâh Abdüssabûr, Me'satü Ḥallâc, Beyrut 1964.
Ma'sûm Ali Şah, Tarâ'îḳ, II, 200, 406, 480-481.
A. Schimmel, Al-Halladsch, Märtyrer der Gottesliebe, Cologne 1968.
a.mlf., Sind Halk Şiirinde Hallâc-ı Mansûr (trc. Sofî Huri), İstanbul 1969.

a.mlf., Tasavvufun Boyutları, s. 65-77.

a.mlf., “al-Hallâj”, ER, VI, 176.

R. A. Nicholson, Fi’t-Taşavvufi’l-İslâmî ve târîhih (trc. Ebü’l-Alâ Afifi), Kahire 1969, s. 130-139.

Şeybî, eş-Şıla, Kahire 1969, s. 365-376.

a.mlf., Şerhu Dîvânî’l-Hallâc, Bağdad 1974.

Ali Sâmî en-Neşşâr, Neş’etü’l-fikri’l-felsefi fi’l-İslâm, Kahire 1977, I, 212.

Naşer Mûsâ Dahlal, Al-Huşayn İbn Manşûr al-Hallâğ. Vom Missgeschick des einfachen zum Mythos vom Märtyrer al-Hallâğ, Erlangen 1983.

Ali el-Hatîb, İtticâhâtü’l-edebi’s-şûfi beyne’l-Hallâc ve İbni’l-‘Arabî, Kahire 1404, s. 173-245.

M. Celâl Şeref, Dirâsât fi’t-Taşavvufi’l-İslâmî, Beyrut 1984, s. 263-346.

M. Yâsir Şeref, Hareketü’t-Taşavvufi’l-İslâmî, Kahire 1986, s. 163-187.

H. Mason, The Death of al-Hallaj: A Dramatic Narrative, Indiana 1986.

a.mlf., “Hallaj and the Baghdad School of Sufism”, Classical Persian Sufism: from its Origins to Rumi (ed. L. Lewisohn), London 1993, s. 65-81.

Ali Asgar Halebî, Şînâht-ı ‘İrfân u ‘Ârifân-i Îrânî, Tahran 1367 hş., s. 208 vd.

Macit Fahri, İslâm Felsefesi Tarihi (trc. Kasım Turhan), İstanbul 1987, s. 194-195.

L. Gardet, “Husayn Ibn Manşûr Hallâj”, Présence de Louis Massignon (ed. D. Massignon), Paris 1987, s. 95-104.

Abdülhüseyn-i Zerrînkûb, Cüstücü der Taşavvuf-i Îrân, Tahran 1369 hş., s. 131-150.

Hâşim Ma’rûf el-Hasenî, Taşavvuf u Teşeyyu’ (trc. Seyyid M. Sâdık Ârif), Tahran 1369 hş., s. 515-524.

Yaşar Nuri Öztürk, Hallâc-ı Mansûr ve Eseri, İstanbul 1996.

Mahmûd Kâsım, “el-Hallâc ve’l-Ķarâmiṭa ve Massignon”, Câmi’atü’l-Ķâhire Külliyyetü Dâri’l-‘ulûm, Kahire 1970-71, s. 1-24.

Hasan ud Din Hashmi, “Al-Hallaj Between Reality and Misinder Standing”, Jusur, III, Los Angeles 1987, s. 61-81.

Samah Selim, “Manşûr al-Hallâj and the Poetry of Ecstasy”, JAL, XXVI (1990), s. 26-42.

Şiirlerin Kaynağı Hakkında

Hallac-ı Mansur'un şiirleri için kaynak kitap olarak “Mecmuât-ü Âsar’ül Hallac / قاسم مير آخوری / مجموعه آثار حلاج” kitabı kullanılmıştır. Bu kitabın pdf için internet archive de aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz

https://archive.org/details/majmua_asar-e-hallaj/page/n57/mode/2up
https://archive.org/details/tafsir_mansur_hallaj_201911/page/n331/mode/2up
https://archive.org/details/kitab_at-tawsin

Kitabın Hazırlanışı

Hazırlanmış eserdeki Arapça şiirler, Farsça tercümeninde katkısıyla daha kolay bir şekilde hazırlandı. Ayrıca üç dilin metnini de ekledik. İleriye dönük çalışmak isteyenlere destek olsun istedik. Hatalar ve imla eksikleri tarafımıza ait olmalıdır. Hallac-ı Mansur gizemiyle gelecek yıllara da hakim olacaktır.

İhramcızâde İsmail Hakkı Altuntaş

2021 / Sivas

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1

Beni hastalıkla baş başa bırakacak mısın

نَظَرِي بَدءُ عِلَّتِي وَيَحَ قَلْبِي وَمَا جَنَى
يَا مُعِينِ الضَّنَى عَلَيَّ أَعْنِي عَلَى الضَّنَى

Farsça

بصیرتم آغاز بیماری است
وای بر قلبم که کناهی ندارد
ای یار بیمار کشته ام
آیا مرا به حال بیماری رها می کنی؟

Türkçe

Hastalığın başlangıcı olduğunu görüyorum.
Alaycı olmayan kalbime yazıklar olsun
Ey hastanın yardımcısı
Beni hastalıkla baş başa bırakacak mısın?

2

Kim gūnahtan özgürdür?

إِلَى كَمْ أَنْتَ فِي بَحْرِ الْخَطَايَا
تُبَارِزُ مَنْ يِرَاكَ وَلَا تَرَاهُ
وَسَمْتُكَ سَمْتُ ذِي وَرَعٍ وَدِينٍ
وَفِعْلُكَ فِعْلُ مُتَّبِعٍ هَوَاهُ
فَيَا مَنْ بَاتَ يَخْلُو بِالْمَعَاصِي
وَعَيْنُ اللَّهِ شَاهِدَةٌ تَرَاهُ
أَتَطْمَعُ أَنْ تَنَالَ الْعَفْوَ مِمَّنْ
عَصَيْتَ وَأَنْتَ لَمْ تَطْلُبْ رِضَاهُ
أَتَفْرَحُ بِالذُّنُوبِ وَبِالْخَطَايَا
وَتَنْسَاهُ وَلَا أَحَدٌ سِوَاهُ
فَتُنَبِّ قَبْلَ الْمَمَاتِ وَقَبْلَ يَوْمٍ
يُلاقِي الْعَبْدُ مَا كَسَبَتْ يَدَاهُ

Farsça

ناکی در دریای کناهان باشی

خود را با او، که تو را می بیند، ولی تو او را نمی بینی، یکسان مددانی؟

ظاهری زهد گونه و متقی داری

38 *Dinaw-i Hallac*

وکرد'رتکردارکس است که از هوایش پیروی کرده باشد

ی آنکه جون با معصیتها خلوت کزید های

جشمان خدا تو را مبیند

آیا به خاطر عصیان طلب بخشش داری؟

بآنکه خشنودی وی را در نظر بگیری

آیا باکناه و خطاها شادمان مشوی؟

و آنکه به جز او کسی نیست (خدا را) فراموش کرده‌ای؟

بس قبل از مرك و قبل از فرارسیدن روزیکه بنده با

دستهای خویش فراهم آورده توبه کن

Türkçe

Günahlar denizinde ne kadar uzaktasın?

Kendini, seni gören, ama onu görmeyenle özdeşleştiriyor musun?

Ve senin adı bunun adı çoban ve dindarlık çıktı

Ve senin fiilin, nefsinin takip eden bir eylem

Kim günahattan özgürdür?

Allah'ın gözleri seni görüyor

Affedilmeyi dört gözle bekliyor musun

İtaatsizlik ettin ama onun rızasını istemedin

Hatalardan memnun musun

Allah'ı unutan O'ndan başka biri değildir?

Günün gelmesinden önce, hizmetkarla birlikte

Ellerini hazırla ve tövbe et

∞ ∞ ∞ ∞

3

Aşkta, Aşkın Yerine Geçen Dilekler Hariç

إِذَا دَهَمَتْكَ خُيُولُ الْبُعَادِ
وَنَادَى إِلَيَّاسُ بِقَطْعِ الرَّجَا
فَخُذْ فِي شِمَالِكَ ثَرَسَ الْخُضُوعِ
وَشُدَّ اليمِينَ بِسَيْفِ الْبُكَاءِ
وَنَفْسُكَ نَفْسُكَ كُنْ خَائِفًا
عَلَى حَدَرٍ مِنْ كَمِينِ الْجَفَا
فَإِنْ جَاءَكَ الْهَجْرُ فِي ظُلْمَةٍ
فَسِرْ فِي مَسَاعِلِ نَوْرِ الصَّفَا
وَقُلْ لِلْخَبِيبِ نَرَى ذِلَّتِي
فَجِدْ لِي بِعَفْوِكَ قَبْلَ الْلَقَا
فَوَالْخُبِّ لَا تَنْتَنِي رَاجِعًا
عَنِ الْخُبِّ إِلَّا بِعَوَظِ الْمُنَى

Farsça

جون سواران هلاك كننده تو را فرا گیرن
با ناامیدی آوازیأس سرمی دهی
بس با دست چپ سیر فروتنی برکیر

42 Divan-ı Hallac

و با دست راست شمشیر خونریز
و خودت، ترسان باش
و از کمین جفا بر حذر باش
و اکریا تاریکی و ظلمت سفر، رویارو شدی
با مشعلهای نور صفا برر
و به دوست بگو، چون خوار نام را میبینی
بکوش تا مرا قبل از دیدار ببخشایی
بازگشتی ندارد، “عشق” به راستی که
مکر بهجای آرزو

Türkçe

Yok olan atlıların hayatı etrafını saracak.
Umutsuzlukla şarkı söylüyorsun
Solunuza teslimiyet kalkanını alın
Ve sağ elinle kanlı bir kılıç
Zulüm tuzağından kaçının
Yolculuğun karanlığıyla karşılaştığında
Safa'nın ılık meşalelerini yak
Ve sevgiliye söyle, benim mutsuzluğumu göreceksin
Tanışmadan önce bana affını bul.

Bu yüzden aşk bir daha aşk geriye doğru eğilmez.

Aşktan, aşkın yerine geçen dilekler hariç

∞ ∞ ∞ ∞

Körlükleri Yüzünden Görmüyorlar

وَأَيُّ الْأَرْضِ تَخْلُو مِنْكَ حَتَّى

تَعَالَوْا يَطْلُبُونَكَ فِي السَّمَاءِ

تَرَاهُمْ يُنْظَرُونَ إِلَيْكَ جَهْرًا

وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ مِنَ الْعَمَاءِ

Farsça

کدام سرزمین، از تو خالی است

تا برخیزند و تو را در آسمان جستجو کنند؟

تو آنها را می بینی که ظاهراً تو را می جویند

ولی به خاطر نابینایی تو را نمی بینند

Türkçe

Hangi diyarlar senden boş ki?

Ayağa kalkmak ve seni gökyüzünde aramak için mi?

Sana açıkça baktıklarını görüyorsun.

Ama seni körlükleri yüzünden görmüyorlar.

Aşkından Acı Çekme

العُشْقُ فِي أَرْزَلِ الْأَرْزَالِ مِنْ قَدَمٍ
 فِيهِ بِهِ مِنْهُ يَبْدُو فِيهِ إِبْدَاءُ
 العُشْقُ لَا حَدَثٌ إِذْ كَانَ هُوَ صِفَةً
 مِنَ الصِّفَاتِ لِمَنْ قَتَلَهُ أَحْيَاءُ
 صِفَاتُهُ مِنْهُ فِيهِ غَيْرُ مُحَدَّثَةٍ
 وَمُحَدَّثُ الشَّيْءِ مَا مَبْدَأُهُ أَشْيَاءُ
 لَمَّا بَدَأَ الْبَدْءُ أَبَدَى عَشْفُهُ صِفَةً
 فِيمَا بَدَأَ قَتْلًا فِيهِ لِأَلَاءِ
 وَاللَّامِ بِالْأَلْفِ الْمَعْطُوفِ مُؤْتَلَفٌ
 كِلَاهُمَا وَاحِدٌ فِي السَّبَقِ مَعْنَاءُ
 وَفِي التَّفَرُّقِ إِثْنَانِ إِذَا اجْتَمَعَا
 بِالْإِفْتِرَاقِ هُمَا عَبْدٌ وَمَوْلَاءُ
 كَذَا الْحَقَائِقُ نَارُ الشَّوْقِ مُلْتَهَبٌ
 عَنِ الْحَقِيقَةِ إِنْ بَاتُوا وَإِنْ نَاءُوا
 ذَلُّوا بِغَيْرِ اقْتِدَارٍ عِنْدَمَا وَلَّهُوا
 إِنَّ الْأَعْرَا إِذَا اتَّاقُوا أَذِلَّاءُ

Farsça

عشق همیشه قدیم بود
در ازل همه چیز از عشق آغاز شد
عشق حادث نیست چون حدوث صفت است
برای آنکس که او راکشته اند
زندگی است
صفاتش از اوست
که حدوث در او راه ندارد
و چیز حادث مبدأش به غیر اشیاء نباشد
چون شروع به آفرینش کرد
عشقش صفتی در آن پدید آورد
و در آن نور درخشید
و لام با الف معطوف و یکانه باشد
آن دو در سبق پیش از این معناء یکانه هستند
و در جدایی دو تا هستند جرن جمع شوند
در جدایی آن دو عبد و مولا هستند
این چنین است حقایق: در حقیقت آتش شوق سوزان است
چه بمانند و چه بروند
بدون اقتدار خوار و ذلیل شدند

در هنگامیکه از شدت عشق و اشتیاق
سرگشته و متحیر شدند
همنان بزرگوار از خواری پدید می آمد

Türkçe

Aşk her zaman kadim olmuştur
Başlangıçta her şey aşktan başladı
Aşk bir sıfat olduğu için bir hadis (sonradan yaratılan) değildir
Onu diri diri öldürenlerin özellikleri arasında
Ondan gelen nitelikler olması imkânı yok
Allah başlangıcın başında yaratmaya başladığında
Aşka bu fikri nitelik kazandırdı.
Yaratılmış kimse yokken
Ve orada aşk parladı
“Lâ fihi La” La/yok un yönlendirildiği bir “la”da yok iken
Lam Elifle birlikte bu anlamda birdir
Bu ikisi birleştiğinden Köle ile mevlası gibi
Ayrılınca sadık ayrıldılar
İşte bu gerçekler: Aslında ateş yanan bir tutkudur
Kalsalar da gitseler de
Güçsüzlükleri yüzünden zelil oldular

50 Dîvân-ı Hallac

Aşkın ve tutkunun yoğunluğu ile

Kafaları karıştı ve şaşırdılar

Sevgili olanlar acı çekerse aşağılanırlar

(Acı çekme)

∞ ∞ ∞ ∞

6

Suya at ve Sakın İslanma de

ما يفعلُ العبدُ والأقدارُ جاريةٌ
عليه في كلِّ حالٍ أيُّها الرائي
القاءُ في التيمِّ مكتوفاً وقالَ له
إياكَ إيَّاكَ أنْ تبتَلَّ بالماءِ

Farsça

ای بیننده بنده چه خواهد کرد
در حالی که قضاء و قدر
بر او جاری است
در هر حال او جاری است
اورا کتف بسته درد ریا انداخت
و به او گفت
بر توست که از آب نجات یابی

Türkçe

Kader cari iken kul ne yapabilir?
Ey Gören! Her durumda onun üzerindesin
Onu denize attın ve dedin ki.

52 *Divanı Hallac*

Sakın! Sakın!

Sudan kurtulmak sana kalmış, ıslanmamaya çalış

∞ ∞ ∞ ∞

Ey Sırrım, Emrindeyim, buyur demez miyim

لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ يَا سِرِّي وَنَجْوائي
لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ يَا قَصْدِي وَمَعْنائي
أَدْعُوكَ بَلْ أَنْتَ تَدْعُونِي إِلَيْكَ فَهَلْ
نَادَيْتُ إِيَّاكَ أَمْ نَادَيْتَ إِيَّائِي
يَا غَيْنَ غَيْنَ وَجُودِي يَا مَدَى هِمَمِي
يَا مَنْطِقِي وَعِبَارَتِي وَإِيمَانِي
يَا كُلَّ كُلِّي وَيَا سَمْعِي وَيَا بَصَرِي
يَا جُمْلَتِي وَتَبَاعِضِي وَأَجْزَائِي
يَا كُلَّ كُلِّي وَكُلَّ الْكُلِّ مُلْتَبِسُ
وَكُلَّ كُلِّكَ مَلْبُوسُ بِمَعْنَائِي
يَا مَنْ بِهِ عُلِقَتْ رُوحِي فَقَدْ تَلَقَّتْ
وَجَدًا فَصِرْتُ رَهِينًا تَحْتَ أَهْوَائِي
أَبْكِي عَلَى شَجْنِي مِنْ فُرْقَتِي وَطَنِي
طَوَّعًا وَيُسْعِدُنِي بِالنَّوْحِ أَعْدَائِي
أَدْنُو فَيُبْعِدُنِي خَوْفِي فَيُهْلِكُنِي
شَوْقُ تَمَكَّنَ فِي مَكْنُونِ أَحْشَائِي

فَكَيْفَ أَصْنَعُ فِي حُبِّ كُفَيْتُ بِهِ
مَوْلَايَ قَدْ مَلَّ مِنْ سَقَمِي أَطِبَّائِي
قَالُوا تَدَاوٍ بِهِ فَقُلْتُ لَهُمْ
يَا قَوْمُ هَلْ يَتَدَاوَى الدَاءُ بِالدَّاءِ
حُبِّي لِمَوْلَايَ أَضْنَانِي وَأَسْقَمَنِي
فَكَيْفَ أَشْكُو إِلَى مَوْلَايَ مَوْلَايَ
إِنِّي لَأَرْمُقُهُ وَالْقَلْبُ يَعْرِفُهُ
فَمَا يُتَرَجَّمُ عَنْهُ غَيْرُ إِيْمَانِي
يَا وَيْحَ رُوحِي وَمِنْ رُوحِي قُوا أَسْفِي
عَلَيَّ مِنِّْي فَإِنِّي أَصِلُ بِلَوَانِي
كَأَنَّنِي غَرَّقْتُ تَبَدُّوا أَنَامِلُهُ
تَعَوُّثًا وَهُوَ فِي بَحْرِ مِنَ الْمَاءِ
وَلَيْسَ يَعْلَمُ مَا لَأَقِيْتُ مِنْ أَحَدٍ
إِلَّا الَّذِي حَلَّ مِنِّْي فِي سُودَانِي
ذَاكَ الْعَلِيمُ بِمَا لَأَقِيْتُ مِنْ دَنَفٍ
وَفِي مَشِيئَتِهِ مَوْتِي وَإِحْيَانِي
يَا غَايَةَ السُّؤْلِ وَالْمَأْمُولِ يَا سَكْنِي
يَا عَيْشَ رُوحِي يَا دِينِي وَدُنْيَانِي
قُلِّي قَدَيْتُكَ يَا سَمْعِي وَيَا بَصْرِي

لَمْ ذِي اللُّجَاجَةِ فِي بُعْدِي وَإِقْصَانِي
إِنْ كُنْتُ بِالْغَيْبِ عَنْ عَيْنِي مُحْتَجِباً
فَالْقَلْبُ يَرَاكَ فِي الْإِبْعَادِ وَالنَّائِي

Türkçe

لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ يَا سَرِّي وَ نَجْوَانِي لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ يَا قَصْدِي وَ مَعْنَانِي“

Ey Sırrım,

Emrindeyim, buyur demez miyim!

Ey gizliliğimdeki nefesim [fısıltım]

Emredersin, emrine âmedeyim,

Ey Gayem ve içimdeki ma’nam

أَدْعُوكَ بَلْ أَنْتَ تَدْعُونِي إِلَيْكَ فَهَلْ نَادَيْتُ إِيَّاكَ أَمْ نَاجَيْتُ إِيَّانِي

Çağırın ben miyim, yoksa sen misin?

Benden çıkan bu feryâdım yoksa senden mi çıkıyor,?

يَا عَيْنَ عَيْنٍ وَجُودِي يَا مَدَى هَمَمِي يَا مَنْطِقِي وَ عِبَارَاتِي وَ إِيْمَانِي

Ey aslımın aslı, ey gayemdeki son nokta!

Ey sözüm ve işaretim her konuşmam olanım!

يَا كُلَّ كُلِّ يَا سَمْعِي وَ يَا بَصْرِي يَا جَمَلْتِي وَ تَبَاعِضِي وَ أَجْزَائِي

Ey küll-i küll,

Ey kulağım, ey gözüm

Ey bütünüm ve parçalarım ve cüzlerim

يا كلّ كلّيّ و كلّ الكلّ ملتبس و كلّ كلّك ملبوس بمعنائی

Ey bütünlüğümün bütünü,

Ey bütünüm, bendeki mânan bütünlüğünle örtülüdür,

يا من به علقتُ رُوحی فقد تلفت و جدا فصرت رهِينا تحت أهوائی

Ey ruhumun bağlı olduğu, cezbenle perişan durumdayım

Sevdân altında rehîn bulunuyorum!

أبكي على شجني من فرقتي وطني طوعاً و يسعدني بالنوح أعدائي

Figanlarım yükselip düşmanlarım sevinse de,

Asıl vatanımdan ayrılışın endişesiyle ağlıyorum

أدنو فيبعدني خوف فيقلقلني شوق تمكّن في مكنون أحشائي

Yaklaştıkça korku uzaklaşır fakat endişeleniyorum

Damarlarımdaki şevk titretirken gövdemi

فكيف أصنع في حبّ كلّفتُ به مولاي قد ملّ من سقمي أطبائي

Ey Mevlâm

Nasıl oldu da aşkına tutulduğum dostum, elinden

Tabib bu derdin dilinden anlamıyor

قالوا تداو به منه فقلت لهم يا قوم هل يتداوى الداء بالدائي

Dediler :Ondan derman iste

Onlara dedim: Ey Kavim, derdin, dermanı dert mi olur?

حَبِّي لمولاي أضناني و أسقمني فكيف أشكو إلى مولاي مولائي

Muhabbetim Mevlâyadır. Dertlerle beni eritir

Nasıl Mevlâmı Mevlâya şikâyet edeyim?

آني لأرمقه و القلب يعرفه فما يترجم عنه غير ايمائي

Bil ki, göz tam göremezse de kalb O'nu tanıyor,

Anlatmak için imâdan başka yol kalmadı:

يا ويح روعي من روعي فوا أسفي عليّ مَنّي فَإِنّي اصل بلوائي

Eyvâh, rûhum rûhumda perişân, kederli

Esef ederim ki, bende bu derde benden gayrı sebep yoktur

كَأَنَّنِي غَرَق تَبْدُو أَنَامِلُهُ تَغَوُّثًا وَ هُوَ فِي بَحْرٍ مِنَ الْمَاءِ

O, sonsuzluğunun denizinde

Ben ise, yüzeyde parmaklarıyla çırpınıp yardım dileniyorum

وَلَيْسَ يَعْلَمُ مَا لَاقَيْتَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا الَّذِي حَلَّ مَنّي فِي سُوْدَائِي

Bendeki kayıtsızlığı bilen olmadı,

ancak bir siyahlık bende ayrılık nedeniydi.

ذَاكَ الْعَلِيمُ بِمَا لَاقَيْتَ مِنْ دَنْفٍ وَ فِي مَشِيئَتِهِ مَوْتِي وَ إِحْيَائِي

Hayatımı ve ölümümdeki arzuya kayıtsızlığımı delilik [iyeleşmeyen hastalık] bildiler

يَا غَايَةَ السُّؤْلِ وَ الْمَأْمُولِ يَا سَكْنِي يَا عِيشَ رَوْحِي يَا دِينِي وَ دُنْيَانِي

Ey gayeme sürükleyenim, ümidim duruşum hayatım, ruhum, dinim ve dünyamsın

قُلْ لِي فَدَيْتُكَ يَا سَمْعِي وَ يَا بَصْرِي لَمْ ذَا اللّجَاجَةُ فِي بُعْدِي وَ إِقْصَائِي

Bana dedin ki, Seni kendime fedâ ettim?

Ey duyuşum, ey görtüşüm uzaklığımla dahil herşeyimle karışmış değil miyim?

”إِنْ كُنْتَ بِالْغَيْبِ عَنْ عَيْنِي مُحْتَجِباً فَالْقَلْبُ يَرَاكَ فِي الْأَبْعَادِ وَ النَّائِي

Eğer Sen gözlerimden gizlenirsen, kalbim de uzak kalsa, kötü haberimi duyacaksın.

Farsça

لبیک لبیک ای قصد من، معنای من

من تورامی خوانم یا تو مرا؟

من توراً ندا منکم یا تو مرا؟

ای سرچشمه همه وجودم

ای غایت مقصودم

ای کلام وائاراتم

ای همه وجودم

ای چشم! و ای گوش!

ای کل وجودم

وای تار و بر دم
ای کل وجودم
و ای مستور در همه چیز
وای کل وجودت مستور در معنای من
أی که روحم بسته به توست
وجد از دست رفت، و اسیر آرزوهایم شدم
از غم فراق وطنم زاری می کنم
در نوحه خوانی از دشمنانم کمک می خواهم
نزدیک من شوم، ترس دورم می کند
و آشفته میکند مرا
نوقی است که در اعماق درونم جای دارد
با عشقی که مرا بریشان کرده است، چگونه بسازم؟
ای دوست من، طبیبان همه از درمانم عاجز مانده اند
گویند: درمان تو نزد اوست
گویم: جسان باشد خود درد مداوایم؟
عشق به مولایم، نحیف و بیمارم کرد
بس چگونه از دوست، به دوست شکایت برم؟
تاب و توانم از اوست، دل کواه آن است
و جز ایما و اشاره، هیچ تفسیری از آن ندارد
وای بر من، هیئات بر من

فریاد از من، جون اصل آشوب منم
بسان غریقی در دریا
که سرانگشتانش از آب بیررن مانده است
من نیزباز یجه دریایم
هیچ کس از آنچه از مد به من رسید، آگاه نیست
مگر آنکه در اندوه شدي دیم شريك شرد (به درونم حلول کرده باشد)
او به آنچه بر من رفته، آگاه است
بود و نبردم در مشیت ارست
ای غایت آمل و آرزوهایم، ای آرامش و سکونم
ای مایه زدکانی، ای دین و دیایم
ای فدايست، ای چشمم ای کوشم به من بگو
چرا در درر داشتتم اصرار منورزی؟
اگر تواز جشمانم بنهان باشی
دل، تو را باز در دورهای دور مینابد

8

Sen Sevdğinde, Ben Seviyorum.

الصُّبُّ رَبِّ مُحِبُّ
نَوَالُهُ مِنْكَ عَجَبُ
عَذَابُهُ عِنْدِي عَذَبُ
وَبُعْدُهُ عَنْكَ قُرْبُ
وَأَنْتَ عِنْدِي كَرُوحِي
بَلْ أَنْتَ مِنْهَا أَحَبُّ
وَأَنْتَ لِلْعَيْنِ عَيْنُ
وَأَنْتَ لِلْقَلْبِ قَلْبُ
حَسْبِي مِنَ الْخُبِّ أَتِّي
لَمَّا تُحِبُّ أَجِبُّ

Farsça

عشق، پروردگارم، دوستدار “عاشق” است
بخشش برای تو شگفت است
عذاب او برای تو شیرین است
و دورش از تو، نزدیک است

62 Diwan-e Hallac

تو نزد من بمانند روح من هستی

بلکه تو از آن دوست داشتنی تر

و برای چشم، چشم هستی

و برای قلب، قلب هستی

حتی از درست داشتنی “عشقی” که من به واسطه آن تو را دوست دارم

دوست داشتنی تری

Türkçe

Aşk, Rabbim, "aşığın" aşığıdır

Affetmek senin için sürpriz oldu

Onun azabı sana tatlı geldi

Ve sana olan uzaklığı sana yakın

Ruhum olarak benimlesin.

Ama sen bundan daha sevimlisin

Ve göze karşı bir gözün var.

Ve kalp için bir kalbin var.

Aşka güveniyorum

Sen sevdiğinde, ben seviyorum.

9

Yiyen Ve İçen Suretinde

سُبْحَانَ مَنْ أَظْهَرَ نَاسُوتَهُ

سِرّاً سَنَا لَا هَوْتَهُ الثَّاقِبِ

ثُمَّ بَدَأَ فِي خَلْقِهِ ظَاهِراً

فِي صُورَةِ الْأَكْلِ وَالشَّارِبِ

حَتَّى لَقَدْ عَايَنَهُ خَلْقُهُ

كَالْحَظَّةِ الْحَاجِبِ بِالْحَاجِبِ

Farsça

تسبیح خدای را که ناسوتش را

با راز نور لاهوت فروزانش آشکار ساخت

سپس خود را به خلقش بی برده جلوه کر کرد

به هیئت کسی که می خورد و می نوشد

تا آنجا که مخلوق او توانست او را رویاروی ببیند

بمانند کوشه چشم، از ابروی به ابرویی می برود

Türkçe

64 *Diwan-ı Hallac*

Sübhan, insanlıkta zahir oldu

İlahiliğin ışıık sırrı ile parlaklığını ortaya çıkardı

Sonra yaratılışına karşı kölesi gibi göründü

Yiyen ve içen suretinde

Yaratığı kaşın kaşa geldiği an kadar görebildiği sürece...

∞ ∞ ∞ ∞

10

Kadere Cevabım Cevabsız

كَتَبْتُ وَلَمْ أَكْتُبْ إِلَيْكَ وَإِنَّمَا
كَتَبْتُ إِلَى رُوحِي بِغَيْرِ كِتَابٍ
وَذَلِكَ أَنَّ الرُّوحَ لَا فَرْقَ بَيْنَهَا
وَبَيْنَ مُحَبِّبِهَا بِفَصْلِ خُطَابٍ
وَكُلُّ كِتَابٍ صَادِرٍ مِنْكَ وَارِدٌ
إِلَيْكَ بِلَا رَدٍّ الْجَوَابِ جَوَابِي

Farsça

نوشتم ولی برای نوشتنم
برای روحم -بی نوشته -نوشتنم
بین روح و دوستدارانش فرقی نیست
تا من جدا کانه با آنها سخن گویم
و هر نوشته ای که از تو تراوش کند
بدون آنکه به پاسخ نیازی باشد به تو باز می گردد

Türkçe

66 Divanı Hallac

Yazdım veya sana yazmadım, aksine

Ruhuma yazısız yazdım

Bu nedenle ruh arasında hiçbir fark yoktur

Böylece onlarla ayrı ayrı konuşabilirim

Ve seni terk eden herhangi bir yazı

Ve senden gelen her kitap

Sana cevabım cevapsızdır

∞ ∞ ∞ ∞

11

Karanlık Her Yerde Hüküm Sürerken, Güneşleri Yükseldi

لِلْعِلْمِ أَهْلٌ وَلِلْإِيمَانِ تَرْتِيبُ
وَلِلْعُلُومِ وَأَهْلِهَا تَجَارِيبُ
وَالْعِلْمُ عِلْمَانِ مَطْبُوعٌ وَمُكْتَسَبُ
وَالْبَحْرُ بِحْرَانِ مَرْكُوبٌ وَمَرْهُوبُ
وَالذَّهْرُ يَوْمَانِ مَذْمُومٌ وَمُمْتَدِّحُ
وَالنَّاسُ إِنْتَانِ مَمْنُوحٌ وَمَسْلُوبُ
فَاسْمَعِ بِقَلْبِكَ مَا يَأْتِيكَ عَنْ تَقَةٍ
وَانْظُرْ بِفَهْمِكَ فَالتَّمْيِيزُ مَوْهُوبُ
إِنِّي ارْتَقَيْتُ إِلَى طَوْدٍ بِلا قَدَمِ
لَهُ مَرَاقٍ عَلَى غَيْرِي مَصَاعِيبُ
وَحُضْتُ بَحْرًا وَلَمْ يَرْسُبْ بِهِ قَدَمِي
خَاضَتْهُ رُوحِي وَقَلْبِي مِنْهُ مَرْعُوبُ
حَصْبَاؤُهُ جَوْهَرٌ لَمْ تَدُنْ مِنْهُ يَدُ
لَكِنَّهُ بَيْنَ الْأَفْهَامِ مَنِهَوبُ
شَرِبْتُ مِنْ مَائِهِ رِيًّا بِغَيْرِ قِمِ
وَالْمَاءُ قَدْ كَانَ بِالْأَفْوَاهِ مَشْرُوبُ

لَأَنَّ رُوحِي قَدِيمًا فِيهِ قَدْ عَطِشْتُ
وَالْجِسْمُ مَا مَسَّهُ مِنْ قَبْلُ تَرْكِيبُ
إِنِّي يَتِيمٌ وَلِي أَبُ الْوَدُّ بِهِ
قَلْبِي لِعَيْبَتِهِ مَا عَشْتُ مَكْرُوبُ
أَعْمَى بَصِيرٌ وَإِنِّي أَبْلَةٌ قَطُنُ
وَلِي كَلَامٌ إِذَا مَا شِئْتُ مَقْلُوبُ
وَقَتْنِي عَرَفُوا مَا قَدْ عَرَفْتُ فَهُمْ
صَحْبٌ وَمَنْ يَحْطُ بِالْخَيْرَاتِ مَصْحُوبُ
تَعَارَفْتُ فِي قَدِيمِ الدَّرِّ أَنْفُسُهُمْ
فَأَشْرَقَتْ شَمْسُهُمْ وَالْدَّهْرُ غَرِيبُ

Farsça

دانش اهلی دارد و ایمان مراتبی
و برای دانشها و اهلش آزمودنی است
و علم یا فروهستی است یا فراکرفتگی
و دریا یا آرام است یا طوفانی
و دهر در روز است، یا نابسنده یا پسندیده
و مردم دوکونهاند، یا بخشندهاند یا کیرنده

به قلبت کوش بسبار، جون به تو راست مگوید
مندهد «تشخیص» به عقلت بنکر جون به تو قدرت
ببیا به فراز کوهی بلند رفتم
در حالی که این کار برای غیر جو منی سخت دشوار است
به دریا شدم، بآنکه بایم در آن شود
و روح و قلبم بامیل و رغبت از آن گذشت
سنگهایش کوهری است که به جز
دستان اهل فهم، دستی بدان نرسد
بی دهان از آتش نوشیدم
و حال آنکه آب با دهان نوشیده منشد
روحم در قدیم تشنه آن بود
من یتیم و مرا اصلی است که بدو پناه میبرم
و تیم از غیبت و ی تا زندهام غمکین است
کوری بینا هستم و ابلهی زیرک
سخنی دارم، هرگاه بخراهم دیگرکون مشود
کردم صاحب‌دلان نیز دریافتند «فهم» آنچه من
ایشان یاران من هستند و هرکه نیکو صفت باشد با ماست

70 Divan-ı Hallac

مشناسند « نر » همدكر را از عالم
و در حالى كه همه جا تارىكى حاكم بود،
خورشيدشان طلوع كرد

Türkçe

İlim için insanlar var ve inanç için bir düzenleme var
İlimler ve ehli için tecrübeler var
Ve bilim hem basılmış hem de kesbedilmiştir.
Ve denizlerde sakin veya korkulu olurlar
Zamanda iki gündür... suçladığın ve övdüklerin
İnsanlarda ikidir...verenler ve çalanlar
Kalbinizde size neyin güvenle geldiğini fark edin
Anlayışınıza geleni güvenle kalbinizle temyiz edin
Ben ayaksız bir vadide yükseldim
Aksi takdirde takip eden zorluklar var
Bir denizin içinden geçtim ve ayaklarımı çektim onda durmak istemedim
Ruhum onunla savaştı ve kalbim ondan korkuyordu.
Onun özelliği, hiçbir elin ulaşamadığı bir cevherdir
Lakin talan edilmiş...bir anlayış eli
Ağzım olmadan suyundan kana kana içtim

Suyun ağızlarda içilmiş olduğu belliydi
Çünkü eski günlerde ruhum susamıştı
Bedenim daha önce ona dokunmuştu
Ben zevk aldığım dönmem gereken bir babanın yetimiyim
Yaşadığım şeyin yokluğundan kalbim kırıldı
Görmek için kör ve ben akıllı bir salağım
Eğer istersen, baştan aşağı bir şeyler anlatayım
Fakat benim bildiklerimi çocuklar bile biliyor
En iyisi arkadaş olun ve iyiden hoşlananlara eşlik edin
Eski zamanlarda kendileri tanımaya çalışın
Ve karanlık her yerde hüküm sürerken, güneşleri yükseldi

12

Benim Güneşim Gecede Doğar

طَلَّعَتْ شَمْسُ مَنْ أَحَبُّ بِلِيلٍ
فَاسْتَنَارَتْ فَمَا لَهَا مِنْ غُرُوبٍ
إِنَّ شَمْسَ النَّهَارِ تَغْرُبُ بِاللَّيْلِ
لِ وَشَمْسُ الْقُلُوبِ لَيْسَ تَغِيبُ
مَنْ أَحَبَّ الْحَبِيبَ طَارَ إِلَيْهِ
اِسْتِيقَاقاً إِلَى لِقَاءِ الْحَبِيبِ

Farsça

خورشید دوست ” یار ” شبانه طلوع کرد
آنگاه فروزان شد و دیگر غروب نخواهد کرد
اگر خورشید روز در شب طلوع کند
خورشید دلها هرگز پنهان نم بشود
کسی که محبوب را دوست داشته باشد
از سر اشتیاق برای دیدار دوست به سویش پرواز میکند

Türkçe

74 Diwan-ı Hallac

Geceleri sevdiğimden güneşim gece doğdu

Sonra aydınlatacak ve batmayacaktı

Günün güneşi ise gece batıyor

Kalplerin güneşi asla gizlenmez

Sevgiliyi seven ona uçar

Sevgiliye kavuşma özlemiyle

∞ ∞ ∞ ∞

13

Çılgınca Seni İstiyorum

كَفَى حَزناً أَنِّي أَنَادِيكَ دَائِباً
كَأَنِّي بَعِيدٌ أَوْ كَأَنَّكَ غَائِبٌ
وَأَطْلُبُ مِنْكَ الْفَضْلَ مِنْ غَيْرِ رَغْبَةٍ
فَلَمْ أَرَ قَلْبِي زَاهِداً وَهُوَ رَاغِبٌ

Farsça

حزن و اندوه بس است، جون همواره تو را می خوانم
گویی من دور هستم، یا اینکه تو غایبی
بی رغبت، از تو نیکی می خواهم
حال آنکه هیچ عابدی را به قدر خویی خواهان توندي دم

Türkçe

Yeterince keder ve kederdeyim, her zaman seni sürekli çağırdım
Sanki ben uzaktayım ya da sen gitmişsin gibi.
İsteksizce rağbetim yokmuş gibi iyilik istiyorum senden
O arzumda kalbimi zühd içinde görmedim

76 Dinawi Hallac

∞ ∞ ∞ ∞

Her Neredeysem, Sendim, Sendin Ve Sen...

رَأَيْتُ رَبِّي بِعَيْنِ قَلْبِي
 فَقُلْتُ مَنْ أَنْتَ قَالَ أَنْتَ
 فَلَيْسَ لِلْأَيْنِ مِنْكَ أَيْنُ
 وَلَيْسَ أَيْنُ بِحَيْثُ أَنْتَ
 وَلَيْسَ لِلْوَهْمِ مِنْكَ وَهْمُ
 فَيَعْلَمُ الْوَهْمُ أَيْنَ أَنْتَ
 أَنْتَ الَّذِي حَزَتْ كُلُّ أَيْنٍ
 بِحَوْرٍ لَا أَيْنَ فَأَيْنَ أَنْتَ
 فَفِي فَنَائِي فَنَا فَنَائِي
 وَفِي فَنَائِي وَجِدْتَ أَنْتَ
 فِي مَحْوِ إِسْمِي وَرَسْمِ جِسْمِي
 سَأَلْتُ عَنِي فَقُلْتُ أَنْتَ
 أَشْمَارُ سِرِّي إِلَيْكَ حَتَّى
 فَتَذِيبُ عَنِّي وَدُمْتَ أَنْتَ
 أَنْتَ حَيَاتِي وَسِرُّ قَلْبِي
 فَحَيْثُمَا كُنْتُ كُنْتَ أَنْتَ

أَحْطَتْ عِلْمًا بِكُلِّ شَيْءٍ

فَكُلُّ شَيْءٍ أَرَاهُ أَنْتَ

فَمَنْ بِالْعَفْوِ يَا إِلَهِي

فَلَيْسَ أَرْجُو سِوَاكَ أَنْتَ

Farsça

با جشم دل، پروردگارم را دیدم

بس کفتم: تو کیستی؟ بگفتا “تو ام”

تو را نیست کجاها، کجایی

تو را نیست در خور، کجا؟

تو را نیست هیچ و هم که در و هم بکتجد

بس جهاندکه و هم، تو کجائی؟

تو همه جار افر اگرفتی

به طوری که هیچ کجا، بنتو نباشد، یستو کجایی؟

در فنام، فنای فنایم

و در فنامی تو را یافتم

در محو اسم و رسم جسمم

برسیدم از خود پس کفتم: تو

در درون به تو اشاره کردم

فانی شدم از خود و یاقی ماندم در تو

توز ندگانی منی وراز قلب منی
بس چگونه باشم، وقتی تو باشی
به همه چیز آگه شدم
پس همه چیز را تو می بینم
بروردگار بخشش و عفوکن
به جز توبه دیگری امیدی ندارم

Türkçe

Rabbimi kalbimin gözleriyle gördüm
Sen kimsin? dedim.. Senim dedi
Senin yerlerden yer yok
Sen isem yerimde yok benim
Sende vehm değilsin ama bu vehm
Vehm dahi bilinir sen neredesin
Her yere sahip olan sensin
Böyleyken sensizlik yoksa...Sen neredesin?
Fenamdasın...fenamın daha fenasında
Ve seni buldum
İsmimi silerken ve cismimi çizerken
Kendime uzandım ve dedim ki: Sen kimsin
Hatta gizliden gizliye senden bahsediyorum.

80 Divanı Hallac

Kendimden telef oldum ve sende kaldım
Sen benim hayatımsın ve kalbimin sırrısın
Her neredeysem, sendim, sendin ve sen...
Yeter artık. Her şeyden haberdar oldum.
Her şeyi sen görüyorum
Ya İlahım affını istiyorum kuvvetle
Senden başka bir dönüşüm yok

∞ ∞ ∞ ∞

Hayatım ölümde Ve ölümüm hayatımda

أَقْتُلُونِي يَا ثِقَاتِي
إِنَّ فِي قَتْلِي حَيَاتِي
وَمَمَاتِي فِي حَيَاتِي
وَحَيَاتِي فِي مَمَاتِي
أَنَا عِنْدِي مَحُوٌّ ذَاتِي
مَنْ أَجَلَ الْمَكْرُمَاتِ
وَبَقَائِي فِي صِفَاتِي
مِنْ قَبِيحِ السَّيِّئَاتِ
سَنِمْتُ رُوحِي حَيَاتِي
فِي الرُّسُومِ الْبَالِيَاتِ
فَقَتَّلُونِي وَاحْرَقُونِي
بِعِظَامِي الْفَانِيَاتِ
تُمْ مَرُّوا بِرُفَاتِي
فِي الْقُبُورِ الدَّارِسَاتِ
تَجِدُوا سِرَّ حَبِيبِي
فِي طَوَايَا الْبَاقِيَاتِ

إِنِّي شَيْخٌ كَبِيرٌ

فِي غُلُوِّ الدَّارِجَاتِ

ثُمَّ إِنِّي صِرْتُ طِفْلاً

فِي حُجُورِ الْمُرْضِعَاتِ

سَاكِناً فِي لَحْدٍ قَبِيرٍ

فِي أَرْضِ سَبَخَاتِ

وَلَدْتُ أُمِّي أَبَاهَا

إِنَّ ذَا مِنْ عَجَبَاتِي

فَبَنَاتِي بَعْدَ أَنْ كُنْ

نَ بَنَاتِي أَخَوَاتِي

لَيْسَ مِنْ فِعْلِ زَمَانٍ

لَا وَلَا فِعْلِ الزَّانَةِ

فَاجْمَعِ الْأَجْزَاءَ جَمْعاً

مِنْ جُسُومٍ تَبِيرَاتِ

مِنْ هَوَاءٍ ثُمَّ نَارِ

ثُمَّ مِنْ مَاءٍ فِرَاتِ

فَارْزَعْ الْكُلَّ بِأَرْضِ

تُرْبُهَا تُرْبُ مَوَاتِ

وَتَعَاهِدْهَا بِسَقِي

مِنْ كُؤُوسٍ دَائِرَاتِ

مِنْ جَوَارٍ سَاقِيَاتِ

وَسَوَاقٍ جَارِيَاتِ

فَإِذَا أَتَمَمْتَ سَبْعاً

أُنْبِثْتَ كُلَّ نَبَاتِ

Farsça

ای اصحاب ثقه مرا بکشید

که درکشتنم زندگی دائمی است

و مرگم در زندگانیم

وزندگانیم در مرگم

نزد من محو شدن در ذات حق

با لاترین کرامتهاست

وبقایم درصفا تم

از زشت ترین گناهان است

دردل ویرانه ها تان

جانم از زندگی ملول کشت

پس مرا بکشید و

استخوانهای فانی ام را بسوزانید

در غروب این قبرها

بر استخوانهای بوسیده هام قدم نهید

در ضمیر روح باقی
راز محبوبم را می یابید
همانا من شیخ بزرگی
در بالاترین مرتبه هستم
آنگاه طفلی شیرخواره
در دامان دایگان شدم
در زیر سنگ قبر
در میان شوره زاران ساکن شدم
!مادرم، بدرش را به دنیا آررد
این از شگفتی هاست
و دخترانم بس از آنکه دخترانم شدند،
خواهرانم گشتند
و این نه از کردار روزگار
و نه از کار زناست
پس اجزای بدنم را
از اجام شعله ورم جمع کنید
از باد و آتش
و آنگاه از آب فرات
همه را درزمی کی

خاکش مرده باشد، بکارید

یا او عهد می بندی که از

جام های گردان سیرایش کنی

از دست ساقیان یرسختوت

وجویها ی جاری

و چون هفت روز آبیاری اش کنی

بهترین گیاهان را خواهد رویاند

Türkçe

Ey güvenen yoldaşlarım, beni öldürün

Hayatım ölümde

Ve ölümüm hayatımda

Benim yanımda değerli olan mahvolmaktır

Çoğu erdemle birlikte

Bekamın benim sıfatlarımda olması

Benim için en çirkin günahdır

Ruhum, hayatımdan bıktı

Kederler resimleri içinde

Öyleyse öldürün beni ... yakın beni

Kemiklerim kül olana kadar

86 Divan-ı Hallac

Kalıntı küllerim üzerinde yürüyün
Kabirlerde kalanlar yazdıklarım
Sevgili sırrımı bulacaksın
Kalanlarım arasında
Doğrusu ben büyük bir şeyhtim
Ben en üst sıralarda olan
Sonra çocuk oldum
Sonra kucakta süt emdim
Sonra mezar taşının altında
Tuz bataklıklarına yerleştim
Annem babasını doğurdu
Bu söz benim acaibatımdandır
Kızlarım benim
Kardeşlerim kızlarımın peşinde
Bu zamana uygun bir fiil değil
Zina edenlerin eylemi değil ama
Öyleyse rumuzlu parçaları bir araya getirin
Ateş parçacıklarından
Havadan sonra ateş

Ve sonra Fırat/ kardeşlik suyundan.

Herkesi bir toprağa yerleřtir ki

Toprak elveriřli bir topraktır

Ve onu sulayacađına söz ver

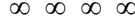
Su çarklarının yanında

Döner bardaklardan

Sunan cariye komřularla

Onu yedi güne tamamladığında

En iyi bitkileri ortaya çıkaracak

Onu Nerde Arıyoruz

سِرُّ السَّرَائِرِ مَطْوِيٌّ بِإِثْبَاتِ
 مِنْ جَانِبِ الْأُفُقِ مِنْ نُورٍ بِطَيَّاتِ
 فَكَيْفَ وَالْكَيفُ مَعْرُوفٌ بِظَاهِرِهِ
 فَالْغَيْبُ بَاطِنُهُ لِلذَّاتِ بِالذَّاتِ
 تَاهَ الْخَلَائِقُ فِي عَمِيَاءِ مُظْلِمَةٍ
 قَصْدًا وَلَمْ يَعْرِفُوا غَيْرَ الْإِشَارَاتِ
 بِالظَّنِّ وَالْوَهْمِ نَحْوَ الْحَقِّ مَطْلَبُهُمْ
 نَحْوَ السَّمَاءِ يُنَاجُونَ السَّمَوَاتِ
 وَالرَّبُّ بَيْنَهُمْ فِي كُلِّ مُنْقَلَبِ
 مُجَلُّ حَالَاتِهِمْ فِي كُلِّ سَاعَاتِ
 وَمَا خَلَوْا مِنْهُ طَرَفَ الْعَيْنِ لَوْ عَلِمُوا
 وَمَا خَلَا مِنْهُمْ فِي كُلِّ أَوْقَاتِ

Farsça

ينهانی ترین اسرار در جانب افق
 از نور به آرامی در خود پیچیده است

90 Divan-e Hallac

بس چگونه؟ و چگونگی به ظاهرش معروف است

در حالی که غیب نهادش درونی است

خلایق در کوری و تاریکی کم شدند

و جز اشاره ای چیزی ندانستند

بر یایه حدس و گمان

در اندیشه رفتن به سوی خدا هستند

روی به سوی آسمان

با او مناجات می کنند

در حالی که پروردگار در میانشان است

اودر همه اوقات

حالاتشان را دگرگون می کند

اگر بدانند که از او لحظه ای دور نیستند

و او هم هیچ گاه از آنها دور نیست

Türkçe

Katlanmış sırların sırrı

İşığın ufuk tarafında kıvrımlarına sarılır

Nasıl, görüldüğü bilinen bir şekilde değil

Gaybın zat için gizliliği yine onunladır

Yaratıklar karanlık bir körlükte kayboldular.
İsteseler de, sadece işaretleri biliyorlardı.
Zan ile vehm ile Tanrı'ya gitmeyi düşünüyorlar
Gökyüzüne bakarak
Onunla kurtulmak için dua ediyorlar
Rab ise onların arasında dönüşmüş gibiyken
O her zaman ruh hallerini değiştirir
Bir an bile ondan uzak olmadıklarını bilseler keşke
Ve O asla onlardan uzak değil...bütün vakitlerde

O Sende Gizliden Gizli

لي حَبِيبٌ أَرَوُرُ فِي الْخُلُواتِ
 حاضِرٌ غائِبٌ عَنِ اللَّحْظَاتِ
 ما تَرانِي أُصْغِي إِلَيْهِ بِسِرِّي
 كَيْ أَعِي ما يَقُولُ مِنْ كَلِمَاتِ
 كَلِمَاتٍ مِنْ غَيْرِ شَكْلِ وَلَا نَقِ
 طٍ وَلَا مِثْلِ نَغْمَةِ الْأَصْواتِ
 فَكَأَنِّي مُخاطَبٌ كُنْتُ إِيّا
 هُ عَلَى خَاطِرِي بِذاتِي لِذاتِي
 حاضِرٌ غائِبٌ قَرِيبٌ بَعِيدٌ
 وَهُوَ لَمْ تَحْوَهِ رُسُومُ الصِّفَاتِ
 هُوَ أَدْنَى مِنَ الضَّمِيرِ إِلَى الْوَه
 مِ وَأَخْفَى مِنَ لَائِحِ الْخَطَرَاتِ

Farsça

معشوقی دارم که در تنهایی او را زیارت می کنم
 حاضری که از نظرها غایب است

94 *Dinawi Hallac*

هرگز مرا نبیند مگر با شنیدن
اگر به کلمات گوش دهی
کلماتی است بشکل و بیان
و نه همچون نغمه اصوات
گویی که من خود، مخاطب خویش بودم
به گمانم ذات با ذات رو به روی بود
حاضری است غایب، نزدیکی است دور
و صفت خود نمیشود، صفات
او از "به" دل تا به پندار نزدیکتر است
و نامرئی تر از درخشش نگاه هاست

Türkçe

İnzivalarda ziyaret ettiğim bir sevgilim var.
Şimdiki zamanda bakış açılarından, anlardan gaib
Beni gizlice işitmesinden
Beni duyması dışında başka bir halde görmedim.
(Benden duyup işiten)
Şekilsiz veya noktasız veya seslerin benzersiz namesi olan kelimeler
Sanki onunla aklımda kendi kendimle konuşuyormuşum gibi

Bence öz, özle yüzleşiyordu

O var gibi yok... yakınlık çok uzakta

Ve onun sıfatları açığa çıkmaz nitelikler

Düşünceye kalpten daha yakın

Ve gözlerin parıltısından daha gizli

∞ ∞ ∞ ∞

Aşıkları Halk Öldürür

وَاللّٰهُ لَوْ خَلَفَ الْعَشَّاقُ أَنَّهُمْ
مَوْتِي مِنَ الْحُبِّ أَوْ قَتَلَنِي لِمَا خَنَنُوا
قَوْمٌ إِذَا هَجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا وُصِّلُوا
مَاتُوا وَإِنْ عَادَ وَصَلُ بَعْدَهُ بُعِثُوا
تَرَى الْمُجِيبِينَ صَرَ عَى فِي دِيَارِهِمْ
كَفَتِيَةِ الْكَهْفِ لَا يَدْرُونَ كَمْ أَلْبَثُوا

Farsça

به خدا قسم اگر عشاق بر مرگ من یا از شدت عشق
بر قتل من بیمان ببندند. هرگز گناهی نکرده‌اند
گروهی که درر مانده بودند بعد از آنکه رسیدند،
مردند، و اگر بعد از وصال بازگردند، برانگیخته شوند
عاشقان جنون مرا در سرزمینشان می بینند
مانند جوانان کهف که ندانستند جقدر درنگ کردند. "چند سال خفته‌اند"

Türkçe

98 Dîvân-ı Hallac

Vallahi, aşıklar yemin etseler

Benim ölümüm gibi aşktan ölürler

Ya da şaşkınlıklarından halk onları öldürürler

Bir halk bu duruma gelince terk edilmeli

Kavmim de asla günah işlemedi

Bu duruma gelen geldikten sonra geride kalan grup,

Dönseler de ölecekler ve sonuçta dirilecekler

Âşıkları evlerinde olduğunu görecekler

Ne kadar uyuduğunu bilmeyen Ashabı Kehf gibi. "Kaç yıldır uyudular?"

Kafir Olmam Vacib

كفرت بدين الله والكفر واجب على

وعند المسلمين قبيح

Farsça

بدين خدا كافر شدم وكفر نزد من واجب

و نزد مسلمانان زشت است

Türkçe

Böylece Allahın dinini inkar ettim ve küfür bana farzdır.

Ve Müslümanlar yanında bu çirkin bir şey

Senden Başkası Değil ki Secde Ettiğim

فَمَا لِيَ بَعْدَ بُعْدِكَ بَعْدَمَا
تَيَقَّنْتُ أَنَّ الْقُرْبَ وَالْبُعْدَ وَاحِدُ
وَإِنِّي وَإِنْ أَهَجَرْتُ فَالْهَجْرُ صَاحِبِي
وَكَيفَ يَصِحُّ الْهَجْرُ وَالْحُبُّ وَاحِدُ
لَكَ الْحَمْدُ فِي التَّوْفِيقِ فِي بَعْضِ خَالِصِ
لِعَبْدٍ زَكِيٍّ مَا لِعَبْدِكَ سَاجِدُ

Farsça

از دوری تو هیچ باکی ندارم
پس از آنکه یقین یافتم که دوری و نزدیکی یکی است
من اگر رانده شوم
دوری، یار من است
پس چگرنه راند، شرم
در حالی که عشق وجود دارد
حمد و سیاس خدای راکه در خلوص محض توفیق داد

بندهای پاک هستم

و غیرتربه کسی سجده نمی کنم

Türkçe

Bana olan uzak mesafenden uzağım korkmuyorum

Uzak mesafenin ve yakınlığın aynı olduğuna ikna oldum

Ve eğer göçersem hicretim arkadaşım içindir

Ayrılmak ve hicret nasıl doğru olur da... aşk tektir

İhlaslı bir ruhta bunu başarana şükürler olsun

Dindar kuluna da,

Ve kimseye secde etmeyeceğim

(Her secde ettiğimde sensin)

Bana Verdiği Bir Sözü var

لَا تَلْمَنِي قَالُوا مَنِّي بَعِيدُ
وَأَجْرُ سَيِّدِي فَإِنِّي وَحِيدُ
إِنَّ فِي الْوَعْدِ وَعْدَكَ الْحَقُّ حَقًّا
إِنَّ فِي الْبَدءِ بَدءَ أَمْرِي شَدِيدُ
مَنْ أَرَادَ الْكِتَابَ هَذَا خُطَابِي
فَاقْرَؤُوا وَاعْلَمُوا بِأَنِّي شَهِيدُ

Farsça

مرا سرزنش مکن چون سرزنش از من بعید است
مولای من بر من منت گذار که من تنهائیم
رعه تو در وفای به عهد حق است
به راستی در آغاز، شروع کار دشوار است
هرکه نوشته را بخواند، این است خطاب من
پس بخوانید و بدانید که من شهیدم

Türkçe

Beni suçlama çünkü suçlanmam benden uzak bir şey
Efendim bana yalnız bıraktı

Doğrusu, vaadinde, gerçekten hak vaatlidir

Başlangıçta başlamak gerçekten zor bir emir.

Kim yazmak isterse, bu benim konuşmamı

Okusunlar ve bilsinler ki ben gerçek bir şehidim.

∞ ∞ ∞ ∞

Sen "Ben" Demek Olmaz Mı

قَدْ تَصَبَّرْتُ وَهَلْ يَصْ
 بِرُ قَلْبِي عَنْ فُؤَادِي
 مَا زَجَّتْ رَوْحُكَ رَوْحِي
 فِي دُنُوتِي وَبِعَادِي
 فَأَنَا أَنْتَ كَمَا أَنْ
 نَاكَ أَنْسِي وَمُرَادِي

Farsça

به صبر وادار شدم
 آیا قلبم در این راه صبر می کند؟
 روح با روحم در دوری و نزدیکی
 درمیخت
 پس من «تو» ام، همان طوری که
 تو «من» و مراد منی

Türkçe

Sabretmek zorunda kaldım.

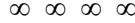
Kalbimin gözbebeği (fuad) bu şekilde bekleyemez ki

Ruhun benim basit dünyama mesafe koymadan ruhumla karıştı

Yani ben "sen" olarak

Yakınlığım ve arzum olduğundan

Sen "ben" demek olmaz mı

Seninle Yalnızım

أَنْتُمْ مَلَكُتُمْ فُؤَادِي
 فَهَمْتُ فِي كُلِّ وَادٍ
 رُدُّوا عَلَيَّ فُؤَادِي
 فَقَدْ عَدِمْتُ رُقَادِي
 أَنَا غَرِيبٌ وَحِيدٌ
 بِكُمْ يَطُولُ انْفِرَادِي

Farsça

شما مالک قلبم شده اید
 پس در هر ودی قرار گرفتم
 برد لم گام نهادید
 و من خوابم را آشفته کردم
 من غریبی تنها هستم
 و باشما تنهایی ام بیشتر می شود

Türkçe

Yüreğimde hüküm sürdün
Her vadide/makamda anladım
Beni yüreğime geri ver
İdam ediliyor gibi uykum kaçtı
Ben yalnız bir yabancıyım
Ve yalnızlığım seninle artıyor

*Fuâd, bazılarına göre kalb ile eş anlamlıdır; bazılarına göre ise kalb ondan daha özeldir. Mütercim Âsım Efendi'ye göre kalbin Türkçe karşılığı gönül, fuâdınki yürektir. (Kâmus Tercümesi, I, 445)

Hakim et-Tirmizî'ye göre kalp; sadr, kalp, fuâd ve lübb olmak üzere dört mertebeden, birbiriyle bağlantılı dört bölümden oluşmaktadır. Bu açıdan onun, kalbi, biri bu makamları kapsayacak şekilde geniş, diğeri ise bu makamlardan biri olacak şekilde dar anlamda kullandığı söylenebilir. Hakim et-Tirmizî yaptığı değişik teşbihlerle geniş anlamıyla kalbin boyutlarını anlatmaktadır. Ona göre kalbe en çok benzeyen kelime gözdür. Sadr, gözün beyazı, kalp ise siyahı gibidir. Fuâd, göz karanlığındaki gözbebeği, lübb ise gözde görme ışığının nuru gibidir.

Kalbin sadrın ortasında bulunması gibi fuâd da kalbin ortasında bulunur. Gözün içindeki gözbebeğine benzetilen fuâd, ma'rifet ve ru'yetin yeridir. Bir şeyin fuâd tarafından bilinmesi bilginin ayne'l yakîn derecesine ulaşması demektir. Öyle ki sadrdayken ezber düzeyinde olan bilgi iman nurunun parladığı kalpte ilme'l yakîn düzeyine, oradan da fuâda gelince ayne'l yakîn düzeyine ulaşmış olur. İlhamın, mânânın ve keşfin sağlandığı nefis-i mühlîmenin yeri de fuâddır.

Bu Bir Ay Hikâyesi

يا طالما عِبنّا عَنْ أَشباحِ النَّظَرِ
 مِنْ نَقْطَةٍ يَحْكِي ضِيَاؤُهَا الْقَمَرِ
 مِنْ سُمْسُمٍ وَشِيرَجٍ وَأَحْرُفٍ
 وَيَاسَمِينٍ فِي جَبِينٍ قَدْ سَطَرَ
 قَامَشُوا وَتَمَشَى وَنَرَى أَشْخاصَكُم
 وَأَنْتُمْ لَا تَرَوُنّا يا دَبرِ

Farsça

از دید کان همه، کریزها زده ایم
 به نقطه نوری
 حکایتی است از ماه
 از سمسم و شیرج، و حروف یاسمنی
 همه بر جبین مان بنوشته
 می رویم و مروید و نیک می بینیم
 ر شما ای ماندکان در عقب
 مارانمی بینید

Türkçe

Herkesin gözünde uzak olduğumuz sürece

Bu bir ay hikâyesi... ılık noktasından

Susam taneleri, susam yağından ve Yasemin mektuplarından

Herkes alnımıza yazdı

Yürüyün ve benimle yürüyün ve insanlarını gör

Ve sen benim arkamı görmüyorsun

∞ ∞ ∞ ∞

Nur İçinde Nur

لِأَنْوَارٍ نُّورِ النُّورِ فِي الْخَلْقِ أَنْوَارُ
وَلِلَّسِيرِ فِي سِرِّ الْمُسِيرِينَ أَسْرَارُ
وَلِلْكَوْنِ فِي الْأَكْوَانِ كَوْنٌ مُكَوَّنٌ
يُكِنُّ لَهُ قَلْبِي وَيُهْدِي وَيَخْتَارُ
تَأَمَّلْ بَعَيْنَ الْعَقْلِ مَا أَنَا وَاصِفُ
فَلِلْعَقْلِ أَسْمَاعٌ وَعَاةٌ وَأَبْصَارُ

Farsça

در آفرینش، برای روشنایی نور دین انراری است
و برای دل در «دل رازداران» اسراری است
و برای هستی در درون هستی ها، وجودی آفریده شده است
قلبم در انتظارش است، آن را درمی یابد
و برمی گزیند
آنچه وصف می، کنم، با چشم عقل بنگر
زیرا عقل گشهایی برای شنیدن
و جشمانی برای دیدن دارد

Türkçe

Nurlar, yaratılış nurlarında ki ışığının nuru içindir.

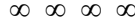
Ve "gizlinin kalplerinde" kalp için sırlar vardır

Ve varlıkların içindeki varoluş için bir varoluş yaratıldı.

Kalbime sahip olabilir ve rehberlik edebilir ve seçebilir

Tarif ettiğim şeye aklın gözüyle bak durgunluk veriyor.

Bilincine, zihnin işitmesine, ve görmesine izin ver

Ah Canan

دَلالُ یا مُحَمَّد «یا حَبیبی» مُسْتَعارُ

دَلالُ بَعْدَ أَنْ شَابَ العَذارُ

مَلَکَتْ وَحُرْمَةُ الخُلُواتِ قَلْباً

لَعِبَتْ بِهِ وَقَرَّ بِهِ القَرارُ

فَلَا عَيْنٌ یُورِفُها اِشْتِیاقُ

وَلَا قَلْبٌ یُقَلِّلُهُ اِذْکارُ

نَزَلَتْ بِمَنْزِلِ الأَعْداءِ مِنِّی

وَبِنْتُ فَلَا تَزورُ وَلَا تُزارُ

کَما ذَهَبَ الحِمارُ بِأَمِّ عَمرو

فَلَا رَجَعَتْ وَلَا رَجَعَ الحِمارُ

Farsça

جانا، زمان عشوه های سپری شد

عشوه ها، در روزی که موی شقیقه سپید شده است

تو که از ذوق تنهایی بی بهره گشته‌ای

دلی را تسخیر کردی

که آن را به بازی گرفتی

ولی سرمنزلی آرام آن را تسلی داد
او را دیدگانی نیست که شوق در آن تازه شود
و دلی نیست که در آن خاطره ها به هم برخورد کند
به صف دشمنانم در آمدی

Türkçe

Sevimli Canan, sevimli işveli zaman geçti
Alın saçlarının beyazlaştığı günler
İnzivaların mahremiyetinde kalben yüce hükmün sürdü
Kalbi fethettin onunla karar kılıp oynadın
Hasretle dertlenen gözde yok
Ve hiçbir kalp kötülükten rahatsız olmaz
Benden düşmanların evine gittin
Ve bir kız ki “Canan” ziyaret etmez veya ziyaret edilemez
"Eşek, Ümmü ‘Amr’ı götürdü.
Ne Ümmü 'Amr döndü ne de eşek.”¹

**

¹ Buradaki nüktayı anlamak için bakınız:
<https://ismailhakkialtuntas.blogspot.com/2021/04/abbasi-donemi-edebiyatinda-nukteye.html>

Bu Evde Senden Başka Kimse Var mı

سَكَنْتَ قَلْبِي وَفِيهِ مِنْكَ أَسْرَارُ
 فَلْتَهْنِكَ الدَّارُ بَلْ فَلْيَهْنِكَ الْجَارُ
 مَا فِيهِ غَيْرُكَ مِنْ سِرٍّ عَلِمْتَ بِهِ
 فَإِنْظِرْ بِعَيْنِكَ هَلْ فِي الدَّارِ دَيَّارُ
 وَلَيْلَةُ الْهَجْرِ إِنْ طَالَتْ وَإِنْ قَصُرَتْ
 فَمُؤْنِسِي أَمَلٍ فِيهِ وَتَذَكَارُ
 إِنْني لَرَاضٍ بِمَا يُرْضِيكَ مِنْ تَلْفِي
 يَا قَاتِلِي وَلِمَا تَخْتَارُ اخْتَارُ

Farsça

در قلم جای گرفتی
 و در آن «قلب» اسراری است به جای مانده از تو
 پس خانه «دل» و همسایه به تو خوشامد گویند
 در این خانه جز اسرار تو وجود ندارد
 پس ببین، آیا در خانه صاحبخانه ای است؟
 و شب هجران، چه بلند و چه کوتاه

مؤنسم در آن شب

ارزوها و ذکرها من است

من راضی به رضای تر هستم که نابود شوم

ای قاتل من، تو مختاری

هر راهی راکه برگزینی

من هم، همان راه را برمی گزینم

Türkçe

Kalbimde yerleştin

Ve bu "kalp" senin bıraktığın bir gizemlerle dolu

Ev seni karşılasın, komşu seni tebrik etsin.

Bu evde bildiğim sırlarınızdan başka sır yok

Böyleyken bak, evde bir ev sahibi olup olmadığını kendi gözlerinle gör

Ve ayrılık gecesi, ister uzun ister kısa olsun

O gece oradaydım

Hayallerim ve sözlerim bana ait

Rızan ile yok edilmekten öldürülmekten daha memnunum

Katilim hangi yolu seçersen ben de aynı yolu seçiyorum

Utanmayan Kimse Ne Yapmalı?

يَا شَمْسُ يَا بَدْرُ يَا نَهَارُ

أَنْتَ لَنَا جَنَّةٌ وَنَارُ

تَجَنَّبُ الْإِثْمَ فَيْكَ إِثْمٌ

وَخِيفَةُ الْعَارِ فَيْكَ عَارُ

يَحْلَعُ فَيْكَ الْعِذَارَ قَوْمٌ

فَكَيْفَ مَنْ لَا لَهُ عِذَارُ

Farsça

ای خورشید، ای ماه، ای روز

تو برای ما بهشت و دوزخی

نزد تو، دوری جستن از گناه

خود گناه است

و خاصیت ننگ -- نزد تو -- خود ننگ و عار است

عاشقان در برابر تو، یرده حیا را دریدند

کسی که شرم و حیا ندارد، چه کند؟

Türkçe

Ey güneşim, ey ayım, ey günüm

Sen bizim cennetimiz hem de ateşimizsin

Sana göre, günahından kaçınmak bu dahi bir günah.

Ve içindeki utanç korkusu da utançtır

Aşıklar utanma perdesini yırttılar

Utanmayan kimse ne yapmalı?

∞ ∞ ∞ ∞

Hakikat'ül Hakk

حَقِيقَةُ الْحَقِّ تَسْتَنِيرُ

صَارِخَةً بِالذَّبِّ حَبِيرُ

حَقِيقَةُ فِيهِ قَدْ تَجَلَّتْ

مَطْلَبُ مَنْ رَامَهَا عَسِيرُ

Farsça

حقیقت حق «خدا» روشن است

همجون بانگی که خبر مهمی را اعلام کند

حقیقت «خدا» آشکار میشود

برای کسی که طالب آن باشد دشوار است

Türkçe

"Tanrı" hakkının gerçeği açıktır

Önemli haberleri duyuran aynı çağrı da

"Tanrı" nın gerçeği ortaya çıkar da

Bunu bulmak isteyenler için zor

Hız. Musa ile Konuşan Bendim

عَقْدُ النُّبُوَّةِ مِصْبَاحٌ مِنَ النُّورِ
 مُعَلَّقُ الْوَحْيِ فِي مِشْكَاةٍ تَأْمُورُ
 بِاللَّهِ يَنْفُخُ نَفْخَ الرُّوحِ فِي خُلْدِي
 لِخَاطِرِي نَفْخَ إِسْرَافِيلَ فِي الصُّورِ
 إِذَا تَجَلَّى بِطَوْرِي أَنْ يُكَلِّمَنِي
 رَأَيْتُ فِي غَيْبَتِي مُوسَى عَلَى الطُّورِ

Farsça

پیمان نبوت چراغی نورانی
 وحی در چراغدان درون او یخته است
 به خدا سوگند دمیدن روح در جانم
 بخاطر دمیدن اسرافیل در صور است
 چون بر «کوه» طور من، متجلی شود، تا با من سخن گوید
 موسی را بر کوه طور در حال غیبت «بی خودی و وجد» خویش خواهم دید

Türkçe

122 *Divanı Hallac*

Nübüvvet bağı nurdan bir ışıık lambasıdır

Askıya alınan vahiy Tamur'un lambasında

Yemin ederim hayatımdaki ruhumu solumak için

İsrafil hatırım için sura üfürdü

Rab konuşmak için "dağda" kendini gösterdiğinde

Musa'yı dağda "gaybiyetimde" gören de bendim

∞ ∞ ∞ ∞

Bütün Varlık Ve Hepsi Sensin

يَا مَوْضِعَ النَّاطِرِ مِنْ نَاطِرِي
 وَيَا مَكَانَ السِّرِّ مِنْ خَاطِرِي
 يَا جُمْلَةَ الْكُلِّ الَّتِي كُلُّهَا
 أَحَبُّ مِنْ بَعْضِي وَمِنْ سَائِرِي
 تُرَاكَ تَرْتِي لِلَّذِي لِقَلْبُهُ
 مُعَلَّقٌ فِي مَخْلَبِي طَائِرِ
 مُذَلِّهِ حَيْرَانَ مُسْتَوْجِشِ
 يَهْرُبُ مِنْ قَفْرِ إِلَى آخَرِ
 يَسْرِي وَمَا يَدْرِي وَأَسْرَارُهُ
 تَسْرِي كَلَمَحِ الْبَارِقِ النَّائِرِ
 كَسْرَعَةِ الْوَهْمِ لِمَنْ وَهْمُهُ
 عَلَى دَقِيقِ الْغَامِضِ الْغَائِرِ
 فِي لُجِّ بَحْرِ الْفِكْرِ تَجْرِي بِهِ
 لَطَائِفُ مِنْ قُدْرَةِ الْقَادِرِ

Farsça

ای منظر دیدگانم

و ای جایگاه راز دلم
ای همه کلی کِه آن کل وجود
برای من محبوب تر است از هر جزء و سایر اجزاء
می بینم تو را، نوحه سرایی می کنی
برای کسی که قلبش در جنگال پرندها ی آویخته است
همچون سرگردانی هراسان
که از ویرانه ای به مکانی دیگر می گریزد
می رود و نمی داند که اسرارش
چون برق می کنزد
همچون سرعت و هم است برای کسی که خیالش
بر نکته باریکی تاریک مانده باشد
در میان دریای فکر
جلوه هایی از قدرت قادر متعال عیان است

Türkçe

Ey bakanın benim bakışındaki yeri
Ve ey zihnimdeki sırrımın yeri
Benim için diğer tüm cümle hepsi bu
Bütün varlık ve hepsi sensin

Bazılarımızı ve diğerlerini seviyorum
Kalbi bahçelerin pençelerinde asılı olan biri için
Karmakarışık hayran hayran
Bir harabeden başka bir yere kaçan
Gidiyor ve bilmiyor ve sırlarını
Parıldayan bir ışıltı gibi koşar
Hayal görenlerin yanılısamasının bir parçası olarak
Karanlığın dar noktasında
Yanından geçen bir düşünce denizi var.
Yüce'nin gücünün lütufları açıktır

∞ ∞ ∞ ∞

Aşıkların Duası Küfürdür

إِذَا بَلَغَ الصَّبُّ الْكَمَالَ مِنَ الْهَوَى
وَوَغَابَ عَنِ الْمَذْكُورِ فِي سَطْوَةِ الذِّكْرِ
[ويزهل عن وصل الحبيب من السكر]
يُشَاهِدُ حَقًّا حِينَ يَشْهَدُ الْهَوَى
بِأَنَّ صَلَاةَ الْعَاشِقِينَ مِنَ الْكُفْرِ

Farsça

چون عاشق از خامی به منتهای کمال می رسد
و از شدت مستی وصل درست را از یاد ببرد
هر لحظه عشقش به راستی گواهی دهد که
صلوات عاشقین از کفر است
چون عاشق از هراها به کمال رسد
«ودر ابهت ذکر، از مذكرر» معشوق
غافل شد «مذکور را از یاد برد،
هر لحظه هوشش «عشقش» به حق گواهی می دهد
که صلاة عارفین از کفر است

Türkçe

Gençlik aşkı tutkudan mükemmelliğin sonuna ulaştığında
Ve sarhoşluktan yoğunluğundan sevgiliden bahsedilenleri kaçırr
(Sarhoşluğun etkisiyle sevgiliyle olan halinden şaşkınlaşır]
Hakkı müşahede edince, hevasına arzularına şahit oldukça
Aşıkların namazı/duası küfürden bir küfür olur

Sırrımı Sakla

مَوَاجِدُ حَقٍّ أَوْجَدَ الْحَقُّ كُلَّهَا
 وَإِنْ عَجَزَتْ عَنَّا فَهُومُ الْأَكَابِرِ
 وَمَا الْوَجْدُ إِلَّا خَطَرَةٌ ثُمَّ نَظَرَةٌ
 تُنْشِئُ لَهِيئاً بَيْنَ تِلْكَ السَّرَائِرِ
 إِذَا سَكَنَ الْحَقُّ السَّرِيرَةَ ضَوْعَفَتْ
 ثَلَاثَةُ أَحْوَالٍ لِأَهْلِ الْبَصَائِرِ
 فَحَالٌ يُبَيِّدُ السِّرَّ عَنْ كُنْهِهِ وَصِفِهِ
 وَيُحْضِرُهُ لِلْوَجْدِ فِي حَالٍ حَائِرِ
 وَحَالٌ بِهِ زُمْتُ دُرَى السِّرِّ فَإِنْتَبَهْتَ
 إِلَى مَنْظَرٍ أَفَانَاهُ عَنْ كُلِّ نَاطِلِرِ

Farsça

مَوَاجِدُ حَقٍّ - مقامات حق - كه خدا همه آنها را به وجود آورد
 هَر چَند بزرگان عقل و هوش در فهم آن عاجزند
 وَجْد جیست؟ مگر آنچه در ذهن جرقه می زند، آنگاه دیده می شود
 و زبانه آتش را در میان رازهای درون برمانگیزد
 چنانکه خدا بر ضمیر نشیند ر آتش فروز انتر شود،

بر اهل بصیرت سه حالت مضاعف می شود
حالتی که در آن سر «درون» از ذات وجد بیرون است
و ناظری حیرت زده می ماند
و حالتی که سر «درون» روی آورد تا فناهای او را مشاهده کند
فناهایی که هیچ ناظری یارای نظاره آن نیست

Türkçe

Hakk'ın yarattığı bütün makamları hak bulun
Ancak, büyük zeka adamları bile bunu anlamaktan acizler
Vecd/ zihindeki coşkunluk halleri kıvılcım saçan şeylere bak
İçindeki sırların ateşini yükseltir.
Daha büyük ateşe de yenik düşme
Basiret sahip insanlar için üç içgörüsü var
Bir kez sırrı açıklamasından vasfını kaybeder
Ve onu şaşkın bir hale sokar
Ve sırrın sıkılaştırıldığı ve yozlaştığı bir durumda
Hiçbir seyredenin gözlemleyemeyeceği felaketlerde kaybolur gider

Ene'l Hakk Zikrim

أَنْتَ الْمُؤَلِّهُ لِي لَا الذِّكْرُ وَلَهْنِي
 حَاشَا لِقَلْبِي أَنْ يَعْلُقَ بِهِ ذِكْرِي
 الذِّكْرُ وَاسِطَةٌ تُخْفِيكَ عَنْ نَظْرِي
 إِذَا تَوَسَّعَهُ مِنْ خَاطِرِي فِكْرِي

Farsça

تو مایه تحیر “از شدن وجد” منی،
 این ذکر نیست که مراشیدا کرده است
 دور باد از دلم که ذکرم بدان یای بند باشد
 ذکر نکین کردن بند است که تو را از دیدگانم نهان مبداد
 از آن دمکه اندیشهام بگذرد که آن کوهر فکر
 مرا به خود مشغول داشته است

Türkçe

Sen benim tanrısın...benim tanrılığımı zikretmek değil
 Haşa kalbime benim zikrimi bağlamadım

132 *Divanı Hallac*

Zikir benim görüşümde seninle alakalı bir vasıta

Zihnime ve fikrime kazındığından beri o sensin

∞ ∞ ∞ ∞

Tehlikeli Aşk

الحُبُّ ما دامَ مَكْتُوماً عَلَيَّ خَطِرٍ
 وَغَايَةُ الْأَمْنِ أَنْ تَدْنُو مِنَ الْحَذَرِ
 وَأَطْيَبُ الْحُبِّ ما نَمَّ الْخَدِيثُ بِهِ
 كَالنَّارِ لَا تَأْتِ نَفْعاً وَهِيَ فِي الْحَجَرِ
 مِنْ بَعْدِ ما حَضَرَ السَّجَانُ وَاجْتَمَعَ الـ
 تَمَعَ أَعْوَانُ وَاخْتَطَّ اسْمِي صَاحِبُ الْخَبَرِ
 أَرْجُو لِنَفْسِي بَرَاءً مِنْ مَحَبَّتِكُمْ
 نَعَمْ إِذَا تَبَرَّأْتُ مِنْ سَمْعِي وَمِنْ بَصَرِي

Farsça

همچنان خطر، عشق را در برگرفته است
 و نهایت آرا مش خاطر آن است که با احتیاط به آن نزدیک شوی
 و بهترین عشق؛ آن است که سخن به آن پایان یابد
 همچون آتشکه دردل سنگ پنهان است
 پس از آنکه دوستان و دشمنان گرد آمدند،
 نامم به عنوان صاحب خبر در میانشان پیچید
 آرزو می کنم تا خودم را از محبت شما دور سازم

چنانكه از چشم و گوشم دورى جستم

Türkçe

Tehlikenin üzerinde saklı olduğu sürece aşk

Nihayet, ona dikkatle yaklaşmanız gerekir.

Ve aşkın en iyisi buna bir son vermektir.

Bir kayanın kalbinde saklı ateşin bir faydası olmadığı gibi

Gardiyan ve yardımcıları katıldıktan sonra toplantı gerçekleşti

Hikâyenin sahibinin adını yazdılar

Kendimi aşkından uzaklaştırmak isterim

Evet...Gözlerimden ve kulaklarımdan uzaklaşıp beraat etmişsem

غَبِيتَ وَمَا غَبِيتَ عَنْ ضَمِيرِي

فَمَا رَجَتِ تَرَحُّتِي سُورِي

وَأَتَّصِلُ الْوَصْلُ بِإِفْتِرَاقِي

فَصَارَ فِي غَيْبَتِي حُضُورِي

فَأَنْتَ فِي سِرِّ غَيْبِ هَمِّي

أَخْفَى مِنَ الْوَهْمِ فِي ضَمِيرِي

تُؤَيِّسُنِي بِالنَّهَارِ حَقًّا

وَأَنْتَ عِنْدَ الدُّجَى سَمِيرِي

Farsça

غایب شدی، ولی از درونم هرگز غایب نیستی

«اندوه و شادیم در هم آمیخت» شادی و سرورم شدی

و وصل با جدایی پیرند یافت

در غیبت من، حضورم برای من حاصل شد

در سر غیب مقصد منی

و در دورنم، از خیال، پوشیده تری
به راستی که در روز، مؤنسم هستی
و در شب هم صحبتیم هستی

Türkçe

Yokum ve vicdanımdan da yokum.
Üzüntüm ve mutluluğum birbirine karıştı
"Sen benim neşem ve mutluluğumsun."
Ve vuslat ayrılıkla bulunur
Yokluğumda varlığın benim için
Vidanımdaki vehimlerden saklanıyorum.
Ve içimde daha hayalin daha gizli
Gün içinde insanlığıma Hakk
Ve benimle gece arkadaşsın

Dört Harf

أَحْرُفُ أَرْبَعٍ بِهَا هَامٌ قَلْبِي
وَتَلَاشَتْ بِهَا هُمُومِي وَفِكْرِي
أَلْفٌ تَأَلَّفَ الْخَلَائِقُ بِالصَّفِّ
حَ وَلَا مٌ عَلَى الْمَلَامَةِ تَجْرِي
تُمْ لَامٌ زِيَادَةٌ فِي الْمَعَانِي
تُمْ هَاءٌ بِهَا أَهْيَمٌ وَأَدْرِي

Farsça

چهار حرف است که دلم را به هیجان آورده
و خاطر و فکرم بدان متلاشی شده
«آلفی» که خلائق را به صنع خود ایجادکرد
و حرف «لام» ی که بر ملامت جاری است
سیس «لام» ی که سبب افزایش معانی منشرد
آنگاه «ها» یی که بدان سرگردان شدم، آیا این را می دانی

Türkçe

138 Divanı Hallac

Kalbimi heyecanlandıran dört kelime / harf

Ve aklım ve düşüncelerim paramparça eden

“Elif” mahlukatı saf saf yaptı

“Ha” ve “Lam” melamet üzerine çekti

Sonra “Lam” anlamları artırdı

Sonra “He” Bu anlamca daha önemli olduğunu biliyor musun?

∞ ∞ ∞ ∞

Kim Tehlikeli Bir Yolda Hayatta Kalmak İster

وَمَا وَجَدْتُ لِقَلْبِي رَاحَةً أَبَدًا
وَكَيْفَ ذَاكَ وَقَدْ هُمِيتُ لِلْكَدْرِ
لَقَدْ رَكِبْتُ عَلَى التَّغْرِيرِ وَاعْجَبَا
مِمَّنْ يُرِيدُ النِّجَا فِي الْمَسَلِكِ الْخَطَرِ
كَأَنِّي بَيْنَ أَمْوَاجٍ تُقْلِبُنِي
مُقَلِّبًا بَيْنَ إِصْعَادٍ وَمُنْحَدَرٍ
الْحُزْنَ فِي مُهْجَتِي وَالنَّارَ فِي كَيْدِي
وَالدَّمَعَ يَشْهَدُ لِي فَاسْتَشْهَدُوا بِصَبْرِي

Farsça

هرگز قلبم راحتی نیافت
و چگونه تو را برای رنج ر مشقت مهیا کرده‌اند
به خطر افتاده‌ام، و شگفتا از کسی که
در راه خطر نجات را می‌جوید
گوئی من، میان امواج گرفتار آمده‌ام
مرا واوگون می‌کند و بالاو پایین می‌برد

غم به دل دارم و آتش در جگر و اشك گواهم
پس از دیده ام گواهی بخواهید

Türkçe

Kalbimde ebedi rahatlık hiç bulamadım.
Nasıl ki sıkıntıya da hazırlanmış gibi
Bu değişik duruma da merak ediyorum
Kim tehlikeli bir yolda hayatta kalmak ister
Sanki dalgalara yakalanmışım
Beni aşağı yukarı takla attırıyor
Hüzün sevincimde ve ateş karaciğerimde
Ve gözyaşlarım sabrıma şahitlik ediyorlar

Cezama Razi Oldum

قَدْ كُنْتُ فِي نِعْمَةِ الْهَوَى بِطِرًا
فَأَدْرَكْتَنِي عُقُوبَةُ الْبَطْرِ

Farsça

در نعمت عشق مسرف بودهام "ناسیاس بوده ام"
پس جزای این اسراف " ناسپاسی" را خواهم چشید

Türkçe

Ben aşk lütfu içindeydim "Cahillik ettim"

Bu yüzden bu "nankörlüğün" savurganlığının cezasını tadacağım.

Telvinden Fark ve Cem'e

الجمع أفقدهم من حيث هم قدما
والفرق أوجدتهم حيناً بلأثر
فاتت نفوشهم، والفوت عندهم
فى شاهد جمعوا فيه عن البشر
و جمعهم عن نعوت الرسم محوهم
عما يؤثره التلوين فى الغير
والعين حال تلاشت فى قديمهم
عن شاهد الجمع إضماراً بلا صور
حتى توافى لهم فى الفرقى ما عطفت
عليهم من علوم الوقت فى الحضر
فالجمع غيبتهم والفرق حضرتهم
والوجد والفقد فى هذين بالنظر

Farsça

«از آنجا که ایشان» قدیم اند

جمع» ایشان را از دست داد»

و «فرق» ایشان رامی باید
در آن هنگامی بی اثرند
عمرشان سپری شد
و مرگ پیش رویشان است
بشر را در آن گرد آورده اند
«و جمعشان از صفات رسم» آثار
محو شان است
از آنچه او را تلوین در غیر تأثیر چذیر فته
و «عین» حالی است
که در قدم شان محو شود
از شاهد جمع بدون صور پوشیده ماند
برای اینکه آنچه در فرق به ایشان دادند
از علم موجود به ایشان رسیده است
پس «جمع» غیبتشان و «فرق» حضورشان است
وجود و فقد در این دو، به نظر است

Türkçe

“Cem Makamı” onların kıdem (ezel) de kayboluşu

“Fark Makamı” onların anda esersiz bulunuşu

Varlık geelince ve yokluk onların önündedir.

Şuhud ta insanlar hakkında bir araya geldiklerinde

Cem de resmin sıfatları yokluktadır

Gayride olan telvin eserlerinden kurtulurlar

Ayniyet, onları ezelde yokluğa itmişti

“Cem” in şuhudu suretsiz sıfatlarından onları sildi.

Çünkü “fark”ları verdikleri şeyler, var olan bilgidен ulaştı

Yani "cem" onların yokluğu ve "fark" onların varlığıdır.

Vecd ise her iki hali varlık ve yoluğu bir bakışta kaybetmektir

Bkz: <https://islamansiklopedisi.org.tr/telvin>

Telvin:

Sözlükte “renklenmek, boyanmak” anlamındaki telvîn ile “yerleşmek, karar kılmak, sabit olmak” anlamındaki temkîn tasavvuf literatüründe fenâ-bekâ, sekr-sahv, cem’- fark gibi karşıt terimler olarak kullanılmıştır.

Telvîn ve temkin bazı eserlerde televvün-temekkün diye geçer. Serrâc’ın, “Telvîn kulun hallerinde değişiklik göstermesidir” şeklindeki tanımını (el-Lüma’, s. 357) sûfilerce kabul görmüştür. Kuşeyrî’ye göre telvîn **sâlikin halinin farklı sûretler kazanması, bir halden daha yüksek veya düşük bir hale bürünmesi, bir sıfattan başka bir sığata intikal etmesidir**. Sâlik Hakk’a vuslatı gerçekleştirtince temkin sahibi olur. Vuslatın alâmeti sâlikin kendinden tamamen geçmesi, beşerî ve nefsanî kayıtlardan kurtulmasıdır. Bu hal kulda devamlı olursa o kişiye “mütemekkin” denilir. Buna göre telvinden sonraki temkin hali cem’den sonra fark, sekrden sonra sahiv, fenâdan sonra bekâ hali gibidir. Telvîn hal sahiplerinin, temkin hakikat ehlinin sıfatıdır. Kul sülûk yolunda bulunduğı müddetçe telvîn ehlidir (mütelevvün, mülevven). Kuşeyrî, şeyhi Ebû Ali ed-Dekkâk’tan rivayetle Hz. Mûsâ’nın telvîn ehli olduğunu, Tûr dağında Allah’ın kelâmını işittiğinde halinin değiştiğini ve yüzünü bir nikâbla örtme ihtiyacı duyduğunu, Hz. Peygamber’in ise temkin ehli olup mi’racda temaşa etiklerinden etkilenmediğini, Hz. Yûsuf’u gören Züleyha’nın diğer kadınların aksine temkin makamında bulunduğunu söyler (Risâle, s. 211-213). Cüneyd-i

146 Dîvân-ı Hallâc

Bağdâdî'ye, “**Daha önceleri ilâhileri dinlediğinde coşardın, şimdi ise sâkinsin, yerinde duruyorsun**” denildiğinde onun, “**Şu dağlara bakıyor ve onları hareketsiz sanıyorsun, halbuki onlar bulutlar gibi geçip gitmektedir**” meâlindeki âyetle (en-Neml 27/88) cevap vermesi telvînden sonra temkin mertebesine erdiği şeklinde yorumlanmıştır. **Hallâc-ı Mansûr'un bu iki terime temas eden ilk sûfiler arasında yer aldığı kaydedilir.**

Temkin halinin devamı konusunda sûfiler iki görüş beyan etmiştir. Bu halin devamının mümkün olmadığını söyleyenler Hz. Peygamber'in ashabına, “**Benim yanımda bulunduğunuz hal üzerinde kalsaydınız melekler size gelir ve elinizi sıkardı**” demesini (Müslim, “Tevbe”, 3) delil göstermişlerdir. Temkin halinin devamının mümkün olduğunu savunanlar ise hakikat ehlinin hallerle (tavârik) değişme vasfını aştığını, daha yüksek makamlara ulaştığını belirtirler. Hücvîri Hakk'a giden yolu makam, hal ve temkin şeklinde üç kısma ayırır. Makam telvîn ile temkin arasında bulunur. “Mânevî yoldaki menzil” anlamına gelen makamın ötesine geçmek mümkün iken temkinin ötesine geçmek imkânsızdır. Zira temkin son mertebe olup ilâhî huzurda karar kılmaktır. Makamlar telvîne sebep yahut vesile olur. Hz. Mûsâ'ya, “Nalınlarını çıkar ve asâyı at” buyurulması (Tâhâ 20/12), “menzil ve makamları geçerek temkine ulaşınca senin için telvînin sebepleri ortadan kalkar” demektir. Velâyetin başlangıcı talepte bulunmak, ortası sülûk makamlarının gerektirdiği hallerle hallenmek (telvîn), sonu ise ilâhî huzurda sâbitkadem olmaktır (temkin).

Ebû Hafs Şehâbeddin es-Sühreverdî telvîn ehlini üç gruba ayırır. Sûfinin telvîni kalbini bulmakla, mutasavvıfın telvîni kalp mertebesinden nefis mertebesine inip nefsini görmekle gerçekleşir. Sûfî ve mutasavvıflara benzemeye çalışanların (müteşebbih) telvîni yoktur. Çünkü telvîn hal sahiplerine ait bir özelliktir (Avârif, s. 85-86). Sühreverdî kalp ehli sûfilerin telvîninin sıfat tecellîlerinin sonucunda ortaya çıktığını, bu sûfilere peygamberlerin mânevî kemallerinin zuhur etmediğini söyler. Kalp perdelerini yırtıp ruhlarını Hakk'ın zâtî nuruna kavuşturan temkin ehli ise zât tecellîlerine mazhar kılınır ve kurbîyet makamına ulaşır. Hakk'ın zâtında bir değişme olmadığından onlar için telvîn ortadan kalkmıştır. Telvîn sadece nefiste ve tezkiye edilen kalpte meydana gelir, ruh için telvîn söz konusu değildir. Hâce Abdullah-ı Herevî'ye göre müridin temkini sülûkteki kastının doğruluğu, sâlikin temkini mâsivâdan alâkanın kesilmesi, ârifin temkini varlık nuruna mazhar olarak talep edilen bütün mertebelerin üzerinde bulunmasıdır (Menâzilü's-sâirîn, s. 133).

Serrâc, Muhyiddin İbnü'l-Arabî ve Abdürrezzâk el-Kâşânî gibi sûfiler telvînin temkinden üstün bir hal sayıldığını söylemişlerdir. Serrâc, sûfilerden bir grubun telvîni “halin değişmesi” değil “hakikatın âlâmeti” şeklinde tarif ettiğini söyler (el-Lüma', s. 357). İbnü'l-Arabî, sûfilerin çoğunluğuna göre eksik bir hal kabul edilen telvîni sahibinin muhakkik ve kâmil olma makamına ulaştığının âlâmeti sayar. Ona göre telvîn makamı asıl ve üstündür. Çünkü bu mertebedeki kul, “O her gün bir şe'ndedir” âyetinde ifade edildiği üzere (er-

Rahmân 55/29) Allah'ın sıfat tecellîlerine tecelligâh olur. Bu sebeple telvîn ilâhî bir sıfattır ve kemale işaret eder. Hakk'ın sıfat tecellîleri dâimî ve sonsuz olduğuna göre insanın bu tecellîlere mazhar kılınması da aynı şekilde sonsuzdur. Sâlik telvînindeki istikrarı ölçüsünde kemal sahibidir. Buna “temkinde telvîn” denir ki temkin de esasen budur. Çünkü temkini olmayan kimsede telvîn meydana gelmez. İbnü'l-Arabî telvînin ilâhî genişliğin delili, varlıkta bir şeyin tekrarlanmamasının ilâhî genişliğin bir gereği olduğunu bilen kimsenin varlık âleminde telvînden başka bir şey göremeyeceğini belirtir. Zira Hakk'ın “bir” olan varlığı ilâhî genişlikten ötürü mertebelerde farklı farklı tecellî ederek çoğaldığından telvînde temkin ehli sürekli biçimde çoklukta birliği, birlikte çokluğu gören kimsedir (Fütûhât-ı Mekkiyye, IX, 249-252). Abdülkerîm el-Cîlî telvînde temkin ehlinin melâmetîler olduğunu, onların bütün işlerinde Hakk'ı vekil edindiklerini, kulluk ölçüsüne göre hareket ettiklerini, âhîret için olanı dünyada gizlediklerini söyler. Kâşânî'ye göre telvîn ve temkin zâhirî, bâtinî ve cem'î tecellîlerin mertebelerinden ibarettir. **Necmeddîn-i Dâye telvîni setr, temkini tecellî haliyle açıklamıştır.**

وَحُرْمَةِ الْوَدِّ الَّذِي لَمْ يَكُنْ
يَطْمَعُ فِي إِفْسَادِهِ الدَّهْرُ
مَا نَأْلِي عِنْدَ الْهُجُومِ الْبَلَا
بَأْسٌ وَلَا مَسْتَنِي الضُّرُّ
مَا قُدَّ لِي عُضْوٌ وَلَا مِفْصَلٌ
إِلَّا وَفِيهِ لَكُمْ ذِكْرٌ

Farsça

حرمت عشق کسی که روزگار برای به فساد کشیدنش طمع نمی کند
آن چنان است در هنگام هجوم بلا
ترس به خود ندهد و از ضرر هراسی ندارد
هیچ عضو و مفصلی قطعه قطعه شده از من نباشد
مگر در آن عضو برای شما خاطره ای باشد

Türkçe

Dostluğun dokunulmazlığı

Sonsuza dek bozulmayı hedeflemeyendir

Musibette saldırıya uğradığın zamanda

Korkma ve zarar vermekten korkma

Benden hiçbir uzuv veya eklem kopmamalı

Çünkü her azamda senin için bir zikir var

∞ ∞ ∞ ∞

Hakk Haktır Kul Kuldur

سُكُوتٌ ثُمَّ صَمْتُ ثُمَّ خَرَسُ

وَعِلْمٌ ثُمَّ وَجْدٌ ثُمَّ رَمَسُ

وَطِينٌ ثُمَّ نَارٌ ثُمَّ نُورٌ

وَبَرْدٌ ثُمَّ ظِلٌّ ثُمَّ شَمْسُ

وَحَزَنٌ ثُمَّ سَهْلٌ ثُمَّ قَفَرٌ

وَنَهْرٌ ثُمَّ بَحْرٌ ثُمَّ بَيْسُ

وَسُكْرٌ ثُمَّ بَسَطٌ ثُمَّ شَوْقٌ

وَقُرْبٌ ثُمَّ وَصْلٌ ثُمَّ أَنْسُ

وَقَبْضٌ ثُمَّ بَسَطٌ ثُمَّ مَحْوٌ

وَفَرْقٌ ثُمَّ جَمْعٌ ثُمَّ طَمَسُ

عِبَارَاتٌ لِأَقْوَامٍ تَسَاوَتْ

لَدَيْهِمْ هَذِهِ الدُّنْيَا وَفِلْسُ

وَأَصَوَاتٌ وَرَاءَ الْبَابِ لَكِنْ

عِبَارَاتُ الْوَرَى فِي الْقُرْبِ هَمَسُ

وَأَخْرُ مَا يَوُولُ إِلَيْهِ عَبْدٌ

إِذَا بَلَغَ الْمَدَى حَظُّهُ وَنَفْسُ

لِأَنَّ الْخَلْقَ خُدَامُ الْأَمَانِي
وَحَقُّ الْحَقِّ فِي التَّقْدِيسِ قُدْسُ

Farsça

بی حرفی، سپس سکوت، د آنگاه گنگی
و علمی، سپس وجدی «عشق شدید» و آنگاه قبری «نفی عین و اثر آن از دل است»
و گلی، سپس آتشی و آنگاه «نوری»
و سرمایی، سپس سایه ای ر آنگاه خورشیدی
و زمین ناهمواری و سپس دشت همواری ر آنگاه برهوتی
و رودی، سپس دریایی و آنگاه خشکی ای
و مستی، سپس هوشیاری و آنگاه شوقی
و قریبی، سپس وصلی و آنگاه انسی
و «قبضی» ی سپس «بسط» ی و آنگاه «محو» ی
و «فرق» ی «سپس «جمع» ی و آنگاه طمس» ی
و کرفتنی سپس پس دادنی و آنگاه کششی
و وصفی، سپس کشفی و آنگاه در هم آمیختگی
عبارتهایی است نزد مردمی که
دیا برایشان یکسان و بارزش است
و صداهایی است پشت در

به جز زمزمه جیزی بهکوش ترسد، هر جند نزدیک باشی

هنکامی که عمر به پایان رسد

بنده به سوی او باز می گردد

زیراکه خلق در خدمت آرزوهاست

و ذات حق در تقدیس، پاک است

Türkçe

Sukut, sonra sessizlik, sonra dilsizlik

Ve ilim, sonra "yoğun sevginin" sonra gizlenmek

Ve çamur, sonra ateş, sonra ışık.

Ve soğuk, sonra bir gölge, sonra güneş

Ve hüznün sonra kolaylık ve sonra ıssızlık/boşluk

Ve bir nehir, sonra bir deniz ve sonra çöl

Ve sarhoşluk, sonra bast, sonra şevk

Ve yakınlık, sonra vasl, ve sonra ünsiyet

Ve "kabz", ardından "bast/genişletme" ve ardından "mahv /kaybolma"

Ve "fark", sonra "cem" ve sonra "tams/mahv"

Bu ibareler insanlar için eşittir

Bir çoğu dünyalarında iflas ettiler

Ve kapının arkasındaki sesler,

Ne kadar yakın olursan ol bu sözler
Gurbiyyette fısıldamadır
Sonunda kulun döndüğü şey
Nefsin hazlarına ulaşır
Çünkü yaratılış dileklerin kulları
Hakkın Hakikati mukaddes kutsiyyettir
(Hakk Haktır Kul Kuldur)

İblis Kim?!

جُودِي لَكَ تَقْدِيسُ
 وَطَنِّي فَيْكَ تَهْوِيسُ
 وَقَدْ حَزَنِي حُبُّ
 وَطَرَفٍ فِيهِ تَقْوِيسُ
 وَقَدْ دَلَّ دَلِيلُ الْحُبِّ
 بِ أَنَّ الْقُرْبَ تَلْبِيسُ
 وَمَا أَدَمُ إِلَّاكَ
 وَمَنْ فِي الْبَيْنِ إِبْلِيسُ

Farsça

ناسپاسی ام برای تو تقدیس است
 و اندیشه کردنم درباره تو عین سبکسری است
 محبوب وا برر کمانی
 مرا به حیرت افکنده است
 وجشم به آن مایل گشت
 راهنمای عشق، راهنمای ام کرد

که «قرب» موجب پرده بوشی است
ادمی غیر از تو نیست
پس ابلیس در این میانه کیست

Türkçe

Nankörlüğüm senin için kutsanmış bir hürmetse
Ve zannım sende dolanıksa
Aşkın beni şaşırttıysa
Sivri uçlu kavisli taraf dönüyorsa
Aşkın rehberi bana kanıtını gösterdiyse
Yakınlık elbisesini giyinmişse
Senden başka kimse yoksa meydanda
Peki ortadaki İblis kim?!

Kurtar Beni

حَوَيْتَ بَكْلِي كُلَّ كَلِّكَ يَا قُدْسِي
 تُكَاشِفُنِي حَتَّى كَأَنَّكَ فِي نَفْسِي
 أَقْلِبُ قَلْبِي فِي سِوَاكَ وَلَا أَرَى
 سِوَى وَحْشَتِي مِنْهُ وَأَنْتَ بِهِ أَنْسِي
 فَهَا أَنَا فِي حَبْسِ الْحَيَاةِ مُمَنِّعٌ
 مِنَ الْأُنْسِ فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ مِنَ الْحَبْسِ

Farsça

ای قدس من، همه وجودم را، با همه وجودت جمع کردم
 «ای قدس من، تمام عشقت را در وجودم جمع کردم»
 آن چنان بر من نمایان شده‌ای، گویی در درونم هستی
 قلبم را در هر چه غیر توست بگرداادم
 اما جز وحشتم از آن چیزی ندی دم
 در حالی که تو به واسطه همان، مایه آرامش من هستی
 اینک من در زندان زندگی که از هر مؤنسی محروم‌گشته‌ام، محبوسم
 پس مرا از زندان نجات ده

Türkçe

Ey Kudüs, varlığımı bütün varlığınla topladım

Sen nefsimdeymişsin gibi keşfediyorum

Kalbimi senden başka birine çeviriyorum

ve [senden başka] bir şey göremiyorum.

Ama bu kadar yakinken bile bana korkudan başka bir şey vermiyorsun

Sen benim rahatımın yakınlığın kaynağıken

Şimdi herhangi bir anlamdan mahrum bir hayatın hapishanesine hapsedtin

Bu yüzden beni hapisten kurtar.

∞ ∞ ∞ ∞

Benim Dinim Bana İnsanların Dini De İnsanlara

وَاللّٰهَ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَلَا غَرُبَتْ
 إِلَّا وَحُبُّكَ مَقْرُونٌ بِأَنْفَاسِي
 وَلَا جَلَسْتُ إِلَى قَوْمٍ أُحَدِّثُهُمْ
 إِلَّا وَأَنْتَ حَدِيثِي بَيْنَ جُلَاسِي
 وَلَا ذَكَرْتُكَ مَحْزُوناً وَلَا فَرِحاً
 إِلَّا وَأَنْتَ بِقَلْبِي بَيْنَ وَسْوَاسِي
 وَلَا هَمَمْتُ بِشُرْبِ الْمَاءِ مِنْ عَطَشٍ
 إِلَّا رَأَيْتُ خَيَالاً مِنْكَ فِي الْكَاسِ
 وَلَوْ قَدَرْتُ عَلَى الْإِتْيَانِ جِنَّتُكُمْ
 سَعِيّاً عَلَى الْوَجْهِ أَوْ مَشِيّاً عَلَى الرَّأْسِ
 وَيَا فَتَى الْخَيِّ إِنْ غَنَيْتَ لِي طَرَباً
 فَغَنَّنِي وَاسِفاً مِنْ قَلْبِكَ الْقَاسِي
 مَالِي وَلِلنَّاسِ كَمْ يَلْحَوْنِي سَفْهاً
 دِينِي لِنَفْسِي وَدِينُ النَّاسِ لِلنَّاسِ

به خدا سرگند، خورشید طلوع و غروب نکرد
مگر اینکه عشقت با انفاسم همنشین شده باشد
با هیچ قومی در خلوت به گفتگو ننشسته ام
مگر اینکه تو حدیثم در میان آنان باشی
و هرگز، چه در حالت غم و اندوه یا شادی تو را یاد نکردم
مگر اینکه تو در درونم جای داشته باشی
و هرگز از تشنگی قصد نوشیدن آب نکردم
مگر اینکه روی تو را در جام دیده باشم
اگر می توانستم نزد شما بیایم می شناختم
و دست از پای خویش نمی شناختم با رخسار یا به سر می آمدم
ای جوان زنده دل، چون برایم آواز بخوانی
بخوان:
افسوس بر قلب سنگدل و قاسی تو
مردم از بخردی با اصرار مرا می خوانند
در حالی که راه من برای من و راه مردم برای ایشان

Türkçe

Yemin olsun.. güneş doğmasın ve batmasın

Aşkına nefsim eşlik edip birleşmiyorsa

Ben kimseyle özel olarak konuşmadım

Ancak seninle oturdum ve konuştum

Ve ben hiçbir zaman, ya keder ya da mutluluk içinde olmadım,

Sendin, kalbimde, aramızda başkası yoktu

Susuzluktan su içmek gibi bir niyetim de olmadı.

Seni kasede görmediğim zaman

Sana gelebilseydim (can vermekte) acele ederdim

Yüzümü başımı yerlere sürerek koşardım

Ey genç kalpli bana şarkı söyle

Oku :

Ne yazık ki zalim ve asi kalbinin kederini söyle

İnsanlar sefihçe beni bu cehaletten kendilerine çağırıyorlar.

Benim dinim bana insanların dini de insanlara

Sır İnsanları

مَن سَارَوْهُ فَأَبْدَى كُلَّ مَا سَتَرُوا
 وَلَمْ يُرَاعِ إِتْصَالاً كَانَ غَشَّاشَا
 إِذَا النُّفُوسُ أَذَاعَتْ سِرًّا مَا عَلِمَتْ
 فَكُلُّ مَا حَمَلَتْ مِنْ عَقْلِهَا حَاشَا
 مَن لَمْ يَصُنْ سِرَّ مَوْلَاهُ وَسَيِّدَهُ
 لَمْ يَأْمَنُوهُ عَلَى الْأَسْرَارِ مَا عَاشَا
 وَعَاقِبُوهُ عَلَى مَا كُنْ مِنْ زَلَّلٍ
 وَأَبْدَلُوهُ مَكَانَ الْأُنْسِ إِحْشَا
 وَجَانَّبُوهُ فَلَمْ يُصْلِحْ لِقُرْبِهِمْ
 لَمَّا رَأَوْهُ عَلَى الْأَسْرَارِ نَبَّاشَا
 مَن أَطْلَعُوهُ عَلَى سِرِّ قَتَمَ بِهِ
 فَذَاكَ مِثْلِي بَيْنَ النَّاسِ قَدْ طَاشَا
 هُمْ أَهْلُ سِرِّ وَلِلْأَسْرَارِ قَدْ خُلِقُوا
 لَا يَصْبِرُونَ عَلَى مَنْ كَانَ فَحَاشَا
 لَا يَقْبَلُونَ مُذِيعاً فِي مَجَالِسِهِمْ
 وَلَا يُحِبُّونَ سَتَرَكَ كَانَ وَشَوَاشَا

لَا يَصْطَفُونَ مُذِيعاً فِي مَجَالِسِهِمْ

حَاشَا جَلَالَهُمْ مِنْ ذَلِكَ حَاشَا

فَكُنْ لَهُمْ وَبِهِمْ فِي كُلِّ نَائِيَةٍ

إِلَيْهِمْ مَا بَقِيَ ذَا الدَّهْرِ هَشَّاشَا

Farsça

کسی که او را محرم راز قرار دادی، آشکار کرد

هر چه را پوشیده داشتند

یرند را گسست، زیرا او مکار برد

اگر آدمیان آنچه به آن آگاهی دارند، آشکار کنند

از هر آنچه در بیرامونشان است غافل نگه داشته می شوند

و هر کس راز یارش را نگه نداشت

مردم هرگز او را محرم راز خویش نمی گیرند

و او را به سبب لغزشهایش مجازات می کنند

«و از مکان انس بیرونش افکنند» او را تنها گذارند

و از اوکناره گیرند، که شایسته همنشینی نیست

جون او را فاش کننده اسرار دیدند

وقتی که رازی را به او گفتند، آن را فاش کرد

پس مردم او را جون من سبک مغز من شمارند

آنها اهل رازند و برای نگهداری اسرار آفریده شدند
هیچ گاه دشنامکو را تحمل نمی کنند
و در مجلسشان خبرجین را نمی پذیرند
و هیچ پرده دری را دوست ندارند
و هیچ خبر چینی را برای بعضی از اسرارشان بر نمی گزینند
جلالشان از شما دور باد
پس در هر مصیبتی برای آنها و با آنها باش
از آنچه بر ایشان از این روزگار سست و ببنیاد باقی می ماند

Türkçe

Kim onu sırdaşı yaptıysa, bunu açıkça ortaya koydu.
Sahip oldukları her şeye sahiptiler.
Eğer ruhlar bildiklerinin sırrını yayarlarsa
İnsanlara neyin farkında olduklarını açıklarsa
Etraflarındaki her şeyden habersizlere
Efendisinin ve Efendisinin sırrını
Sırlar için onu koruyamayınca
Ve onu aşağılanmış bir yer için
Hatalarından dolayı cezalandırılacaklar
Ve bundan geri çekil, ki bu arkadaşlığa layık değildir

Onun hayatının sırları açığa çıkarttıklarını gördüler
Kim bir sır verdiyse, onunla büyümeli
Onu sırların içinden yaymamalı
Kime de bir sır verdiyse uymalı
Bu insanlar arasında bir sözüdür
Onlar sırların insanlarıdır ve sırlar için yaratılmışlardır.
Ahlaksız olanlara sabır gösteremezler
Hakaretlere asla tahammül etmezler
Onlar, meclislerine muhbirleri kabul etmezler.
Onların ihtişamı celal yönleri senden uzak olsun
Öyleyse her belada onlar için ve onların vekili ol
Bugünden itibaren onlar için geriye kalanlar, zayıf ve kırılıgandır

Sevmek Zamani

يا نَسِيمَ الرِّيحِ قولي لِلرَّشا
 لَمْ يَزِدْنِي الْوَرْدُ عَطْشا
 لي حَبِيبُ حُبُّهُ وَسَطُ الْحَشا
 إِنْ يَشَأْ يَمْشِي عَلَيَّ خَذَي مَشَى
 رَوْحُهُ رَوْحِي وَرَوْحِي رَوْحُهُ
 إِنْ يَشَأْ شَيْئْتُ وَإِنْ شَيْئْتُ يَشَا

Farsça

ای نسیم باد به غزال بچه آهوی یگو
 آب چیزی تشنگی من نیفزود
 محبوبی دارم، عشقش در میان دل است
 اگر می خواهد برکونه ام پای بگذارد، بگذارد
 روحش روح من است و ررح من روح اوست
 اگر بخواهد می خواهم و چون بخراهم می خواهد

Türkçe

Rüzgârın esintisi, ceylanıma isteğimi söyle

Su susuzluğumu gidermedi

Sevgilimin aşkı kalbimin tam ortasında

Yanağıma basıp yürümek istiyorsa, yürüsün

Onun ruhu benim ruhum ve benim ruhum onun ruhu

O isterse, isterim ben isteyince o da ister

∞ ∞ ∞ ∞

Kalbim Avuç İçinde Kainat

عَجِبْتُ لِكُلِّ كَيْفَ يَحْمِلُهُ بَعْضِي
وَمِنْ ثَقَلِ بَعْضِي لَيْسَ تَحْمِلُنِي أَرْضِي
لَئِنْ كَانَ فِي بَسْطٍ مِنَ الْأَرْضِ مَضْجَعُ
فَقَلْبِي عَلَى بَسْطٍ مِنَ الْخَلْقِ فِي قَبْضِ

Farsça

در شگفتم از کل وجودم، که چگونه بخشی از آن همه را حمل میکند
و از سنگینی بخشی از بدنم، چون زمین تاب تحمل آن را ندارد
اگر همه پهنای زمین آرامگاهی باشد
باز قلب من به پهنای هستی در حالت قبض است

Türkçe

Tümün bir parçası, tümün hepsini nasıl taşıdığını merak ediyorum.
Ve vücudumun bir parçasının ağırlığını reddetti, dünya buna dayandı.
Eğer yeryüzünün bütün genişliği bir mezar ise,
Kalbim yaradılışın zemininde, avuç içinde kâinat durumunda

Bu Aramızdaki Bir Antlaşmaydı

ما زِلْتُ أَطْفُو فِي بَحَارِ الْهَوَى
يَرْفَعُنِي الْمَوْجُ وَأَنْحَطُ
فَتَارَةً يَرْفَعُنِي مَوْجُهَا
وَتَارَةً أَهْوِي وَأَنْعَطُ
حَتَّى إِذَا صَبَّرَنِي فِي الْهَوَى
إِلَى مَكَانٍ مَا لَهُ شَطُ
نَادَيْتُ يَا مَنْ لَمْ أَبْجِ بِاسْمِهِ
وَلَمْ أَخْنُهُ فِي الْهَوَى قَطُ
تَقِيكَ نَفْسِي السَّوَاءَ مِنْ حَاكِمِ
مَا كَانَ هَذَا بَيْنَنَا الشَّرْطُ

Farsça

هنوز در دریا ی عشق غوطه ورم
موج مرا بالا وپایین می برد
گاهی موجش مرا بالا می برد
وگاهی پایین

172 Divan-e Hallac

و در آب غوطه ور می شوم
تا اینکه عشق مرا به سوی مکانی
بی ساحل هدایت کند
بی آن که نامش را به زبان بیاورم
صدایش زدم
ر هرگز در عشق به او خیانت نکردم
نفسم از بدی به تو پناه می برد
و این بود عهدهی بین ما

Türkçe

Hala arzular denizine dalmış durumdayım.
Dalgalar beni aşağı yukarı kaldırıyor
Bazen dalgaları beni yükselten bir şey olur
Bazen de düşer suya batırır
Ta ki hevâdaki bir yere olan aşkıma kadar.
Sahili olmayan bir yerdir orası
Adından bahsetmeden hep onu aradım
Ona âşık olarak asla ihanet etmedim.
Hükmedenlerden olan benliğimden kötülüğünden korudum

Ve bu aramızdaki bir antlaşmaydı

∞ ∞ ∞ ∞

İkimizde Biriz

ذِكْرُهُ ذِكْرِي وَذِكْرِي ذِكْرُهُ

هَلْ يَكُونُ الذَّاكِرَانِ إِلَّا مَعَا

Farsça

یاد او، یاد من است

و یاد من یاد اوست

آ یاد و یاد آور جز باهمند؟

Türkçe

Onun zikri, benim zikrimde

Ve benim zikrimde, onun zikrinde

İki zikredende birlikten başka ne var

İçimdesin

مَكَانُكَ مِنْ قَلْبِي هُوَ الْقَلْبُ كُلُّهُ
 فَلَيْسَ لَشَيْءٍ فِيهِ غَيْرُكَ مَوْضِعُ
 وَحْطَتِكَ رُوحِي بَيْنَ جِلْدِي وَأَعْظَمِي
 فَكَيْفَ تُرَانِي إِنْ فَقَدْتُكَ أَصْنَعُ

Farsça

جای تو در قلب من است
 بلکه جای تو
 همه قلب مرا فرا گرفته
 و برای هیچ چیز در آن «قلب» به غیر از تو
 مکانی نیست
 روح تو را میان پوست و استخوانم قرار داد
 پس چه خواهم کرد
 چون تو را از دست دهم؟

Türkçe

178 Divanı Hallac

O kalp ki tümden senin mekanın oldu

Ve senin dışında "kalpte" hiçbir şey bulamazsın

Ruhum seni benimle kemiklerimin arasına koydu

Böyleyken beni nasıl görüyorsun, içimde kaybolmuřken

∞ ∞ ∞ ∞

Feryadım Acele Ettiğim İçin

إِذَا ذَكَرْتُكَ كَادَ الشَّوْقُ يُقْلِقُنِي
وَعَفَلْتَنِي عَنْكَ أَحْزَانٌ وَأَوْجَاعُ
وَصَارَ كُلِّي قُلُوباً فَيْكَ وَاعِيَةً
لِلسُّقْمِ فِيهَا وَلِلْإِلَامِ إِسْرَاحُ
فَإِنْ نَطَقْتَ فَكُلِّي فَيْكَ أَلْسَنَةً
وَإِنْ سَمِعْتَ فَكُلِّي فَيْكَ أَسْمَاعَ

Farsça

چون یاد توکنم
شوق مرا پریشان می کند
و چون از تو غافل شوم
اندوه و رنج مرا فرا می گیرد
تمام وجودم، خواستار تو شد
برای بیماری که در قلبم است
و برای رنجهای تند و تیز
چون سخن گویم

همه وجودم برای تو زبان می شود

و چون گوش فرادهم

همه وجودم برای تو گوش می شود

Türkçe

Seni hatırlayınca tutkum beni rahatsız ediyor

Ve seni ihmal edeceğim diye üzüntü ve acı beni eziyor

Ve bütün kalbim senin için feryad edişi

Kalbimdeki hastalık keskin acılar acele ettiği için

Bütün varlığım senin için bir dil olup konuşuyor

Ve eğer duyarsam...seni tüm varlığım ile duyacağım

∞ ∞ ∞ ∞

Saf Bilgi

شَرْطُ الْمَعَارِفِ مَحْوُ الْكُلِّ مِنْكَ إِذَا

بَدَا الْمُرِيدُ بِأَحْظِ غَيْرِ مُطَّلِعٍ

Farsça

شرط معرفت آن است که همه چیز

از تو محو شود

همچون مرید که بنگرد و در نگریستن

بر هیچ چیز آگاه نگردد

Türkçe

Bilginin şartı sendeki tüm bilinelerini silmek

Bir öğrencinin başladığı gibi an içinde bilinmeyene ulaşmaktır

Bende Bir Şey Bırakmadıktan Sonra...Beni Tanıdı

هُوَ اجْتَبَانِي وَأَدْنَانِي وَشَرَّفَنِي
وَالْكُلَّ بِالْكُلِّ أَوْصَانِي وَعَرَّفَنِي
لَمْ يَبْقَ فِي الْقَلْبِ وَالْأَحْشَاءِ جَارِحَةٌ
إِلَّا وَاعْرِفُهُ فِيهَا وَيَعْرِفُنِي

Farsça

او مرا برگزید، حقیرکرد و شرافتم داد
عمه چیز را از من پیمان گرفت
دمرا به آن شناساند
در قلب و دلم ذره ای باقی نماند
مگر اینکه او را شناختم به آن ذره
و او مرا شنا ساند

Türkçe

O beni seçerek, alçakgönüllülük etti ve beni onurlandırdı.

Tümünden tüme her şeyimi aldıktan sonra beni tanıtıp tavsiye etti

Kalbimde iç organlarımda yara/iz dahi bırakmadı

Ancak ben onu bu şekilde tanıdım...o da beni tanıyor artık

∞ ∞ ∞ ∞

Şarap Meclisi

نَدِيمِي غَيْرُ مَنْسُوبٍ
 إِلَى شَيْءٍ مِنْ الْحَيْفِ
 سَقَانِي مِثْلَمَا شَرِبَ
 فِعْلَ الضَّيْفِ بِالضَّيْفِ
 فَلَمَّا دَارَتْ الْكَأْسُ
 دَعَا بِالنَّطْعِ وَالسَّيْفِ
 كَذَا مَنْ يَشْرَبُ الرَّاحَ
 مَعَ التَّيْنِ فِي الصَّيْفِ

Farsça

ندیم من «شریک من در نوشیدن» به
 چیزی از ستم منسوب نیست
 مرا نوشاند آن گونه که خود می نوشد
 بسان میزبان با میهمان
 وقتی که جام «شراب» کشت
 تیغ و زیرانداز چرمی آوردند

این سزاوار کسی است گه

در تابستان با ازدها شراب می نوشد

Türkçe

"İçkideki ortağım" olduğumu söylemiyorum.

Pişmanlığım affedilmez bu utanç için.

Beni kendi içtiği gibi içiyor.

Misafirin misafirliğindeki gibi

"Şarap" bardağını çevirdiğinde

Işığ ve kılıcı çağırdı.

Kahretsin birini hak etti

Yazın civanla Şarabı içen

Onun Varlığı Benimle, Benimki De Onunla

وجوده بی، و وجودی به

و وصفه فهوله واصف

لولاہ لم أعرف رشادی و لولای

لماکان له عارف

فکل معنی فیہ معنی له

فقل لمن خالفنی: خالفوا

لیس سوی الرحمن «یاقوما

شیء له ارواحنا تألف

Farsça

وجود او بسته به من است و مجرد من بسته به اوست

وصف او خود وصف کننده اوست

اگر او نبود

«هرگز رستگاریم را نمیدانستم» نمی یافتم

واکرم نبودم

شناسندهای برای ار نبود

هر معنایی در آن، برای او معنا دارد

پس بگو چرا با من مخالفت می کنی
ای قوم غیر از رحمن چیزی نباشد
که ارواح ما با او انس گیرد

Türkçe

Onun varlığı benimle, benimki de onunla
Onun özellikleri ona ait ve onun içindir
Yine de O olmasaydı doğru olduğumu ve olması gerekeni bilemezdik
Bu yüzden her anlamın onun için ayrı bir anlamı var.
Böyleyken bana muhalefet edenlere derim ki:
Aykırılığınız/itirazınız Rahmandan başkasına değildir
Ey İnsanlar! Rahman ruhlarımızın ülfet, ünsiyet edip toplandığı şeydir

Her İş Ona Döner

يا جاهلاً مسلك طرق الهدى
فما على الحق له موقف
خل طريق الجهل و اغدل الى
مولى له الأعمال تستأنف

Farsça

ای جاهلی که راههای هدایت را پیمردی
برای حق توقفگاهی نیست
راه نادانرا رهان کن
و به راه مرلایی «عبودی» برو
که اعمال به او بازگردند
«که اعمال از او آغاز شوند»

Türkçe

Ey cahil! Hidayet yollarında yürüdün mü
Hakk için durmak yok

190 *Divanı Hallac*

Cahillerin yolundan korun

Ve "kulluk" yoluna git

Bütün işler sonuçta ona döner

∞ ∞ ∞ ∞

Biz Ayrılamayız

جَبَلْتُ رُوحَكَ فِي رُوحِي كَمَا

يُجَبِّلُ الْعَنْبَرُ بِالْمِسْكِ الْقَتِيقَ

فَإِذَا مَسَّكَ مَسْنِي

فَإِذَا أَنْتَ أَنَا لَا تَفْتَرِقَ

Farsça

روح تو در روح من یامیخت

همچون عنبر در مشک ناب

چون چیزی تو را اصابت کند

مرا نیز اصابت می کند

« پس تو من » هستی

و هرگز از یکدیگر جدا نم نشویم

Türkçe

Senin ruhun benim ruhumla karışıyor

Saf miskteki kehribar gibi

Bir şey sana çarptığında

Beni de vurdu.

Demek sen benimsin

Ve asla ayrılmayacağım

∞ ∞ ∞ ∞

Sırrıma Şahit Oldu

صَيَّرَنِي الْحَقُّ بِالْحَقِيقَةِ
بِالْعَهْدِ وَالْثِيْقَةِ
شَاهِدَ سِرِّي بِلاَ ضَمِيرِي
هَذَا سِرِّي وَذِي الطَّرِيقَةِ

Farsça

حق «خدا» مرا با حقیقت دگرگون کرد
باعهد و پیمان و وثیقه
رازم را بی ضمیرم دید
این است سر من، و آن است طریق من

Türkçe

Hakk beni gerçeğiyle değiştirip
Sözleşme ve rehinle teminat altına aldı
Gizliliğim kalmadan sırrıma şahit oldu
Bu benim sırrım...onun yolunda olmamdı

Ruhum Onun Aşkı Tarafından Ele Geçirildi

أنا الذى نفسه تشوقه
 لحتفه عنوة و قد علقت
 أنا الذى فى الهموم مهجته
 تصيح من وحشة و قد غرقت
 أنا حزين معذب فلق [روحى من اسر حبها] أبقت
 كيف بقائى و قدرمى كبدى
 بأسهم من لحاظه رشقت
 فلو لفطم تعرضت كبدى
 ذابث بحر الهموم و احترفت
 باحت بما فى الضمير يكتمه
 دموع بث بسره نطقت

Farsça

منم کسی که مثوق مرك خود در خفت و خواری بود
 وشیفته «به آن»
 منم کسی که در آرزوهایش فرورفته است

از وحشت فریاد می زند در حالی که غرق گشته است
من اند و هگینی آزرده و پریشان خاطر
روحم از اسارت عشقش گریخت
بقایم چگونه است در حالی که میان دلم را با تیرهای
نگاه باریک و تندش هدف گرفته است
پس اگر تیرها قطع شوند، دلم به من حمله می کند
با گرمای آرزوها ذوب می کند و می سوزاند
آنچه در دلم مخفی کرده بودم
اشکهای اندوه، آشکار کرد و رازش را بر ملا نمود

Türkçe

Ben onun için kendi canıma kıymak için can atarım

Endişe içinde olan rüyalarına dalarım

Boğulurken dehşet içinde çılgılık atsamda

Üzgünüm, işkence görüyorum

Ruhum onun aşkı tarafından ele geçirildi.

Benim derdim nedir ki, ben bu ızdırabın ortasındayım?

İnce, keskin görünümü hedefleniyor.

Eğer oklar kesilirse, kalbim bana saldırır.

Rüyaların sıcaklığı erir ve yanar

Kalbimde sakladığım şeyi

Onun sırrını keder gözyaşları ortaya çıkardı ve konuştu

∞ ∞ ∞ ∞

Hakikat Hakk için Doğrudur

رُكُوبُ الْحَقِّقَةِ لِلْحَقِّ حَقٌّ

وَمَعْنِي الْعِبَارَةُ فِيهِ يَدِقُّ

رَكِبْتُ الْوُجُودَ بِفَقْدِ الْوُجُو

دِ وَقَلْبِي عَلَى قَسْوَةٍ لَا يَرِقُّ

Farsça

یوند دادن حقیقت با خدا، حق است

(سوار شدن حقیقت بر حق، حق است)

و فهم معنی این عبارت، ظریف و باریک است

هستی را با سرچشمه پیوند دادم

(وجود را در بنوجردی سوار کردم)

و دیگر قلم سنکدل و بی رحم نیست (و قلم بر مجاهده نفس محکم و سخت است و سستی
نمکند)

Türkçe

200 Divanı Hallac

Hakikatin taşıdığı manalar ve içindeki ibareleriyle...Hakk için haktır gerçektir

Varolmuşa verdiğimiz varlık ise kaybolurken kalbim inatçı ve acımasız değil (ve kalbim güçlü ve ruhun mücadelesinde sert ve zayıflamıyor)

∞ ∞ ∞ ∞

Ene'l Hakk Kul Olanında Gerçeği

خَصَّنِي وَاجِدِي بِتَوْحِيدِ صَدَقِ

مَا إِلَيْهِ مِنَ الْمَسَالِكِ طُرُقُ

فَأَنَا الْحَقُّ حَقٌّ لِلْحَقِّ حَقٌّ

لَا بَسُّ ذَاتُهُ فَمَا تَمَّ فَرَقُ

قَدْ تَجَلَّتْ طَوَالِعُ زَاهِرَاتُ

يَتَشَعَّعْنَ وَالطَّوَالِعُ بَرَقُ

Farsça

اینک مرا با توحید راستین یگانه کرد

در حالی که در هیچ مسلکی راهی به سوی او نیست

انا الحق «و خدا برای خدا» و حق برای حق» حق است «

از جلالش بر پیکر آفرینش پوشاند و این نیز حق است

پرتوهای نورانی متجلی گشته

و در درخشش برق، نورافشانی می کند

Türkçe

202 Dîvân-ı Hallac

Beni gerçek tevhidin hakikatine tahsis edip özel kıldı

Ona ulaşmak için süluk yollarında imkân bulunmazken

Enel Hakk, sözü Hakk için bir gerçektir.

Şanından, yarattığı mahlukun bedenini örttüğünden

Fark bırakmadığından (kuluna da)

Işık kendini ışıltısıyla nasıl gösteriyor

Parlıyor, alametler ve şimşek çakıyorsa

∞ ∞ ∞ ∞

Sen İsteddiğin İçin İnsan Oldum

دَخَلْتُ بِنَاسُوتِي لَدَيْكَ الْخَلْقِ
 وَلَوْلَاكَ لَاهُوتِي خَرَجْتُ مِنَ الصِّدْقِ
 فَإِنَّ لِسَانَ الْعِلْمِ لِلنُّطْقِ وَالْهُدَى
 وَإِنَّ لِسَانَ الْغَيْبِ جَلٌّ عَنِ النُّطْقِ
 ظَهَرَتْ لِخَلْقِي وَالتَّبَسُّتُ لِفِتْنَةٍ
 فَتَاهُوا وَضَلُّوا وَاحْتَجَبَتْ عَنِ الْخَلْقِ
 فَتَظْهَرُ لِلْأَلْبَابِ فِي الْغَرْبِ تَارَةً
 وَطَوْرًا عَنِ الْأَبْصَارِ [الالباب] تَغْرُبُ فِي الشَّرْقِ

Farsça

به ناسوتم «طبیعت انسانی» نزد تو بر خلق وارد شدم
 و اگر ای لاهوتم «طبیعت الهی» تو نبودی از راستی خارج می شدم
 زیان علم از برای نطق و هدایت است
 و زبان غیب برتر از نطق است
 نزد مردمی ظاهر شدی و نزد قومی دیگر پنهان
 پس گم و گمراه شدند و تو از خلق پنهان شدی

گاهی در غرب بر دلها ظاهر می شوی
و گاهی در شرق از دیدگان پنهان می شوی

Türkçe

Senin yaratış [isteğinle] insanlığıma girdim
Ve eğer senin "ilahi doğan/lahuti" olmasaydın, bu gerçeği bırakırdım.
Kesinlikle ilmin dili ifade ve rehberlik edebilir
Gaybın dili ise konuşmanın üstündedir.
Bir halka göründün ve başka insanlardan saklandın
Böylece dolaşip hata yaptılar, yoldan saptılar ve yaratılıştan perdelendiler.
Bazen Batı'daki kalplere görünürken
Doğu'dakilere kapıları kapatıp...gözden uzak saklanıyorsun

İkisinde Bir Aşlında

اتَّخَذَ الْمَعشُوقُ بِالْعَاشِقِ
 أَنْفَسَ الْمَوْمُوقُ لِلْوَامِقِ
 وَاشْتَرَكَ الشَّكْلَانِ فِي حَالَةٍ
 فَأَمْتَحَقَا فِي الْعَالَمِ الْمَاجِقِ

Farsça

معشوق با عاشق متحد شد
 محبوب از محب جدا شد
 دو شکل شبیه به هم در یک حالت مشترک هستند
 پس در عالم فانی محو شده اند

Türkçe

Sevgili, sevgilisiyle birleşti
 Sevgili sevgiliden ayrıldı
 Bu iki benzer durum halen ortaktır
 Böylece fani dünyada kul da zatta biri birinde kaybolur

206 *Dinawi Hallac*

∞ ∞ ∞ ∞

Benan...Kan Yurdu

لَا تَعْرِضْ لَنَا فَهَذَا بَنَانٌ
قَدْ خَضَبْنَاهُ مِنْ دَمِ الْعُشَّاقِ

Farsça

به ما اعتراض نکن
جون ما این انگشتان را به خون عشاق آغشته ایم

Türkçe

Bize itiraz etme, çünkü burası Benan*

Âşıkların kanıyla ıslattık

**Parmakla gösterilecek kadar güzel*

∞ ∞ ∞ ∞

Bir Kalbim Var Gözleri De Senden

فِيكَ مَعْنَى يَدْعُو النُّفُوسَ إِلَيْكَ

وَدَلِيلٌ يَدُلُّ مِنْكَ عَلَيْكَ

لِي قَلْبٌ لَهُ إِلَيْكَ عُيُونٌ

ناظراتٌ وَكُلُّهُ فِي يَدَيْكَ

Farsça

در تو معنایی است که نفوس را به سویت فرا می خواند

و دلیلی است از تو بر تو دلالت می کند

قلبی دارم که بیننده توست

و همه اش در دستان توست

Türkçe

Ruhların sana çağırdığı anlam senden

Ve seni ifade eden neden de senden

Bir kalbim var gözleri de senden

Görünenler ve her şeyin kudreti de senden

∞ ∞ ∞ ∞

Tutkuyla Birleşmiş İki Ruhuz

هَمِّي بِهِ وَلَهُ عَلَيْكَ

يَا مَنْ إِشَارَتُنَا إِلَيْكَ

روحانِ صَمَمَهُمَا الْهَوَى فِي

مدحتك وفي لديك

Farsça

گرایش من به او از شیفتگی ام به توست

ای آنکه اشارات ما به سوی توست

دو روحی که عشق آنها را

نزد تو و در مقال تو به هم بیوند داد

Türkçe

İlgim gayretim onun ve sana

İşaretlerimizde kime yine sana

Tutkuyla birleşmiş iki ruhuz

Layık övgüler de sadık sana

∞ ∞ ∞ ∞

Her Halde Ben Senim

مُزِجَتْ رَوْحُكَ فِي رَوْحِي كَمَا
 تُمَزَّجُ الْخَمْرَةُ بِالْمَاءِ الزُّلَالِ
 فَإِذَا مَسَّكَ شَيْءٌ مَسَّنِي
 فَإِذَا أَنْتَ أَنَا فِي كُلِّ حَالٍ

Farsça

روح تو با روح من آمیخت
 همچون شراب با آب زلال
 چون چیزی تو را اصابت کند، مرا نیز اصابت می کند
 پس « تو » در همه حال ، مانند « من » هستی

Türkçe

Ruhun benim ruhuma karıştı.

Şarabı suyla karıştırmak gibi

(Haram ve helal/ iyi ve kötü hal)

Bir şey sana dokunduğunda... bende dokunuyorum

Yani her halde "sen" sonuçta "ben" imsin

∞ ∞ ∞ ∞

Dünya Tadı Korkunun Adı

دُنْيَا تُحَادُّعُنِي كَأَنَّ
 نِي لَسْتُ أَعْرِفُ حَالَهَا
 حَظَرَ الْإِلَٰهَ حَرَامَهَا
 وَأَنَا اجْتَنَبْتُ حَلَالَهَا
 مَدَّتْ إِلَيَّ يَمِينَهَا
 فَرَدَدْتُهَا وَشِمَالَهَا
 وَرَأَيْتُهَا مُحْتَاجَةً
 فَوَهَبْتُ جُمْلَتَهَا لَهَا
 وَمَتَى عَرَفْتُ وَصَالَهَا
 حَتَّى أَخَافَ مَلَالَهَا

Farsça

دنیا مرا می فریبید
 گویی حالش را ندانم
 خداوند از حرامش مانع شد
 و من از حلالش دوری جست

دنیا دستانش را به سوی من کشوده است

و من هر دورا رد کردم

ار را محتاج دیدم

پس همه را به او بخشیدم

کی وصالش را یافتم

تا از ملالش بترسم

Türkçe

Dünya beni kandırıyor sanki

Sanki onu tanıımıyormuşum gibi.

Tanrı onu yasakladı ya

Bende onun helalinden kaçındım

Dünya bana doğru ellerini uzattı

Bu yüzden onu geri çevirdim ve bıraktım

Ve onun ihtiyacı olduğunu gördüm

Bu yüzden ona her şeyi verdim

Ve bana bulaşacağı anladığım zaman

Can sıkıntısından korkarım

Bunlar Gerçekten O

نِعَمَ الإِعَانَةُ رَمَزاً فِي خَفَا لُطْفٍ
 فِي بَارِقٍ لَاحٍ فِيهَا مِنْ غُلَا خَلَلِهِ
 وَالْحَالُ يَرْمُقُنِي طَوْرًا وَأَرْمُقُهُ
 إِنْ شَا فَيُغَشِي عَلَى الْإِخْوَانِ مِنْ قُلُلِهِ
 حَالٌ إِلَيْهِ رَأَى فِيهِ بِهِمَّتِهِ
 عَنْ قَيْضِ بَحْرِ مِنَ التَّمْوِيهِ مِنْ مِلَلِهِ
 فَالْكُلُّ يَشْهَدُهُ كُلًّا وَأَشْهَدُهُ
 مَعَ الْحَقِيقَةِ لَا بِالشَّخْصِ مِنْ طَلَبِهِ

Farsça

کمک و عنایت او که به صورت رمزی است
 [همچون درخشش آبی از افق بالا] از خلال ابرها
 [می تابد] و همه جا را روشن می کند
 در این [حال مرا می نگیرد و من او را می نگریم]
 که چه دیگران اندکی تحمل این حال را دارند
 او می خواهد همچو دریا ما را

از بخشش خوش برخوردار کند

همه چیزگواهی مدهند

که هر چه هست اوست

ومن نیزگواهی دهم

که به حقیقت هر چه هست اوست

Türkçe

Yardımın nimetleri, nezaketin inceliği bir semboldür

Üst taraftan gelen anlık bir parıltı gibi

Bir umut ışığı gibi her yeri aydınlatır

O dilerse menşec/kaynağı perdeler azaltır

[Bu arada] bana ilgiyle bakıyor ve bende ona bakıyorum

Bizi deniz gibi yapmak istiyor

İyi bir bağışlayıcılığa sahip olmak için

Şahit ol her şeyin...her şeye sahip olan O'dur,

Talep eden şahsiyetimle değil hakikat ile tanışım

[Bunlar gerçekten O]

∞ ∞ ∞ ∞

Bazıları Kızsa da O Beni Tümünden Sever

عليك يا نفس بالتسلى

فالعز بالزهد و التخلی

عليك بالطلعة التى

مشكاتها الكشف و التجلى

قد قام بغضی ببعض بعضی

وهام کلی بکلی کلی

Farsça

ای نفس، برای تو آرا مش لازم است

چون سربلندی به خویشتن داری و دوری گزیدن است

تو را رخساره ای است که

مشکاتش «چراغ» کشف و تجلی است

پاره ای از من علیه یاره دیگرم برخاسته است

همه وجود من به کل وجودم عشق می ورزد

Türkçe

Ey nefs senin için teselli gerekli

Çünkü izzet kendini kontrol etmek ve kaçınmaktır

Yaşadığın sorunları, keşif ve tezahür "lambası"nda ortaya çıkarmak için

Bazılarım diğer bazılarıma karşı ayaklanıp razı olmasa da

Önemli olan bütün ruhum her şeyimi sever.

∞ ∞ ∞ ∞

Benimle Meşgulsün

أيا مولاي، دعوة مستجير
 بقربك في بعادك والتسلي
 لقد أوضحت أوضاع المعاني
 بعرضكها بأنواب التجلي
 شغلت جوارحي عن كل شغل
 فكلّي فيك مشغول بكلّي

Farsça

ای سرورم به تو پناه می برم
 به نزدیک شدن به تو در دوری از تو و آرامش یافتن
 مسلماً معانی را با نمودار کردن
 در لباس تجلی آشکارکردی
 جوارحم را از هرکاری [به خود] مشغول کردی
 پس همه وجودم در تو مشغول به کلم شد

Türkçe

222 *Divanı Hallac*

Ey efendim, sana sığınırım

Senden uzaktayken bu yakınlıkla teselli buluyorum

Anlamları açıkça ortaya çıkardım

Elbette senin arz ettiğin tecelliyle ilgili bazı anlamlar var

Ruhumu yaralayan her şeyle meşgulsün

Zaten herşeyimle tümünden ilgilenensin de

∞ ∞ ∞ ∞

Beden Yıpranırken

هَيْكَلِي الْجِسْمِ نَوْرِي الصَّمِيمِ
صَمَدِي الرُّوحِ دَيَّانٌ عَلِيمِ
عَادَ بِالرُّوحِ إِلَى أَرْبَابِهَا
فَبَقِيَ الْهَيْكَلُ فِي الثَّرْبِ رَمِيمِ

Farsça

جسمی مادی، اصلی از نور خالص
که روحی است جاودانه، دارری است دانا
روح را به سوی پروردگارش پرواز می دهد
در حالی که جسم در دل خاک فرسوده می شود

Türkçe

Vücudun iskeleti özündeki saf ışık
Kim ebedi ruh, kim bilgi sahibidir
Ruhu Rabbine uçururken
Vücut toprağın kalbinde yıpranır

∞ ∞ ∞ ∞

Bütün Dinler Bir Dal

تَفَكَّرْتُ فِي الْأَدْيَانِ جِدَّ مُحَقِّقٍ
 فَأَلْفَيْتُهَا أَصْلًا لَهُ شَعْبٌ جَمًّا
 فَلَا تَطْلُبِينَ لِلْمَرْءِ دِينًا فَإِنَّهُ
 يَصُدُّ عَنِ الْأَصْلِ الْوَثِيقِ وَإِنَّمَا
 يُطَالِبُهُ أَصْلٌ يُعَبِّرُ عَنْهُ
 جَمِيعَ الْمَعَالِي وَالْمَعَانِي فَيَفْهَمَا

Farsça

به دین ها اندیشیدم و کوشیدم آنها را دریابم
 و آن همه را شاخه های اصلی یگانه یا فتم
 پس به کسی نگو که این مذهب و این نام را بپذیر
 زیرا از آن اصل استوارب رمی کردد
 و خود آن اصل است که باید پذیرفته شود
 و این چنین او سرشار منشود از درجات و معانی را فهم می کند

Türkçe

Dinleri düşündüm ve onları ciddiyetle anlamaya çalıştım.

Ve bütün şubelerin aslen tek ana dal olduğunu gördüm

Bu yüzden kimseye şu dini veya şu ismi kabul etmesini söylemeyin

Yoksa...asıl olan muhkem vesikayı daha ziyade parçalarsın

Ve kabul edilmesi gereken ilke...

Bütün dereceler ve anlamlar birin içinde olmasıdır

Üç Harf Gizemi

ثَلَاثَةُ أَحْرَفٍ لَا عُجْمَ فِيهَا
وَمَعْجُومَانِ وَانْقَطَعَ الْكَلَامُ
فَمَعْجُومٌ يُشَاكِلُ وَأَجْدِيهِ
وَمَتْرُوكٌ يُصَدِّقُهُ الْأَنَامُ
وَبَاقِي الْحَرْفِ مَرْمُوزٌ مُعَمَّى
فَلَا سَفَرٌ هُنَاكَ وَلَا مُقَامٌ

Farsça

سه حرف است هر سه بی نقطه
ردو حرف بانقطه و دیگر هیچ
یکی از آن دو «حرف نقطه دار» به یابندگان او می ماند
ویکی وارون که انس و جن راست می پندارند
و باقی حروف مرموز و نامعلوم است
که نه راه سفری دارد و نه جای ماندن
«که در آن دیگر نه از سفر سخنی است نه از مقام»

Türkçe

Üç harf, üçü de noktasız

İki "noktalı harf" ve kelam kesildi

Bulduğum şekilleri noktalayacağım

Bunların doğru olduğunu düşünüyorum

Ve harfler gizemli ve bilim dışı

Ne yolculuktan, ne de mevkiden bahsedilir.

∞ ∞ ∞ ∞

Ezel Kalemi Dahi Bilmez Aşkımızı

شَيْءٌ بِقَلْبِي وَفِيهِ مِنْكَ أَسْمَاءُ
 لَا النُّورُ يُدْرِي بِهِ كَلَا وَلَا الظُّلُمُ
 وَنُورُ وَجْهِكَ سِرٌّ حِينَ أَشْهَدُهُ
 هَذَا هُوَ الْجُودُ وَالْإِحْسَانُ وَالْكَرَمُ
 فَخُذْ حَدِيثِي جَبِّي أَنْتَ تَعْلَمُهُ
 لَا اللَّوْحُ يَعْلَمُهُ حَقًّا وَلَا الْقَلَمُ

Farsça

جیزی در قلب من است و در آن نامهایی به جای مانده از تو
 نه نور آن را می شناسد و نه ظلمت
 و نور روی تو «رازبست» هنگامی که آن را مشاهده می کنم
 این است جود و احسان و کرم تو
 محبوبا سخنم را بشنو
 تو خود آن را درمی یابی
 نه لوح آن را به درستی می فهمد و نه قلم

Türkçe

Kalbimde senin isimlerin olan bir şey var.

Ne ıfık bunu bilir, ne de karanlık.

Ve ben buna şahit oldum yüzünün nuru bir sırdır.

Bu iyilik, yardımseverlik ve cömertlik

Aşkımдан bahsediyorum. bunu sen de biliyorsun.

Ne levh ne de kalem bunu gerçeğıyle anlayabilir

∞ ∞ ∞ ∞

Adımı Unutturdu

أَشَارَ لِحَظَيَّ بِعَيْنِ عِلْمٍ
 بِخَالِصٍ مِنْ خَفِيِّ وَهْمٍ
 وَلَا يُخْ لَاحٍ فِي ضَمِيرِي
 أَدَقُّ مِنْ فَهْمٍ وَهْمِي
 فَخُصْتُ فِي لُجِّ بَحْرِ فِكْرِي
 أَمْرٌ فِيهِ كَمَرٌ سَهْمٍ
 وَطَارَ قَلْبِي بِرِيَشِ شَوْقٍ
 مُرَكَّبٍ فِي جَنَاحِ عَزْمِي
 إِلَى الَّذِي إِنْ سُلِّتُ عَنْهُ
 رَمَزْتُ رَمْزاً وَلَمْ أُسَمِّ
 حَتَّى إِذَا جُرْتُ كُلَّ حَدٍّ
 فِي قُلُوبِ الدُّنْيَا أَهْمِي
 نَظَرْتُ إِذْ ذَاكَ فِي سِجْلِ
 فَمَا تَجَوَزْتُ حَدَّ رَسْمِي
 فَجِئْتُ مُسْتَلِماً إِلَيْهِ
 حَبْلُ قِيَادِي بِكَفِّ سِلْمِي

قَدْ وَسَمَ الْحُبُّ مِنْهُ قَلْبِي
بِمَيْسَمِ الشَّوْقِ أَيَّ وَسَمِ
وَغَابَ عَنِّي شُهُودُ ذَاتِي
بِالْقُرْبِ حَتَّى نَسِيتُ إِسْمِي

Farsça

باجشم بینایم
که در وهم نمی گنجد... اشاره کردم
آنچه در درونم آشکار شد
ز خیال پریشانم باریکتر است
ر در عمق دریای فکرم همچون
تیر رها شده، فرو رفتم
رقلم با پر شوق مرکب من
در بال ارادهام بیرواز درآمد
به جایی که از سوی او خواسته شده ام
آهسته، آهسته و بی شتاب
هر حدی را گذرانیدم
بیابانهای وسیعی که باران فراوان بر آن باریده
چون به آن نوشته نگریستم
بنابر این از حد خود فراتر نرفتم

تسلیم او شدم

رسمانم را به دستش دادم

عشق با داغ شوق

برقلیم داغ نهاده، آن هم چه داغی

با نزدیک شدن، شهود ذاتم از من برفتم

حتی نامم را فراموش کردم

Türkçe

Şansıma bilinçli bir gözle işaret etti

Gizli ve hayal kırıklığımın kurtuluşunda

Benim vicdanım rahat

Hayali bir yanılsamayı anlamaktan daha doğru

Bir düşünce denizinin derinliklerine kapıldım

Bir ok gibi içinden geçiyorum

Ve kalbim bir hasret tüyüyle uçtu

İrade gelirinin kanatlarında

Bana sorulduğu yere

Yavaş, yavaş ve telaşsız

Her bir sınırı geçtim

Şiddetli yağmurlu geniş çöller

234 Dîvân-ı Hallac

Çünkü ona baktım.

Bu yüzden sınırlarımı aşmadım.

Ona teslim oldum.

Ona resmen elimi uzattım.

Ateşli aşk ve tutkuyla çizilmiş

Kalbim için sıcak, ne kadar sıcak

Yaklaştığımda sezgim benden uzaklaştı

O kadar yakınlaştım ki

Adımı unuttum

∞ ∞ ∞ ∞

Benim Evimi Tavaf Edin

یا لائمی فی هواکم تلوم فلو
 عرفت منه الذی غنیت لم تلم
 للناس حج ولی حج إلى سکنی
 تهدی الأضاحی وأهدی مهجتی ودمی
 تطوف بالبيت قوم لاجارحة
 بالله طافوا فاغناهم عن الحرم

Farsça

ای که در عشقش مرا سرزنش می کنی
 سرزنش تاکی؟
 پس اگر بدانی آنچه از او بی نیازم ساخت
 هرگز مرا سرزنش نمی کردی
 برای مردم حجی است
 و من به زیارت دوستی می روم که در من مأوا دارد
 آنها گوسفندان را قربانی می کنند
 و من خون و جانم را اهداء می کنم

قومی برگرد حرم طواف می کنند
بی آنکه از جایی به جایی روند
زیرا به خاطر خدا طواف می کنند
بنابراین خدا آنها را از حرم بی نیازشان ساخت

Türkçe

Ey O'nun aşkından beni azarlayan!
Onun kim olduğunu biliyorum...suçlamayın beni
İnsanlar için bir hac etmek mi
Bende evimi hacc mekânı ettim
Koyun kurban et
Bende kanımı ve hayatımı kurban ettim
Bir kavim evin etrafında tavaf yaptı mı
Bir yerden bir yere gitmeden
Onlar Allah adına tavaf ettiler

Onlara Harem/kutsal alan gereksiz kaldı * “Hac yapmak isteyen, fakat buna imkân bulamayan bir kimse evinde temiz bir odayı hac için ayırır. Hac mevsimi gelince içine kimsenin girmediği bu odada Kâbe’de olduğu gibi tavaf yapar. Haccın diğer menâsikini de yerine getirdikten sonra otuz yetimi toplayarak yemek yedirir, onlara elbise giydirir, sonra da her birine 7’şer dirhem para verir. Bunlar hac yerine geçer” şeklinde bir ifade yer almaktadır (bk. İbnü’l-Cevzî, el-Muntaẓam, VI, 163).

İnsan Onun Hitamı

بَدَا لَكَ سِرٌّ طَالَ عَنْكَ إِكْتِنَامُهُ
وَلَاخَ صَبَاحُ كُنْتَ أَنْتَ ظَلَامُهُ
وَأَنْتَ حِجَابُ الْقَلْبِ عَنْ سِرِّ غَيْبِهِ
وَلَوْلَاكَ لَمْ يَطْبَعِ عَلَيْهِ خِتَامُهُ

Farsça

بر تر رازی آشکار شد، که پنهان کرد نش از تو به درازا کشید
صبحی دمید، چون ظلمتش تو بودی
و تو حجاب قلب از راز غیبتش هستی
و اگر نبودى، پایا نش هرگز به پایان نمى رسید

Türkçe

Uzun bir zaman gizli tutulan sırrı sana açtı
O sabahın aydınlığı sende onun karanlığı
Onun gizliliğinin sırrından kalbin perdeli
Şayet sen olmasaydın, asla mühür basılmazdı

Aşkın Şartlarından Biri

قضى عليه الهوى ألا يذوق كرى
و بات مكتحلا بالصواب لم ينم
يقول للعين: جودى بالدموع، فإن
تلكى بجد [وإلا] فلنجد بد م
فمن شروط الهوى أن المحب يرى
بؤس الهوى أبداً أحلى من النعم

Farsça

عشف او را فراگرفت و خواب را نچشید
و شب را در سختی و مصیبت به پایان برد و هرگز نخوابید
به چشم می گوید: اشکها را سرازیرکن و
واقعاًگریه کن، وگرنه غرقه در خون شو
از شروط عشق این است که عاشق
پیوسته و دائماً بالای عشق
را شیرین تر از خوشی های دیگر ببیند

Türkçe

Böylece sevgisi onu yakaladı ve uykuyu tatmadı.

240 Divanı Hallac

Ve geceyi sıkıntı ve sefalet içinde bitirdi

Göze diyor ki: Gözyaşlarına karşı iyi ol o zaman

Gerçekten ağla aksi halde kanda boğulacaksın

Aşkın şartlarından biri de sevgilinin

Sürekli acı veren aşkını

Diğer zevklerden daha tatlı görmendir

∞ ∞ ∞ ∞

Ben Neredeyim?

طوبى لطف فازمك

بنظرة أو نظرتين

و رأى جمالك كل يوم

مرة أو مرتين

يازين كل ملاحه

حوشيت من عيب وشين

أنت المقدم فى الجمال

فأين مثلك أين؟ أين؟

Farsça

خوشا به چشمی که به تو نگاهى ببخشد

يا دو نگاه

و ررى تو را روزى يك بار يا در بار ببيند

آراسته به هر خوبى و ملاحظتى

از عيب ونقص به دورى

تو در زيبايى يگانه اى

پس مثل و مانند تو كجاست؟

Türkçe

Ne mutlu sana kutsanmış

Bir ya da iki bakış kazanan kişinin

Sana günde bir veya bir kez yüzüne baktı

Her ne kadar güzellikle süslenmiş

Ayıpla boyanmış ve sürülmüşüm

Güzellikteki tek kişi

Peki sen gibisi nerede?

Ben neredeyim?

Aynı Bedende Bir Can Gibiyiz

أَنَا مَنْ أَهْوَى وَمَنْ أَهْوَى أَنَا

نَحْنُ رُوحَانِ حَلْنَا بَدَنًا

نَحْنُ مُذَكَّنَا عَلَى عَهْدِ الْهَوَى

تُضْرَبُ الْأَمْثَالُ لِلنَّاسِ بِنَا

فَإِذَا أَبْصَرْتَنِي أَبْصَرْتَهُ

وَإِذَا أَبْصَرْتَهُ أَبْصَرْتَنَا

أَيُّهَا السَّائِلُ عَنْ قِصَّتِنَا

لَوْ تَرَانَا لَمْ تُفَرِّقْ بَيْنَنَا

رُوحُهُ رُوحِي وَرُوحِي رُوحُهُ

مَنْ رَأَى رُوحَيْنِ حَلَّتْ بَدَنًا

Farsça

من خواهان اویم، و او خواهان «من»

ما در روحیم در یک بدن

ما از پیمان عشق باشیم

از ما برای مردم مثلها زده می شود

پس چون مرا بینی، اورا بینی
و چون او را بینی، مرا دیده ای
ای سائل «درویش» اگر قصه ما را دیدی
فرقی ما بین آن مگذار
روح او، روح من است و روح من، روح اوست
چه کسی دو روح را دیدکه در يك بدن حلول کرد

Türkçe

Ben sevdiğim kişiyim ve sevdiğim kişide ben
[Ben onu istiyorum, o da beni]
Aynı bedende bir can gibiyiz
[Tek bedende iki ruhuz]
Biz aşkın anlaşmasını yaptık
İnsanlar bize misaller uydurdular
Eğer beni görsen onu
Ve onu gödüğünde beni görürsün
Olur ya görsen aramızda ayrım yapmazsın
Onun ruhu benim ruhum...benim ruhum onun ruhu
Bir bedende iki ruhun ayrıştığını kim gördü?

∞ ∞ ∞ ∞

Aşıklar Haçta Ölmeli

أَلَا أُنَبِّغُ أَحِبَّائِي بِأَنِّي
رَكِبْتُ الْبَحْرَ وَإِن كَسَرَ السَّفِينَةَ
عَلَى دِينِ الصَّلِيبِ يَكُونُ مَوْتِي
وَلَا الْبَطْحَا أُرِيدُ وَلَا الْمَدِينَةَ

Farsça

ای دوستان من، تدیر چیست؟
به دریا شدم و کشتی شکست
مرگم به آیین مسیح می باشد
و نه» مدینه «را می جویم و نه سنت «مکه» را

Türkçe

Sevdiklerime söylemeyecek miyim?
ve geminin kırıldığını denizinde boğulduğumu
Benim ölümüm Mesih'in dini üzerine haçta olsun
Ne Medine'yi ne de Mekke'nin civarını arıyorum*

248 *Dinârî Hallac*

* İnsanların dinlerine olan bağılılıklarından nefretleriyle beni öldürmelerine izin verin.

∞ ∞ ∞ ∞

Sana Sığınan En Küçük

حَمَلْتُمُ الْقَلْبَ مَا لَا يَحْمِلُ الْبَدَنُ
وَالْقَلْبُ يَحْمِلُ مَا لَا تَحْمِلُ الْبَدَنُ
يَا لَيْتَنِي كُنْتُ أَدْنَى مَنْ يَلُودُ بِكُمْ
غَيْنًا لِأَنْظُرَكُمْ أَوْ لَيْتَنِي أُدْنُ

Farsça

برقلب بارنهادی، آنچه بدن نتواند کشید
وقلب برمی دارد
آنچه تن آدمی نتواند
ای کاش نزدیکتر بودم از کسی که به شما پناه می برد
ای کاش چشمی بو دم تا ببینم شما را
یاکوش شنوا بودم

Türkçe

Vücudu taşımayan kalbi taşıdın
Ve kalp gövdenin taşımadığını taşıır

Keşke sana sığınanların en küçüğü ben olsaydım

Ve sana bakmak için bir göz

Ya da duyacak bir kulağım olsaydı

∞ ∞ ∞ ∞

Hakk'ı Hakkı Olan Konuşur

بَيَانُ بَيَانِ الْحَقِّ أَنْتَ بَيَانُهُ
 وَكُلُّ بَيَانٍ أَنْتَ فِيهِ لِسَانُهُ
 أَشَرْتُ إِلَى حَقِّ بِحَقِّ وَكُلُّ مَنْ
 أَشَارَ إِلَى حَقِّ فَأَنْتَ أَمَانُهُ
 تُشِيرُ بِحَقِّ الْحَقِّ وَالْحَقُّ نَاطِقٌ
 وَكُلُّ لِسَانٍ قَدْ أَتَاكَ أَوَانُهُ
 إِذَا كَانَ نَعْتُ الْحَقِّ لِلْحَقِّ بَيِّنًا
 فَمَا بَالُهُ فِي النَّاسِ يَخْفَى مَكَانُهُ

Farsça

بیانی است بیان حق، تر بیانش هستی
 و هر بیانی از او، زبانش تو هستی
 به سوی « حق » با « حق » اشاره کردم و هرکسی
 به « حق » اشاره کرد، تو پشتیبانش هستی
 به حقیقت حق اشاره می کنی، و حق ناطق است
 و نیز هر زبانی تو را یاری داد: است

اگر صفت « حق » برای « حق » آشکار بود

پس چرا مکانش را از مردم پنهان می کند؟

Türkçe

Bu beyan...Hakk'ın beyanı, sende onun beyan/ifadesisin

Ve her beyan onunsa, sende onun dilisin

"Hakk" a "Hakk" ile işaret ettim.

Ve herkese Hakk'ı gösterdim, çünkü sen dahi onun emanetisin

Hakk'ın hakkını ve Hakk konuşarak gösterir (ben değil)

Ve her dilin konuşma zamanı geldiyse

Eğer Hakk'ın vasfı hakikaten açıkça aramızda ise

O zaman neden yerini insanlardan saklıyor ki

Her Hayalim Sen

عَجِبْتُ مِنْكَ وَمَنِّي
 يَا مُنِيَّةَ الْمُتَمَنِّي
 أَذْنَيْتَنِي مِنْكَ حَتَّى
 ظَنَنْتُ أَنَّكَ أَنِي
 وَغِيبْتُ فِي الْوَجْدِ حَتَّى
 أَفْنَيْتَنِي بِكَ عَنِّي
 يَا نِعْمَتِي فِي حَيَاتِي
 وَرَاحَتِي بَعْدَ دَفْنِي
 مَا لِي بِغَيْرِكَ أُنْسُ
 إِذْ كُنْتُ خَوْفِي وَأَمْنِي
 يَا مَنْ رِيَاضُ مَعَانِي
 هَ قَدْ حَوَتْ كُلَّ فَنٍّ
 وَإِنْ تَمَنَّتْ شَيْئاً
 فَأَنْتَ كُلُّ التَّمَنِّي

درشگفتم از تو و از خودم
ای آرزوی آرزومندی
آن قدر به خودت نزدیکم کردی، تا اینکه
گمان کردم « تو » « من » ی
و در وجد پنهان شدم تا اینکه
از خود فانی ام کردی
ای نعمتم در زندگانی
و ای آسایشم پس از مرگ
در هنگام ترسو آرامشم
به جز تو هیچ مونسى ندارم
ای بوستان معانى
همه هنرم را در برگرفته ای
واگر چیزی را آرزوکنم
پس تد همه آروزهایم هستی

Türkçe

Sana ve bana hayret ediyorum

Ey en güçlü temennim

Beni kendine çok yaklaştırdın ki

Seni, ben sandım

Ve vecdin/sarhoşluğun içinde kayboldum

Beni seninle mahvettin/öldürdün

Ey hayattaki nimetlerim

Ve ölümden sonraki rahatım

Senden başka ünsiyet ettiğim yok

Korktuğumda benim emniyetim

Ey manalar bahçesi

Her sanatı/güzelliği içeriyorsun

Ve eğer bir şey arzularsamki

Her hayalimde tek sen varsın

Sevgili İle Aramızda Söylenecek Söz Kalmadı

لَمْ يَبْقَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْحَقِّ تَبْيَانِي
 وَلَا دَلِيلٌ بِآيَاتٍ وَبُرْهَانِ
 هَذَا تَجَلَّى طُلُوعِ الْحَقِّ نَائِرَةٌ
 قَدْ أَزْهَرَتْ فِي تَلَالِيهَا بِسُلْطَانِ
 لَا يَعْرِفُ الْحَقُّ إِلَّا مَنْ يَعْرِفُهُ
 لَا يَرِفُ الْقَدَمِيُّ الْمُحَدِّثُ الْفَانِي
 لَا يُسْتَدَلُّ عَلَى الْبَارِي بِصَنْعَتِهِ
 رَأَيْتُمْ حَدَّثًا يَنْبِي عَنْ أَرْمَانِ
 كَانَ الدَّلِيلُ لَهُ مِنْهُ إِلَيْهِ بِهِ
 مِنْ شَاهِدِ الْحَقِّ فِي تَنْزِيلِ فُرْقَانِ
 كَانَ الدَّلِيلُ لَهُ مِنْهُ إِلَيْهِ لَهُ
 حَقًّا وَجَدْنَاهُ بِلْ عِلْمًا بِتَبْيَانِ
 هَذَا وَجُودِي وَتَصَرُّحِي وَمُعْتَقَدِي
 هَذَا تَوَحُّدُ تَوْحِيدِي وَإِيمَانِي
 هَذِي عِبَارَةٌ أَهْلِ الْأَنْفِرَادِ بِهِ
 دَوِي الْمَعَارِفِ فِي سِرِّ وَإِعْلَانِ

هَذَا وَجُودٌ وَجُودِ الْوَاجِدِينَ لَهُ
بَنِي التَّجَانِسِ أَصْحَابِي وَخُلَّانِي

Farsça

میان من و حق هیچ سخن آشکاری باقی نماند
و دلیل و برهان و آیات به کار نیاید
این تجلی پرتو فروزان حق است
چون در درخشش آن تاج شاهی شکوفا شده است
حق را نشناخت مگر آنکس که حق او را بشناند
حادث فانی، قدیم را شناسد
درباره آفرینش باری متعال هیچ دلیلی نمی خواهد
شما حادثی را دیدید که بر زمانها بنا شده است
دلیل از آن اوست، از اوست، به سوی اوست و برای اوست؛ عین همین
از شاهد حق در تنزیل فرقان «قرآن
دیل از آن اوست، از اوست، به سوی اوست، به اوست
به حقیقت آن را با دانش قرآن یافته ایم
این است وجود من و صراحت من و اعتقاد من
این است یگانگی توحید و ایمانم
این است عبارت اهل انفراد با او؛

صاحبان دانشها در نهان و آشکار
این است رجود وجوو واجدین برایش
اهل تجانس: یاران و دوستان من هستند

Türkçe

Benimle Hakk arasında açıklanacak hiçbir bir söz kalmadı
Vahiy ve burhan için delile de ihtiyaç yok
Bu, ışıldayan hal hakikat ışınının tezahürüdür
Çünkü parlaklığında sultanın tahtı tacı yenildi
Sadece onu tanıyanlar gerçeği/Hakkı bilir.
Sonradan yaratılanlar kıdemi bilmezler ki
Yüce bir yükün yaratılması hakkında herhangi bir sebep gerekmedi
Aramızda zamana dayalı bir olayı gördün
Delil O'nundur, her şey O'ndandır. (hepsi) O'na (hepsi) O'nunladır
Şu ki, Hakkı Kur'an'ın bilgisi dahilinde bulduk.
Bu benim varlığım ve dürüstlüğüm ve inancım
Bu vahdet ve tevhide olan imanımdır
Bu onunla birlikte yalnızlaşan bireyin ifadesidir
Gizli ve açık bir şekilde bilgi sahibi olanlar,
Bu varlık onun varlığından olduğunu bilir

Bu benzerliğimiz canan ile uygunluk arkadaşlığımız ve dostluğumuzla ilgilidir

∞ ∞ ∞ ∞

Ölümüne Sevda

یا حبیبی أنت سئ لی

قد ترانی فی مکانی

نورك المبهـر حقاً

لیعیا نی لعبانی

و تحقّقنك فاصیع

كل ما شئت بشانی

أنافی الحب قتیل

و مع الأحباب فانی

Farsça

أی محبوب، تو خواسته منی

در مکان مرا می بینی

به راستی نور تو افشان است

برای من آشکار است، آشکار

شایسته توست «محقق است» پس بیافرین

به هر شأن و مرتبه ای که می خواهی

من قتیل عشق هستم

و با دوستداران «عاشقان» فانی هستم

Türkçe

Sevgilim, benim için kötü değilsin

Beni evimde görebilirsin

Işığın gerçekten göz kamaştırıcı

Gerçekten de, benim için apaçık olduğu apaçık.

Sana layık olan neyse onu yap

Benim hakkımda istediğin her şeyi.

Fani sevdiklerimle ölümüne aşığım

Ey Hilal Ne Çok Şekilde Göründün

أَنْتَ بَيْنَ الشَّعَافِ وَالْقَلْبِ تَجْرِي
 مِثْلَ جَرِي الدُّمُوعِ مِنْ أَجْفَانِي
 وَتُحِلُّ الضَّمِيرَ جَوْفَ فُؤَادِي
 كَحُلُولِ الْأَرْوَاحِ فِي الْأَبْدَانِ
 لَيْسَ مِنْ سَاكِنٍ تَحْرُكُ إِلَّا
 أَنْتَ حَرَكْتَهُ خَفِيَ الْمَكَانِ
 يَا هِلَالاً بِدَا لِأَرْبَعِ عَشْرِ
 فَنَمَانِ وَأَرْبَعِ وَاثْنَتَانِ

Farsça

تو در میان دل و غلاف آن جاری هستی
 همچون اشک در میان بلکها
 بر دلم فرود آمدی
 همچون فرود آمدن روح در تن ها
 هیچ ساکنی نجنبد،
 مگر تر آن را در نهان بجنبانی

264 Divanı Hallac

ای که در چهاردهم، ماه شب چاردهی

نیز در هشتم و در چهارم و دوم ماه

Türkçe

Sen kalbimle yüreğimin arasındasın

Göz kapaklarımdan akan gözyaşları gibi

Fuadın içindeki gizliliğe indin

Ruhun bedenlere inişi gibi

Orada yerleşmiş kimsem yok,

Gizli olarak onu sen harekete getirdin

Ey Hilal ondördünde görünüyorsun ama

Sekizinde dördünde ikisinde görünlerde sendin

Hz. Musa ile Konuşan Bendim

يا غافلاً لجهالة عن شاني
هلا عرفت حقيقتي وبياني
فعبادتي لله سنه احر ف
من بينها حرفان معجومان
حرفان اصلي و آخر شكله
في العجم منسوب الى ايماني
فاذا بدا رأس الحروف امامها
حرف يقوم مقام حرف ثان
أبصرتني بمكان موسى قائماً
في النور فوق الطور حين تراني

Farsça

ای غافل نادان از شأن من
چه دانید کیستم و چه می گویم
خدا را به شش حرف می پرستم
که در میانشان دو حرف نقطه دار است

یکی نقطه از خود دارد و دیگری

نقطه از ایمانم

و سر حروف را چون سر آن حرف جا دهید

خود جایگزین دومین حرف می شود

« این بار مرا به جای » موسی

بر « طور » غرق در نور ایستاده می بینی

Türkçe

Ey gafil, şanımdan haysiyetimden cahilsin

Kim olduğumu ve ne dediğimi bilebilir misin?

İşte...

Allah'a olan kulluğum altı harftir.

Bunlar arasında iki noktalı harf vardır

İkisi asli harf ve diğer (iki) de şeklen

A'cem/yabancılığından inancıma atfedersin

Ve harfleri harflerle aynı şekilde yerleştirirsen

Bir harf ikinci bir harfin makamına geçer

Musa'nın durduğu mekana bakabilsen, beni

Tur Dağında, ışığın içinde durduğumu göreceksin

Benim Günahım Onun İsyanı

أَنَا أَنْتَ بِلا شَكِّ

فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانِي

وَتَوْحِيدُكَ تَوْحِيدِي

وَعِصْيَانُكَ عِصْيَانِي

وَإِسْخَاطُكَ إِسْخَاطِي

وَعُفْرَانُكَ عُفْرَانِي

وَلَمْ أُجَلِّدْ يَا رَبِّ

إِذَا قِيلَ هُوَ الزَّانِي

Farsça

بذون شك من، تو هستم

پس تنزیه تو، تنزیه من است

و توحید تو، توحید من است

و عصیان تو، عصیان من است

و خشم تو، خشم من است

و بخشش تو، بخشش من است

پروردگارا برزن تو خود بر من
«تاکفته شود زانی است» آمیخته

Türkçe

Şüphesiz ki ben senim
Senin şanın benim şanım
Senin birliğin benim birliğim
Senin itaatsizliğin benim isyanım
Ve öfken benim öfkem
Ve senin affın benim affımsa
Değil mi kırbaçlanmayacağım...Ey tanrım
Zina yapan biri olduğum söylendiğinde

∞ ∞ ∞ ∞

Aklım Almıyor

أَرْسَلْتَ تَسْأَلُ عَنِّي كَيْفَ كُنْتُ وَمَا
لَقِيتُ بَعْدَكَ مِنْ هَمٍّ وَمِنْ حَزَنٍ
لَا كُنْتُ إِنْ كُنْتُ أَدْرِي كَيْفَ كُنْتُ وَلَا
لَا كُنْتُ إِنْ كُنْتُ أَدْرِي كَيْفَ لَمْ أَكُنْ

Farsça

فرستادی که از من بپرسد چگونه هستم
پس از تو غم و غصه به من نرسد
نباشم اگر بفهمم چگونه باشم و نه
نباشم که بفهمم چگونه نباشم

Türkçe

Bana nasıl olduğumu ve ne olduğumu sorarak [elçi] gönderdin
Seni endişeden ve kederden uzak buldum
Hayır, nasıl olduğumu ve olmadığımı bilseydim ki öyleyim
Hayır, olduğumu ya da olmadığımı bilmiyorum

∞ ∞ ∞ ∞

Yokluğu Seviyorsun

قَدْ تَحَقَّقْتَ فِي سِرِّ
 رِي فَجَاكَ لِسَانِي
 فَاجْتَمَعْنَا لِمَعَانٍ
 وَافْتَرَقْنَا لِمَعَانٍ
 إِنْ يَكُنْ غَيْبُكَ التَّعْ
 ظِيمُ عَنْ لَحْظِ عِيَانِي
 فَلَقَدْ صَيَّرَكَ الْوَجْ
 دُ مِنْ الْأَحْشَاءِ دَانِي

Farsça

تو را در راز خویش متحقق کرده ام
 زبانم تو را خواند
 در یکجا جمع می شویم
 و در یکجا جدا می شویم
 پس اگر غبت تو بزرگ باشد
 در دیدگان

اما عشق، تو را از

درون در گون می کند

Türkçe

Seni sırrımda gerçek yaptım

Sonra lisanım sana cevap veriyor

Bir mana için bir araya geliyor

Ve biz aynı anda ayrılıyoruz

Gözlerinde yokluğun büyük bir tazim

Ama aşk seni içten biri gibi gösteriyor

∞ ∞ ∞ ∞

Benliği Aramızdan Kaldırsan

أَأَنْتَ أَمْ أَنَا هَذَا فِي إِلَهَيْنِ
 حَاشَاكَ حَاشَاكَ مِنْ إِثْبَاتِ اثْنَيْنِ
 هُوِيَّةٌ لَكَ فِي لَانِّيَّةٍ أَبَدًا
 كُلِّي عَلَى الْكَلِّ تَلْبِيسُ بَوَجهَيْنِ
 فَأَيْنَ ذَاتُكَ عَنِّي حَيْثُ كُنْتُ أَرَى
 فَقَدْ تَبَيَّنَ ذَاتِي حَيْثُ لَا أَبْنِي
 فَأَيْنَ وَجْهُكَ مَقْصُودًا بِنَاطِرَتِي
 فِي بَاطِنِ الْقَلْبِ أَمْ فِي نَاطِرِ الْعَيْنِ
 بَيْنِي وَبَيْنَكَ إِنِّي يُنَازِعُنِي
 فَرَفَعَ بَلْطَفِكَ إِنِّي مِنَ الْبَيْنِ

Farsça

آیا تویی یا من، این است دو اله
 حاشا، حاشا، از اثبات این دو
 هویت تو در نیستی ماست
 کلی است برکل

که بر دو وجه پوشیده
ذات تو از ذات ما کجاست چون تو را ببینم؟
آنگه ذاتم برای من آشکار شد
در جایی که من نیستم کجا طلب کنم
آنچه پنهان کرده ام
در نگاه قلب یا در نگاه چشم
خود « ی میان من و تو حائل است »
پس خود این حائل را از میان بردار

Türkçe

Sen mi ben mi, bunlar iki tanrı mı?
Hayır! hayır!
Bunlar ikiyi ispat edemez
Sonsuza kadar kimliğiniz bizim yokluğumuzda
Herkes iki yüzlü bulunmak zorunda
Özümüzün özü nerede,
Çünkü seni görüyorum?
Ben nerede benim gördüğümde
Ben olmadığım yerde açığa çıktı
Gözlerimdeki yüzün nerede?

Kalbin içinde veya gözün içindeyse

"Benlik" seninle benim aramdaki bir engel

Öyleyse bu engeli aramızdan kaldırsan

∞ ∞ ∞ ∞

Aşkımı Anlatayım

رَقِيبَانِ مَنِّي شَاهِدَانِ لِحُبِّي
 وَإِثْنَانِ مَنِّي شَاهِدَانِ تَرَانِي
 فَمَا جَالَ فِي سِرِّي لَغَيْرِكَ خَاطِرُ
 وَلَا قَالَ إِلَّا فِي هَوَاكَ لِسَانِي
 فَإِنْ رُمْتُ شَرْقاً أَنْتَ فِي الشَّرْقِ شَرْقُهُ
 وَإِنْ رُمْتُ غَرْباً أَنْتَ تُصَبُّ عَيْنَانِي
 وَإِنْ رُمْتُ فَوْقاً أَنْتَ فِي الْفَوْقِ فَوْقُهُ
 وَإِنْ رُمْتُ تَحْتَ أَنْتَ كُلُّ مَكَانِ
 وَأَنْتَ مَحَلُّ الْكُلِّ بَلْ لَا مَحْلُهُ
 وَأَنْتَ بِكُلِّ الْكُلِّ لَيْسَ بِفَانِ
 بِقَلْبِي وَرُوحِي وَالضَّمِيرِ وَخَاطِرِي
 وَتَرْدَادِ أَنْفَاسِي وَعَقْدِ لِسَانِي

Farsça

دیدgānm بینندهٔ محبوبش هستند
 این در شاهدند که مرا می بینی

پس در درون من هیچ کس غیر تو خطور نکرد
و زبانت جز در هوا ی تو سخن نگفت
چون به شرق روم تر در شرق شرقش هستی
و چون به سوی غرب مایل شوم در مقابل دیدگانت هستی
و اگر به الا مایل شوم تو در بالای بالا قرار داری
و اگر به پائین مایل شوم تو همه جا هستی
تو جای همه چیز هستی، اما نه جای آن
تو یه همه چیز احاطه داری و فانی نیستی
به قلب و روح درون و خاطرم
تو بازگرداننده انفاسم و پیمان زبانت هستی

Türkçe

İki rakip olan gözlerim aşkının şahitleri
Ve beni benden gören iki tanıgımda
Yani diyorum ki içime senden başka kimse girmedi
Ve dilim sadece senin sevdandan konuştu.
Olur ya doğuya atarsan, doğuda daha doğusun
Ve batıya atarsan da, gözümdesin sen de beni izliyor olacaksın
İsterim ki, sen zirvesinden daha zirvedesin
Sen her mekanın yerisin, ama onun yerde istemem

Her şeyi çevreliyorsun ve ölümlü değilsin

Kalbimle, ruhumla, vicdanımla ve aklımla

Geri dönen nefesimi, tutulan dilim geri ver ki...

[Aşkımı anlatayım]

∞ ∞ ∞ ∞

Beni Kendine Seçtin

خَاطَبْتَنِي الْحَقُّ مِنْ جَنَانِي

فَكَانَ عِلْمِي عَلَى لِسَانِي

قَرَّبَنِي مِنْهُ بَعْدَ بُعْدٍ

وَحَصَّنَنِي اللَّهُ وَاصْطَفَانِي

Farsça

به آرامی « حق » مرا از درون خطاب کرد
در حالی که دانشم بر زبانم جاری بود
پس از فراق و دوری مرا به خود نزدیک کرد
و خداوند مرا مخصوص خود کرد و برگزید

Türkçe

İçimden yavaşça bana "doğru" diye hitap etti
Bilgim benim dilimde akarken
Sonra tek boyuta ona yaklaştım
Ve Allah beni kendine tahsis etti ve beni seçti

Nihai Gayemsin

ارجع إلى الله إِنَّ الغَايَةَ اللهُ
 فَلَا إِلَهَ إِذَا بَالَعْتَ إِلَّا هُوَ
 وَإِنَّهُ لَمَعَ الخَلْقِ الَّذِينَ لَهُمْ
 فِي المِيمِ وَالْعَيْنِ وَالتَّقْدِيسِ مَعْنَاهُ
 مَعْنَاهُ فِي شَفَتَيَّ مَنْ حَلَّ مُنْعَقِدًا
 عَنِ التَّهَجِّيِّ إِلَى خَلْقٍ لَهُ فَاهُوَ
 فَإِنْ تَشَكَّ فَدَبِّرْ قَوْلَ صَاحِبِكُمْ
 حَتَّى يَقُولُ بِنَفْيِ الشَّاكِّ هَذَا هُوَ
 فَالْمِيمُ يُفْتَحُ أَعْلَاهُ وَأَسْفَلُهُ
 وَالْعَيْنُ يُفْتَحُ أَقْصَاهُ وَأَدْنَاهُ

Farsça

به سرى خدا بازگرد
 چون غایت همان خداست
 و هر چه تلاش کنی
 هیچ خدایی جز او نخواهی یافت

همانا او همرا ه خلقی است که برایشان
در میم وعین و تقدیس معنای خدایی است
معنای خدا بر لبان کسی است که با زبان بسته
به سوی خلقی آمده که همه آنان
آن واژه «خدا» را بر زبان دارند
اگر شك می کنید پس در باره سخن یارتان ببیند پیشید
تا با انکار شك، بگوید این « او » ست
پس « میم » کشاینده بالا و پایین است
و « عین » کشاینده دور و نزدیکش

Türkçe

Allah'a dön...

Bütün sonuçlar/gayeler Ona döner.

Nereye ulaşmak istersen...sonuçta O vardır

Şüphesiz O, yaratılanlarla beraberdir. (Li ma'al Halk/ لِمَعَ الْخَلْقِ)

“Mim” ve “ayın” harfleri kutsallaştırma manasındadır

Allah'ın anlamı ise, dili bağlı bir insanın dudaklarındadır.

Bir ağız dolusu olan bir yaratma heceleme üzerine

Hepsi o olan bir yaratılışla geldi...

Şüpheniz varsa, arkadaşınızın söyleyeceklerini dinleyin

Şüpheyi reddetmek için, bu "O" dur dersin

Yani "Mim" a'la/yükseklere ve esfele/alçaklara açılır

“Ayın” harfi ise en uzak ve en yakınların nesnesini açar

∞ ∞ ∞ ∞

مَنْ رَامَهُ بِالْعَقْلِ مُسْتَرْشِداً
 أُسْرَحُ فِي حَيْرَةٍ يَلْهُو
 قَدْ شَابَ بِالتَّدْلِيسِ أَسْرَارُهُ
 يَقُولُ فِي حَيْرَتِهِ هَلْ هُوَ

Farsça

کسی که عقل او را رهبری کند
 او را به حیرت مکشاند و سرگرم می کند
 اسرارش را با نیرنگ در آمیخته است
 در حیرتش می گوید: آیا « او »ست؟

Türkçe

Aklı kime liderlik ederse
 Şaşkınlığa düşürür ve eğlenir
 Onun için sırlarına hile karıştırıyorum
 Merak edip hayretle: "O" muydu? / "Bu muydu?" Desin

∞ ∞ ∞ ∞

لَسْتُ بِالتَّوْحِيدِ إِلَهُ
 غَيْرَ أَنِّي عَنْهُ أَسْهَو
 كَيْفَ أَسْهَو كَيْفَ إِلَهُ
 وَصَحِيحٌ أَنَّنِي هُوَ

Farsça

توحید را به بازیجه قرار ندادم
 مگر آنکه آن را فراموش کرده باشم
 چگونه فراموش کنم، جگر نه بازیجه قرار دهم؟
 در حالی که من ”خود“ او ” هستم

Türkçe

Tevhid/ birliğe ben oynamadım

Keşke unutmuş olsaydım

Unut beni, şaka oynayabilir miyim?

Ben "kendisi" ve "o" iken

∞ ∞ ∞ ∞

Manalardan Bir Mana

إِسْمُ مَعَ الْخَلْقِ قَدْ تَاهُوا بِهِ وَلَهَا
لِيَعْلَمُوا مِنْهُ مَعْنَى مِنْ مَعَانِيهِ
وَاللَّهُ لَا وَصَلُوا مِنْهُ إِلَى سَبَبِ
حَتَّى يَكُونَ الَّذِي أَبْدَاهُ يُبْدِيهِ

Farsça

نامی است یا خلق، چون بدان حیران شده اند
تا از آن معنایی به کف آوردند
به خدا سوگند، هرگز آنها بدان بی نبرند
مگر اینکه از نو آفریده شوند

Türkçe

Yaratılmışlar bir isimle

İçinde kayboldular

Anlamlarından bir anlamı öğrenmek için

Allah'a yemin ederim ki, onu asla inkar edemezler

Tabii ki yeniden yaratılmadıkça

∞ ∞ ∞ ∞

Ben Kimden Özür Diliyorum ki?

يَا سِرَّ سِرِّ يَدِيقُ حَتَّى
 يَخْفَى عَلَى وَهْمِ كُلِّ حَيٍّ
 وَظَاهِرًا بَاطِنًا تَجَلَّى
 لِكُلِّ شَيْءٍ بِكُلِّ شَيْءٍ
 إِنْ اِعْتَذَارِي إِلَيْكَ جَهْلُ
 وَعُظْمُ شُكِّكَ وَقَرُطُ عَيٍّ
 يَا جُمْلَةَ الْكُلِّ لَسْتُ غَيْرِي
 فَمَا اِعْتَذَارِي إِذَا إِلَيَّ

Farsça

ای سر سر من از بس که ظریف د باریکی
 از تخیل هر مخلوق بنهان هستی
 چه در نهان و چه در آشکارا
 در هر چیز و برای همه چیز متجلی هستی
 پوزشم از تو، نه از جهل است
 و نه از عظمت شکم، و نه از خامی اندیشه ام

تو همه چیز هستی و جز من نیستی
پس چرا از خردم بوزش بخواهم؟

Türkçe

Ey Sırrın en ince sırrı
Sen her canlının hayalinden bile gizlisin
İster gizli, ister açık sen her şeyde apaçık tecelli edensin
Her şeyde tezahür edensin
Senden özür dilemem cehaletten değil
Şüphemin büyüklüğü, ne de düşüncelerimin hamlığı
Sen her şeysen ve benden ayrı da değilsen
O zaman neden benden özür dileyim ki

∞ ∞ ∞ ∞

Sana Giden Yolda

لَا كُنْتُ إِنْ كُنْتُ أَدْرِي

كَيْفَ السَّبِيلُ إِلَيْكَ

أَفَنَيْتَنِي عَنْ جَمِيعِي

فَصِرْتُ أَبْكِي عَلَيْكَ

Farsça

نبودم اگر می دانستم

چگونه راه به سوی توست

از همه چیزم فانی کردانیدی

پس بر تو گریان شدم

Türkçe

Bilseydim yapar mıydım.

Nasıl olur, sana giden bir yolda

Herşeyimden fena edince

Ben de senin için ağlamaya başladım.

Ateş Kalbimdeki Kardan Daha Soğuk

كَانَتْ لِقَلْبِي أَهْوَاءٌ مُفَرِّقَةٌ
 فَاسْتَجَمَعَتْ مُذْ رَأَتْكَ الْعَيْنُ أَهْوَائِي
 فَصَارَ يَحْسُدُنِي مَنْ كُنْتُ أَحْسَدُهُ
 وَصِرْتُ مَوْلَى الْوَرَى مُذْ صِرْتُ مَوْلَائِي
 تَرَكْتُ لِلنَّاسِ دُنْيَاهُمْ وَدِينَهُمْ
 شُغْلًا بِحَبْلِكَ يَا دِينِي وَدُنْيَائِي
 مَا لَأَمْنِي فِيكَ أَحِبَابِي وَأَعْدَائِي
 إِلَّا لِعَفْلَتِهِمْ عَنِ عَظِيمِ بَلَوَائِي
 أَشْعَلْتُ فِي كَيْدِي نَارَيْنِ وَاحِدَةً
 بَيْنَ الضَّلُوعِ وَآخَرَى بَيْنَ أَحْشَائِي
 وَلا هَمَمْتُ بِشَرْبِ الْمَاءِ مِنْ عَطَشٍ
 إِلَّا رَأَيْتُ حَيَالَا مِنْكَ فِي الْمَاءِ
 النَّارُ أَبْرَدُ مِنْ ثَلْجٍ عَلَى كَيْدِي
 وَالسِّيفُ الْبَيْنُ لِي هَجَرَ مَوْلَائِي

برای قلبم تمناهای گونه گونی بود
و از لحظه ای که چشم تو را دید
«تمناهایم آشکار شد» کرد آمدند
پس کسی که بر او رشك می بردم
او هم به من رشك برد
و لحظه ای که تو یارم شدی، من جهاندار شدم
دین و دنیای مردم را رها کردم
ای دین و دنیای من
به عشق توگر فتار شدم
درستان و دشمنانم به خاطر تو سرزنشم نکنند
مگر به خاطر غفلتشان از آشوب بزرگم
در دلم دو آتش یکنانه بر افروختی
آتشی در سینه ام و آتشی در درونم
از تشنگی قصد نوشیدن آب نکند
مگر خیال تو را در آب ببینم
آتش از برف در دلم سردتر است
ر شمشیر برای من از دوری مولایم نرم تر است

Kalbim içinde çeşitli arzular vardı
Gözüm seni gördüğünden beri bir araya geldi
Ben ona imrenirken o da beni kıskandı
Ve sen benim yol arkadaşım olduğun anda, ben hükümdar oldum
İnsanların dinini ve dünyasını terk ettim
Ey dinim ve benim dünyam aşkın üzerinde meşgul ol
Senin iyiliğindir, beni ve düşmanlarımı suçlama
Ancak o büyük felaketi bilmemeleri müstesna
Kalbimde iki ateş yaktın
Göğsümde bir ateş ve içimde bir ateş
Susuzluktan su içmek niyetinde değilim
Suda senden bazı şeyler görmem dışında
Ateş kalbimdeki kardan daha soğuk
Kılıç efendimden uzak durmam için yumuşak/tehdit değil

Senin Azabın Bana Zevk Verir

أُرِيدُكَ لَا أُرِيدُكَ لِلثَّوَابِ
وَلَكِنْ أُرِيدُكَ لِلْعِقَابِ
فَكُلُّ مَا رَبِّي قَدْ نَلْتُ مِنْهَا
سِوَى مَلْدُوذٍ وَجَدِي بِالْعَذَابِ

Farsça

تورا می خواهم، اما نه برای ثواب
بلکه برای عقاب می خواهم
«پس به همه آرزوهایم رسیدم» هر چه می خواستم
به جز لذت عذاب که مایه نشاط و وجد من است

Türkçe

Ödül için değil ama Seni çok istiyorum
Senden bana bir azap gelmesinide
Bu yüzden tüm hayallerimi gerçekleştirdim “ne olursa olsun”
Sadece sığınacağım azaptan ciddi bir zevk hariç

İzleri Kalmadı

أنعى إليك نفوساً طاح شاهدها
 فيما ورا الحيث يلقى شاهد القدم
 أنعى إليك قلوباً طالما هطلت
 سحائب الوحي فيها أبجر الحكم
 أنعى إليك لسان الحق مذمّن
 أودى و تذكره فى الرفم كالعدم
 أنعى إليك بياناً تستكين لة
 أقوال كل فصيح مقول فهم
 أنعى إليك إشارات القلوب معاً
 لم يبق منهن إلا دارس الرمم
 أنعى و حبك، أخلاقاً لطائفة
 كانت مطاياهم من مكمد الكظم
 مضى الجميع فلا عين و لا أثر
 مضى عاد و فقدان الألى إرم
 و خلفوا معشراً يجرون لبستهم
 أعياء من البهم بل أعياء من النعم

Farsça

به تو از مرگ نفوسی خبر می دهم، چون شاهدش
پس از آنکه خدا را ملاقات کرده از پا درآمد
به تواز مرگ قلبهایی خبر می دهم،
چون ابر وحی در آن دریای حکمت باریده است
به تو از مرگ زبان حق خبر می دهم، از زمانهای خیلی دور
که یاد آوریش به عدم برمی گردد
به تو از مرگ بیانی خبر می دهم
که هرگفتار رسای هر سخنوری در برابر آن سر تعظیم فرود آورد
به تو از « اشارات عقول » (یا اشارات قلوب) خبر مدهم
چون از آن باقی نماند مگر بنایی فرسوده
سوگند به عشق پاک ات
به تو از سیرت مردمی خبر می دهم که
حتی ستورانشان نیز فرما نبردار [نیک] بودند
همه در گذشته اند و نه چیزی از آنان یاداست و نه اثری از آنان ماند،
همچون سرگذشت قوم عاد ووبرانی کاخ ارم
که از آن نشانی نیست
و خلقی را بر جای گذاشتند
که از کمراهی و سرگر دانی پیروی می کنند

ابنان از مردم کر و لال نادان ترند

بلکه از چهارپایان نیز هم

Türkçe

Şahit olduğum nefislerin ölümleri hakkında sizi bilgilendireceğim..

Tanrı ile tanıştıktan sonra öldüler

Seni kalplerin ölümü konusunda uyarmalıyım

Bulutlar bilgelik denizine döküldüğünde

Son andan beri hakikat dilinin yasını tutuyorum

ve onun saflarında bir hiçlik hatırası olarak

Sana güvendiğin bir ifade diliyorum

Her güzel sözün içeriğini anla

Sizlere birlikte kalplerin/akılların işaretlerini diliyorum

Hakkında bilgi veriyorum ki

Çünkü onlardan geriye hiçbir şey kalmadı,

Yıpranmış bir binanın kalıntıları

Saf aşkın üzerine yemin ederim

İnsanların karakteri hakkında sizi bilgilendirebilirim

Hepsi öldü ve onlardan hiçbir iz kalmadı.

Ad halkının isyanı ve İrem Sarayı gibi.

Cehaleti takip eden topluluk

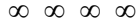
Ve kıyafetlerinde bir sürü şey bıraktılar.

Cehaleti ve cehaleti takip eden

Sağır ve dilsiz insanlardan daha cahiller

Kederden baygın, ama zarafetten kör[sağır ve dilsiz]

Lütfun farkındayım, nimetlerin farkındayım.

Kalbimden Başka Kaybolacak Yer yok

مثالك فى عينى وذكرك فى فمى

و مثواكح فى قلبى فاين تغيب

Farsça

نقش تر در جسمم و ذکر تو بر لب

و جای تو در قلبم؛ پس کجا بنهان می شوی؟

Türkçe

Senin hayalin gözlerimde, zikrinde ağzımdayken

Yerleştiğin yer kalbim, başka nerede olabilirsin ki..

∞ ∞ ∞ ∞

Yakın Ama Ulaşmak İmkansız

قُلْتُ أَخْلَانِي هِيَ الشَّمْسُ ضَوْؤُهَا

قَرِيبٌ وَلَكِنْ فِي تَنَاوُلِهَا بُعْدٌ

Farsça

به دوستانم گفتم: این است خورشید

نورش نزدیک است، ولی دسترسی بدان غیر ممکن

Türkçe

Arkadaşlarıma dedim ki... bu güneş

Işığı yakın, ama ona ulaşmak imkansız.

∞ ∞ ∞ ∞

Üzülme Bana

لَنْ أَمْسِيَتْ فِي ثُوبِي عَدِيمٍ
لَقَدْ بَلِّيا عَلَى حُرِّ كَرِيمٍ
فَلَا يَحْزُنُكَ أَنْ أَبْصَرْتَ حَالاً
مُغَيَّرَةً عَنِ الْحَالِ الْقَدِيمِ
فَلِي نَفْسٌ سَتَلْفُ أَوْ سَتَرْقَى
لَعْمُرُكَ بِي إِلَى أَمْرِ جَسِيمٍ

Farsça

اگر امشب مرا در لباس مندرس دیدی
مسلماً بر تن آزادهایی ارجمند پوسیده است
پس تو را اندوهکین نکند اگر اکنون مرا
متفاوت باگذشته می بینی
من تنی دارم که بزودی نابود شود یا به آسمان عریض کند
به جان تو سرگند کهمن به سوی کار بزرگی روانم

Türkçe

Yokluk elbisesiyle beni görürsen

Elbette mahvolmuş özgürlükler olacak

Bu yüzden beni tanıyorsan üzülme bana

Eskisinden farklı görebilirsin

Bil ki

Yakında yok olacak ya da gökyüzüne yükselecek bir vücudum var

Yemin ederim harika bir işe doğru ilerliyorum

∞ ∞ ∞ ∞

Ruh ve Nefs

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي النَّفْسِ جَارِحَةً
 إِلَّا وَذِكْرُكَ فِيهَا قَبْلَ مَا فِيهَا
 وَلَا تَنْفَسُ إِلَّا كُنْتَ فِي نَفْسِي
 تَجْرِي بِكَ الرُّوحُ مِنِّي فِي مَجَارِيهَا
 أَوْ كَانَتْ الْعَيْنُ مُذْ فَارَقْتَكُمْ نَظَرَتْ
 شَيْئاً سِوَاكُمْ فَخَانَتْهَا أَمَانِيهَا
 أَوْ كَانَتْ النَّفْسُ بَعْدَ الْبَعْدِ أَلْفَةً
 خَلْقاً عِدَاكَ فَسَلَا نَالَتْ أَمَانِيهِ

Farsça

خدا می داند که عضوی در من نیست
 جز اینکه یاد تو نهایت مقصود اوست
 هیچ نفس نکشم مگر آنکه تو در آن نفسم باشی
 و به سبب توست که جانم
 در مجاریش روان است
 اگر دیده ام از پس جدایی تو

جز تو به دیگری نگریسته باشد
از بیانی محروم باد
یا اگر وجود من بس از درری، دیگری را
جایگزین مهر تو کند
هرگز به آرزوی خود نرسد

Türkçe

Allah, nefsi incitici haliyle bilir
Bahsetmek dışında içindekinden önce
Sen içimde olmadıkça nefes almıyorum
Ruhum benden sana mecrasına akıyor
Göz dahi sana ayrıldığından beri bakıyor
Senden başka her şey, umutlarına ihanet etti
Ya da nefis bir uzaktan uzağa bir bela oldu
Düşmanlıkta yaratılınca, özlemlere ulaşamayacaklar

Ey Dolunay

أَيَا مَنْ طَرَفُهُ سِحْرُ
 وَيَا مَنْ رِيقُهُ خَمْرُ
 تَجَاسَّرْتُ فَكَاشَفْتُ
 لَكَ لَمَّا غُيِبَ الصَّبْرُ
 وَمَا أَحْسَنَ فِي مِثْلِ
 لَكَ أَنْ يَنْتَهَكَ السِّتْرُ
 وَإِنْ لَا مَنِي النَّا
 سُ فَفِي وَجْهِكَ لِي عُنْرُ
 لِأَنَّ الْبَدْرَ مُحْتَا
 جٌ إِلَى وَجْهِكَ يَا بَدْرُ

Farsça

ای کسی که چشمانت فرپنده است
 ای که آب دهانت شراب است
 جسارت کردم و چون صبرم لبریز شد
 گستاخی کردم و مکاشفات خویش با تو را برملا کردم

چه زیباست درباره چون تویی
«حجاب برگرفتن» بی پروا شدن
و اگر مردم سرزنشم کنند
رخ تو، دستاویز من است
زیرا بدر «ماه تمام» به چهره تو نیازمند است
ای ماه شب چهارده

Türkçe

Ey gözleri geniş gözlü olan
Ve tükürüğünde şarap olan
Sabrım bittiği için seni açığa çıkarmaya cüret ettim
Ve böyle bir şeyde daha iyi olan nedir?
Pereyi açmak konusunda
Ve eğer insanlar beni suçluyorsa
Yüzün benim bahanem
Çünkü Bedir/dolunay da bütün ayın yüzüne ihtiyac var
Ey ondördüncü gecenin ayı

Kutsalm

تبارك مشيئتك يا ربى و سىدى
 تباركت مشيئتك يا قصدى و مرادى
 يا ذات وجودى و غاية رغبتى
 يا حديثى و ايمائى و رمزى
 ياكل كلى يا سمعى و يا بصرى
 يا جمعيتى و عنصرى و اجزاى

Farsça

خواست تو پاک و منزّه است ای پروردگار و ای مولای من
 خواست تو پاک و منزّه است ای قصد و ای مراد من
 ای ذات وجودم رای نهایت آرزیم
 ای سخنم و ای اشاره ام و ای رمز
 ای همه وجودم، ای کوشم، ای چشم
 ای همه هستیم، ای عنصرم، ای اجزایم

Türkçe

Rabbim...kutsanmış, iradesi temiz ve benim efendim

Benim içinde iradem, niyetim ve dileğim kutsalımsın

Ey varlığımın özü, sonuna kadar arzumun amacı

Ey sözüm, ey hareketim, ey sembolüm

Ey bütün varlığım, ey çabam, ey bedenim

Ey işitme duyum ve gözlerim

Ey birlikteliğim ve unsurum ve cüzlerim/parçam

∞ ∞ ∞ ∞

Benim Değil misin

كُنْ لِي كَمَا كُنْتَ لِي فِي حِينٍ لَمْ أَكُنْ
يَا مَنْ بِهِ صِرْتُ بَيْنَ الرُّزَاءِ وَالْحَزَنِ

Farsça

در هنگامی که نباشم
برای من باش هم چنانکه من برای تو هستم
ای کسی که اورا
در میان مصیبت و اندوه رها کردی

Türkçe

Olmadığım zaman benim için ol ben senin için olduğum gibi
Bunu yapan sensin... kederle hüznün arasında olduğum sırada gittin

∞ ∞ ∞ ∞

Dünya Tadı Beni Aldadı

طَلَبْتُ الْمُسْتَقَرَّ بِكُلِّ أَرْضٍ
 فَلَمْ أَرْ لِي بِأَرْضٍ مُسْتَقَرًّا
 وَذُقْتُ مِنَ الزَّمَانِ وَذَاقَ مِنِّي
 وَجَدْتُ مَذَاقَهُ حُلُوءًا وَمُرًّا
 أَطَعْتُ مَطَامِعِي فَاسْتَعْبَدْتَنِي
 وَلَوْ أَنِّي قَنَعْتُ لَكُنْتُ حُرًّا

Farsça

در همه جای زمین در جستجوی جای آرامی بودم
 «هرگز جای آرامی نیافتم» ندیدم
 من از روزگار عطایایی گرفتم و او نیز از من چیزی هایی گرفت
 ولی بخشش او کاهی شیرین بود و کاهی تلخ
 از خواسته هایم پیروی کردم، ولی مرا برده کردند
 و اگر به قضا «سرنوشت» رضا داده بودم، آزاد بودم

Türkçe

Her yerde istikrar etmeyi istedim

Hiç istikrarlı bir dünya görmedim

Zamandan tattım ve o da benden tattı

Tadının tatlı ve acı olduğunu buldum

Arzularıma uyunca, beni köleleştirdi

Eğer tatmin olsaydım, özgür olurdum

∞ ∞ ∞ ∞

Şaşkınlık İçinde

راعيتنى بالفاظ حتى
 حميت عن مرتع وبى
 فأنت عند الخصام عذرى
 و فى ظلماتى فأنت ربي
 إذا امتطى العارف المصلى
 أسرى إلى منظر على
 و غاض فى ابحر غزار
 تقيض بالخاطر الوحي
 فض ختام الغيوب عما
 يحبى فواد التجى الولي
 من حار فى دهشة التلافي
 أبصرته ميتا كحي

Farsça

مرا محافظت کردی تا از منزلگه هلاکت نجات دهی
 هنگام منازل دستاویز من تو هستی

و هنگام تشنگی، سیرابی من توی
چون عارفی که او را برتری داده باشند
او را جز خدا به کار نیاید
«در دریا‌های پرآب شناکردند» غوطه ور شدند
تا کوه‌ر وحی را بیابند
و مهرهای غیب را بشکند
از آنچه دل دوست اندوهگین را زنده کند
او کسی که در رسیده به دوست سرکشته باشد
او را مرده ای چون زنده ببینی

Türkçe

Sözlerinde bile benimle ilgilendin
Beni koruyup helak yurdundan kurtardın
Tartışırken benim bahanem
Ve karanlığımda benim gözlerimdin
Çünkü ona üstünlük veren bir mistik
Tanrı tarafından kullanılmamalıdır
Onlar sulu denizlerde "dalmış" yüzdüler
Vahiylerle dolup taşan

Neyin eksik olduğunu açığa çıkarmak

Ve görünmeyenin mühürlerini kır

Üzgün bir arkadaşın kalbini dirilt.

Çünkü o, şaşkınlık içinde sıcak dosttur.

Onun ölü olduğunu görüyorsun çünkü yaşıyorsun

يَا بَدِيعَ الدَّلِّ وَالْغُنْجِ
 لَكَ سُلْطَانٌ عَلَى الْمُهِجِ
 إِنَّ بَيْنَنَا أَنْتَ سَاكِنُهُ
 غَيْرُ مُحْتَاجٍ إِلَى السُّرُجِ
 وَجْهَكَ الْمَأْمُولُ حُجَّتُنَا
 يَوْمَ يَأْتِي النَّاسُ بِالْحَجِّ

Türkçe

Ey benzersizliğin deliliyle ruhlara üzerine olan cilvelerindeki kudretli güç

Ve beytinin sakin duruşunda lambaya ihtiyacı yoksa

İnsanların hac için geldiklerinde umut veren yüzün hüccetimizdir

بِالسَّيْرِ إِنْ بَا حُوا تُبَا حُ دِمَاؤُهُمْ

وَكَذَا دِمَاءُ الْبَا حِينَ تُبَا حُ

Türkçe

Sırrı satın almak kanlarını mubah kılanlardır

Bedbahtların kanını almakta böylece mubahtır.

Onun Varlığı Çıkınca

الْوَجْدُ يُطْرِبُ مَنْ فِي الْوَجْدِ رَاحَتَهُ

وَالْوَجْدُ عِنْدَ وُجُودِ الْحَقِّ مَفْقُودُ

Türkçe

Âşıkta, Hakk'ın varlığı çıkınca ki yoklukla...çoşkunluk hali...

Kendinden geçmek rahatlığı sevindiricidir

∞ ∞ ∞ ∞

118

Biz Ona Bağlıyız

عَقَدَ الْخَلَائِقُ فِي الْإِلَهِ عَقَائِدًا
وَأَنَا اِعْتَقَدْتُ جَمِيعَ مَا عَقَدُوهُ

Türkçe

Yaratılmışlar tutkuyla uluhiyete bağlandılar

Ben neye bağlanandıysam hepsi de ona bağlı

∞ ∞ ∞ ∞

119

Ben Biliyorum

مَوَاجِيذُ أَهْلِ الْحَقِّ تَصْدُقُ عَنْ وَجْدِي

وَأَسْرَارُ أَهْلِ السِّرِّ مَكْشُوفَةٌ عِنْدِي

Türkçe

Ehl-i Hakkın çoskun hallerini vecdinden tasdik et

Sır ehlinin sırları bana da gizli değildir

∞ ∞ ∞ ∞

120

Bana Kendini Verdi

تَعَوَّدْتُ مَسَّ الضَّرِّ حَتَّى الْفَنَاءِ
وَأَسْلَمَنِي حُسْنُ الْعِزَاءِ إِلَى الصَّبْرِ

Türkçe

Ta ki ülfet edene kadar zarara dokunurdum

Sabretmem için bana teselli güzelliğini teslim etti

∞ ∞ ∞ ∞

Bazılarını Mutlu Etmek için

وَطَائِرٍ خَلَّ أَرْضَ الشَّامِ أَفْلَقَهُ
 فَقَدْ الْأَلِيفَ لَهُ نُطْقٌ بِإِضْمَارٍ
 قَدْ كَانَ الْفَتْ قُصُورٍ صَارَ مَسْكَنُهُ
 فِي غَيْضَةِ الْأَيْكِ فِي أَغْصَانِ أَشْجَارٍ
 يَقُولُ أَخْطَأْتُ حَتَّى الصُّبْحِ يُسْعِدُهُ
 صَوْتُ شَجِيٍّ وَيَبْكِي وَقْتَ أَسْحَارٍ
 وَنُطْقِهِ زُفْرٌ تُنْبِئُكَ عَنْ حُرْقٍ
 فَيَنْتَنِي نَوْحُهُ نُطْقًا بِإِضْمَارٍ

Türkçe

Şam Yurduna inen kuş endişelendirdi

Gizlice ehil kuşların ötüşlerini durdurdu

Bin odalı saray onun meskeni iken

Yine de çalılığın ortasında ağaçların dallarında

Sabaha kadar bazılarını mutlu etmek için günah işlediğimi söylüyor.

Seher vakti ise ölürken ağlayan bir sesle

Cesur konuşması yanma konusunda uyarmakta

Böylece hatayı alacakaranlıkta dile getiriyor